

نُهو سهگه به له که ی له رۆخ
دهریادا ده بهزی

ئەو سەگە بەلەكەي لە رۆخ دەريادا دەبەزى

نووسىنى
چەنگىز ئايتما توف

وهرگىرانى
گوشاد حەمە سەعيد

بۆ: فلادىمىر سانگى

دهزگای توژیژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

وهزارهتی رۆشنبیری و لاوان بهرپۆههرايهتی
گشتی رۆژنامه نووسی و چاپ و بلاوکردنهوه
بهرپۆههرايهتی بلاوکردنهوهی ههولیت

● نهو سهگه به له که ی له رۆخ ده ریادا ده به زی

● نووسی: چه نگیز نایتماتۆف

● وهرگێرانی: گرشاد چه مه سه عید

● نه خشه سازی ناوه وه: گۆران چه مال رواندزی

● بهرگ: هۆگر سدیق

● نرخ: ٢٠٠٠ دینار

● چاپی یه که م ٢٠١٢

● تیراژ: ١٠٠٠ دانه

● چاپخانه: وهزارهتی رۆشنبیری و لاوان

● له بهرپۆههرايهتی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (٨٣٧) ی سالی (٢٠١٢)

بیدراوه.

زنجیره ی کتیب (٦٧٠)

نهو کتیبه و کتیبه کانی وهزارهتی

رۆشنبیری له سهر نهو مالپه ره بهرینه وه

www.Kurdchap.com

مالپه: www.mukiryani.com

ئیمیل: info@mukiryani.com

پيشهكى:

له نىوان خوماندا بى

كاكى برا به ده گمەن وابووه دەست بۆ كارىك بىم به تاييه تى له كۆتايى و كاتى جىبه جىكردنيدا. گرى و كۆسپىكى نيه ته رى. ئەوه جارىكيان دەبى سەبر دەى هەموو كىتبه كانم بگىر مەوه. بەلام ئەمەى دواىى بەم جۆره بوو، تەله فۆنىكيان بۆ كردم له حالى خۆيداىه و بىگەمى دوا دىدەنى بكەم و له حالىكى واشداىه نا دەىگەمى يان ناىگەمى. من زۆر بەپەله تەله فۆنم بۆ كارۆخى برام كرد، كه له شارى قيه تتا دەژى و گوتى، وەرە وا منىش دوو تكىت دەكړم و به يانى دەچىنەوه كوردستان.

من بۆ نيوهى شهو گەيشتمە قيه ننا و به يانى چووينه فرۆكه خانه هىچ خەبەر و باس له گۆرئى نەبوو تا گەيشتمە دوا حال كه دەبووايه سوارى فرۆكه كه بن، كابرانىكى مىسرى كه سەر به پۆلىسى نەمسواى بوو، گرفتىكى دروست كردو من گەرامەوه و جانتاكەم رۆيشت و برا ئەوه سەرى پىنجه مېن ساڵە ئەم رۆمانه له ناو جانتايەدا كەوتوووه دواى ئەو پىنچ ساڵە سەىر دەكەم بەشى دواىى رۆمانه كه ديار نيه . بۆيه دانىشتم دووباره نزيكهى ۳۰ پەرهى دواىىم وەرگىراوه، ئەوئيش بەپەله پەل خوا بكاو بەپەندم نەبردبى بۆيه من داوا له هەموو خويته رىك دەكەم، كه ئەم كىتبه دەخويته تەوه لەسەرنج و تىبىنى بى بەشم نەكاو بەلكە پىاوه تىبه كى گەوره شم

له گهڻ ڏهه کا. ٽينجا پر به دل سوپاسي براده راني ده زگاي موکرياني ده کهم، که مهردانه ٺهه
کارهيان ليوه رگرتم و به نيازي ٺهه م له داهاتوويکي نزيکيشدا قولينگه زو په روه وازه کاني ٺهه
نوسه رهش ته او بکه م و ، هيوادارم ٺهه ویش ٺهه ها پياوچا کاني وه ک چاپکه راني ٺهه م رومانه يان
ليپه لکه وي.

گوشاد

هه وليتر/۱۳/۱۲/۲۰۱۰

له شهوى ئەنگوستهچاو و تەم و مژاوى و ساردى كەنارى دەريادا، بەدریژايى قەرەغەكانى ناخوتتسكويه، لەسەرانسەرى بەرەى نىوان وشكايى و دەريادا جەنگى ئەزەلى و بى بىرانبەوى دوو هيزى له بن ئەهاتوى سروسشت لەگەردابوو- وشكايى بەرى له دەريا دەگرت و دەرياش بەردەوام له وروژم بردنەكانى خۆى بۆ سەر وشكايى نەدەكەوت.

دەريا له نيو تاريكىدا دەبهاراندو دەينالاند، ورژمى دەهينا، خۆى بە تاشەبەردان دادەكوتاو تەخشان و پەخشان دەبوو، تاشەبەردە سفت و سەختەكانى وشكايى بەنالەنالى دووردریژ پالى بە زەبرى شەپۆلەكانى دەرياوه دەناوه.

ئەم جەنگە - جەنگى نىوان خاك و ئاو - له رۆژى دروستبوونيهوه، له ساتەوهختى پەيدابوونى رۆژ و شەهوه، بەردەوامه و تاوهكو خاك و ئاو له زەمانى بى كۆتاييدا هەبن، ئەم جەنگە هەموو رۆژو و شەويك هەر دريژەى دەبى.

هەموو رۆژان و هەموو شەوان وابوو دەبى ئەم و لەناوەراستدا بى واش دەبى... شەويكى ديكەش رادەبوورد. شەويك كەبەسەردا بۆ بەيانىيەكەى دەبووايه ئەو بچيئە ناو دەرياوه. ئەو شەوه ئەو خەوى لى زرا، يەكەم جار بوو له ژيانيدا خەوى لى بزرى، و تامى بى خەويى دەچەشت.

زۆرى حەز دەکرد كە زووتر رۆژ بيئەوه، تا بچيئە ناو دەرياوه. ئەو لەسەر پيئستى سەگە ئاوييەكەدا راکشابوو و گوى لى لەبەر بەئاستەم لەرزىنەوهكەى زەمىن، هارپە و نالەى شەپۆلەكانى دەريا له كەنداوهكەدا راگرتبوو خەو نەيدەبردەوه، گوى لى له شەو رادەگرت... بەلام رۆژگارنىك هەموو شتتەك بە تەرزىكى ديكە بوو. لەم حەلە نەدەكرا ويناى ئەوه بكات كەله رۆژگارانى كۆندا ئەگەر ماسيگرە نەدەبوو، رەنگ بوو پيئكەتەنى جيهان بە جورىكى ديكە بووبا. وشكايى لەبەرانبەرى دەريادا قيت نەدەبووه و دەريا نەدەكەوتە جەنگ لەگەل وشكانيدا. لەبەرئەوه سەرەتا، له هەولەى هەولەوه وشكانى له سروسشتدا نەبوو. تا دەگا بەوهى يەك تۆزقان خاكيش نەبوو. بەهەر لايەكتدا هەلپوانيبا، هەتا چاو هەتەرى دەکرد هەر ئاو بوو.

ئاو له خودى ئاو، له چەرخلەوه سوورپانەوهى خۆيدا، له قوولاييه تاريك و تنۆكەى له چالاكاييه بى رادەو سنوورەكانى خۆى پەيداوو.

له جيهانى بى گۆشەو كەنارو لای ئەو زەمانەدا شەپۆل بەسەر شەپۆلاندا خلۆر دەبوونەوهو بە هەموو لاو گۆشەيهكدا، له جيگايەكەوه بۆ جيگايەكى ديكە تەخشان و پەخشان دەبوون.

ماسیگره، هه مان ئەو ماسیگره دەندووک پانەیی که به قاوقیژنیکی ناسایی که تا ئیمروشی له گەڵدا بێ له نیوان پۆلی ماسیگره کاندایا له سەر سه رمانه وه له فریندایه، له و رۆژگارانه دا تا که و ته نیا له پانتایی ناسمان له فریندا بوو، و جیگه یه کی نه ده دیته وه که هیلکه ی لی بکا. له سه رانه ی جیهاندا جگه له ئاو هیچ شتیکی دیکه نه بوو، ته نانه ت قه میشی کیش نه بوو که هیلانه یه کی بۆ خۆی له سه ر دروست بکا.

ماسیگره ی به سته زمان ده م پر هاوارو فیغان له فریندا بوو، ده ترسا که خۆی پێرانه گیرێ، و هیلکه که ی له ناو گه رداوی بێ پایانی ده ریادا بکا. ماسیگره رووی له هه رکوتیه ک دنا، بۆ هه ر ئاقاریک ده فری، له هه موو لایه که وه له ژیر باله کانی دا شه پۆلی ده ریا ده خرۆشان و له هه موو لایه که وه ناویکی زۆری بێ کوتایی بێ مه زو سنوور، پان ببۆه. ماسیگره بۆ خۆی تێما و له وه ی رابی بوو که له سه رانه ی جیهاندا هینده ی ناو له پێک زه ووی نه بوو، بتوانی هیلانه یه کی له سه ر دانی.

ئه وسا که هیچ چاریکی نه ماو له سه ر ئاودا نیشه وه. چه ند په ریکی له سنگی خۆی کرده وه لانه یه کی لی دروست کرد. ئەو هیلانه که له سه ر ئاودا مه له ی ده کرد سه ره تایی دروستبوونی زه ووی لیکه وه.

له سه ری نیشه جی بوون. به لام مرۆڤ له گیانله به ره کانی دیکه لیته اتوتر بوو، فیڕ بوو به خیشک له سه ر به فر بجزی و به که له ک و به له مان سینیه ی ئاو شه ق بکا و که وه راو وشکاری گیانله به ران و که وه راوه ماسی و له و سۆنگه یه وه بژیوی بۆ خۆی په ida کردو به زاوی و زیتر کردنی وه چه ی خۆیه وه خه ریک بوو.

ئه گه ر ماسیگره ده یزانی په په ida بوونی وشکایی له قه له مه وه ی دیناییک پارچه ئاودا، چ دژواری و سه ختییه ک په ida ده بی! له هه مان چرکه ساتی په ida بوونی زه مینه وه، ده ریا ناتوانی ئارام بگری، له و رۆژگاره وه ده ریا له گه ل وشکی له جه نگدا یه و وشکیش له گه ل ده ریا له شه ر دایه. له م نیوانه دا له نیوان وشکایی و ده ریادا، له نیوان ده ریا و وشکایدا، کار بۆ مرۆڤ زۆر دژوار ده بی، چونکه مرۆڤ زیتر چه ز له وشکایی ده کا. بۆیه ده ریا مرۆڤی خۆش ناوی...

ورده ورده به ره به یان نزیک ده بۆه. شه ویکی دیکه برد و رۆژیکی دیکه داده هاته وه. پێکاهاتنی جۆشان و خرۆشانی ده ریا له گه ل قه راغه کان و له هه وایه کی تاریک و روونی سه حه ری دا وینه ی لموزه کانی ئاسکه کیوی له نیوان هه ورێک له هه لمی شینباوی هه ناسه داندایا، به ره به ره به دیار ده که وت. ده ریا هه ناسه ی ده دا.

لهسهرانسهری هیللی پینکداهاتنی جۆشان و خرۆشانی وشکایی لهگهڵ دهريادا ههلمينکی ساردو له رادهبهدهر زۆر زهراتی ئاو بۆ ههوا بهرز دهبووه، شلپ و هۆر و پینکاهاتنی شهپۆلان لهگهڵ وشکانیدا لهسهرانسهری قهراغدا ههللای ناپۆوه.

شهپۆلهکان لهسهر بهرعهکسی و رکابهري کردنهکهيان بهردهوام دهبوون: بئ پسانهوهو بههيزيکی زيادهوه هيزشيان بۆ سهرو وشکانی دههینا. لهسهر تهنکه شهختهو لمی قهراغ دهريا، لهنيوان کۆمهله بهردی خۆلهميشی رهنگ و لووسی، تا ئه و جیهی که هيزو گورپان بری دهکرد، سهروه ههراز دهبوونهوه، له دواییدا به ههمان نهزم لهسهردوا هیللی هيزشی شهپۆلهکان بۆ قهراغهکه، خامۆش دهبوونهوه و ههندي نيشانهی له شيوهی کهفيکی زوو له ناوچوو بۆی بۆگهنی گيا ناويه، ناويزانهکانی له دواي خوياندا بهجیدههيشت.

جاروبار لهگهڵ وروژمی شهپۆلهکانی ئاودا لهته شهختهی لهگهڵ خۆدا دههينان که ناشکرانهبوو ئاوهروی بههاری ئوقيانوسوی له کووی وهی دههينان، به قهراغ دهرياکهدا خلۆر دهبوونهوه. ئهم پارچه شهخته چاوهروان نهکراوانه ههركه دهکوتنه سهرو لمی قهراغ دهريا دم و دهست دهبوون به پارچهی بچووک و بئ توانای وا، شهپۆلهکانی دوايي به خيرايبی دهگهراوهوهو ئهم پارچه شهختانهيان دووباره بۆ ناو دهريا رادهمالیهوه.

رووناکی دري به تاریکی دا. رووناکی بهربهيان دم له دهمی پتر دهبووه ديمهنی زهمين و بهربهههه روون و ناشکرا دهبوو، دهريا بهربههه بهديار دهکوت.

شهپۆلان که له ژيڕ کاریگهريی باي شهويدا پهشوکابوون، هيشتاش ههرو به بالی سپی کهفاوی به جۆش و خرۆشهوه وروژمیان بۆ قهراغ دههینا، بهلام دهريا له قوولایی و له پاناييه ناديارو بئ سنورهکهی له قهراخهکهدا خهريک بوو نارامی دهگرت و تهنيا ناوه ناوه بریسکهی رووناکیی شهپۆلان ئارام بههرچاو دهکوت.

ههوری رهش و تاریک بهسهر دهرياوه بلاودهبوونهوه و بهرهو گردهکانی کهنار دهريا دههمان. لهويدا له نزيکی کهنداوۆچکهی ((سهگه بهلهک)) گابهردیکی گهوهی هيندی گردهلکهيهک به شيوهيهکی خوارو خيچ بۆ ناوهوه هاتبوو و دهپروانيه سههرانسهری نيوه دوورگهکه و بهسهر گرده چالهکهشيدا دهروانی. ئهم تاشه بهرده زهبلهحه له دوورهوه له سهگيکی بهلهک دهچوو که بۆ خۆی له کهنار دهرياکهدا رای دهکرد و پيش ههموو جيگايهکيش گرده چالهکان دهکوتن. پنچک و دهونه جياجياکانی که له دوولای گردی سهگهبهلهک به کۆمهڵ کۆمهڵ روابوون و پهله سپيهکانی بهفری سهري که تاگهرمترين رۆژانی

هاوینانیش ده‌ماوه له گوټچک‌ه‌ی گه‌وره شوټر ده‌چوو، هه‌روه‌ها په‌له‌کی سپی گه‌وره له قه‌دی. ده‌بووه ه‌وی ئه‌وه‌ی که (سه‌گه‌به‌له‌ک) له جه‌نگه‌ل و له ده‌ریاوه، له ماوه‌یه‌کی زۆر دووری ناو ده‌ریاوه بدیت‌ری.

به‌یانی که خۆر دووگه‌ز به‌رز به‌یوه، لیره، له که‌نداوی سه‌گه‌به‌له‌کدا به‌له‌میکی چوار سه‌ولئی نیوخی^۱ دایه‌ دم‌ ناوی ده‌ریا. سی‌ که‌سی راوچی له‌ناو به‌له‌مه‌که‌دا بوون و کوره لای‌کیشیان له‌گه‌لدا بوو. دوو که‌سیان که لاوترو به‌هیزوپرشت‌تر بوون، سه‌ولیان لیده‌دا. ئه‌و پی‌اوه‌ی که له هه‌مووان به‌ ته‌مه‌ن تر بوو، له دواوه‌ی به‌له‌مه‌که دانیش‌تیبوو، رینمای‌ی سه‌رنشینانی به‌له‌مه‌که‌ی ده‌کرد به‌ شکۆ و ه‌یزت‌یکه‌وه سه‌بیله‌که‌ی ده‌کیشا.

ئه‌و پیره‌میرد‌یک‌ی لاوازه، به‌ به‌لغه‌بابه‌ییکی هه‌ل زه‌په‌تاو ره‌نگ و روینیکی خورمای‌ی و پرچ‌چ و لۆچ، به‌ گه‌رده‌نیکی چرچ و لۆچاوی، به‌ دووده‌ستی گه‌وره‌ی پر له قه‌لش و جینگ‌ای برین و ئالۆگوشی گئی^۲ په‌نجان، که به‌ ته‌واوی له‌گه‌ل هه‌موو نه‌دنامه‌کانی له‌شی ریک ده‌هات. مووی ماش و برنجی به‌سه‌ر سپیدا ده‌پروانی. برۆسپیه‌کانی له‌گه‌ل ته‌ختی ده‌موچاوه پیره‌میرده‌ چاوه سوورو هه‌میشه فرمی‌سکاویه‌کانی به‌ پیتی عاده‌ت، ته‌سک ده‌کرده‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ناچار بوو ته‌واوی ته‌مه‌نی به‌سه‌ر رووی ئاوینه‌ ئاسای ئاودا بنواری که تیشکی خۆر پرته‌وی خۆی تیدا ده‌داوه‌ و ده‌هاته به‌رچاوان که به‌ چاوی نوقاوه‌وه له که‌نداوه‌که‌دا به‌له‌مه‌که‌ی رینمای‌ی ده‌کرد. لای‌کی چا و برۆ ره‌شی دوازه‌ه سیانزه سالانیش له‌وپه‌ری به‌له‌مه‌که‌ی دانیش‌تیبوو وه‌کو جووجه‌له هه‌لکورما‌بوو. هه‌موو چرکه‌یه‌ک له ژیر چاوه‌وه ته‌ماشای پی‌اوه‌ گه‌وره‌کانی ده‌کردو به‌ زه‌جه‌تیکی زۆره‌وه هه‌ولئی ده‌دا که له جیی خۆی نه‌جوو

لئی، نه‌وه‌کا بیته‌ه‌وی نار‌از‌یبوونی ریش سپیه‌ رووگرژ و ترشه‌که.

کوره‌ گه‌نجه‌که ئه‌وه‌نده شاگه‌شکه ببوو په‌ره‌کانی لووتی به‌رزونزم ده‌بوونه‌وه‌و خال و نیشانه نادیاره‌کانی دم و چاوی به‌دیار که‌وتبوون. ئه‌و ئه‌مه‌ی له دای‌کیه‌وه وه‌رگر‌تیبوو، دای‌کیشی که زۆر شاگه‌شکه ده‌بوو، هه‌مان نیشانه‌وه ورده خاله‌ نادیاره‌کانی دم و چاوی به‌دیار ده‌که‌وتن. ئه‌م خۆشی و هه‌لچونه‌ی لاوه‌که بی‌ هو نه‌بوو. ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی ده‌ریا له‌به‌رخاتری ئه‌و بوو، بو

۱- نیوخ - نیوخه‌کان - خه‌ل‌کیکی وردیله‌ن که له به‌شی خوارووی نامور و دوورگی‌ی ساخ‌لین داده‌نیشن و له

سه‌رده‌می کۆندا به‌ گیلک ناویان ده‌هینان.

۲- "ا"گئ: مفصل: مفصیل

ناشناکردنی ئەو بەهونەری راو ساز کرابوو. بەم ھۆیەو، ئەم گەنجە کە ناوی (کریسک) بوو، سەری بە ھەرلایە کدا دەسوراند بەوپەری ھەرزو ئارەزووی ئێکی بێ ئۆقرەو بەم لاوئەولادا دەپروانی.

یە کەم جار بوو کە لەگەڵ راوچیانێ بەراستی، بۆ راویکی گەورەو بەراستی و بەبەلەمینی گەورە ئاباو ئەژدای دەچوو ناو پانایی دەریاو. گەنجە کە زۆر دەبویست لە جیبی خۆیدا قیت بیتەو و وا لە سەول لێدەرەکان بکا پەلە بکەن، زۆر ھەزی دەکرد سەولەکان بە دەستەو بەگری. بە ھەموو ھیزی سەول لێ بدو تا خیراتر بەو دوورگانە بگەن کە دەبوو لەویدا راوی گیانلەبەرە دەریاییەکان بکەن. بەلام رەنگ بوو ئەم ھەو سە مندالانەییە لە کن گەورەکان پیکەنیناوی بەھاتبا بەرچاوان. ئەم لەم ترسە کە نەبادا ھەلسوکەوتە کە سووک و پیکەنیناوی بنوینی، بە ھەموو توانای خۆی ھەولێ دەدا ھەلچوونەکانی ناو ھەوی خۆی نیشان نەدا.

بەلام نەیدەتوانی بە تەواوی لەم کاریدا سەرکەوێ. کاریکی سەخت بوو بۆی کە خۆشی و شادی خۆی بشاریتەو. بەر لە ھەموو شتێک و پیش ھەموو شتێک، چاوەکانی، چاوە بینگەردو پر شەوق پر لە سروشی مندالانە کە، نەیدەتوانی ئەو شادی و خۆشحالییە پر لە بەجۆ نازینە کە لە دلیدا لانە کردبوو، بشاریتەو. دەریای بێ سنوورو راوی گەورە لە پیش بوو!

"ئەرگان"ی پیر پە بەم بارە رۆحیە کورە گەنجە کە دەبرد. ئەو بە چاری نیوہنوقاوەو چاودیری رێرەو چۆنیەتی بزوتنەو بەلەمە کە دەکردو لە ھەمان کاتیشدا باری دەروونی نەجەوانە کە بێ ئۆقرە نارام بوو، دەدیت. چاوەکانی پیرەمێردە شەوق و خۆشەویستی لێدەباری. ئەو لە دلێ خۆیدا دەیگوت: لە کوێ ی سەردەمی لاوینی ئای یادت بەخیر، بەلام زەردەخەنەییە کە خەریک بوو لە گۆشە دەمە پەلە کەیدا بەدیاردە کەوت، لەگەڵ توندقوم لێدانی سەبیلە نیوہ خامۆشە کە بزر دەبوو، ئەو نەدەبوو زەردەخەنە کە ئاشکرا بکا. کورە لاوە کە بۆ سەرگەرمی و رابواردن لەگەڵیاندا سواری بەلەم نەبوو، ئەو دەبوایە بۆ ناو ژیانی راوچیی ھەنگاو بنی، ئەم ژیا نە دەست پیکە، تا رۆژێک لە رۆژان لە دەریادا کۆتایی پیکینی، چارەنوسی راوکەری دەریایی بەمچۆرە، چونکە لە دنیا کە کاریکی دژوارتر و ترسناکتر لە راوی دەریانیە. دەبێ لە مندالییەو لەگەڵ ئەم کارەدا رابیی.

لەبەرئەمە پیکینیان دەیانگوت: "عەقل دیاریەکی ئاسمانیە، بەلام دەبێ دەست و قام و لێھاتویی لەسەردەمی مندالییەو پەیدا بکری." و ھەر ھە دەیانگوت: "راوچی خراب بارە بە

مل هۆزه كه يه وه. " له بهرته مه بۆ نه وهی بتوانی نان په یداكه ی بۆ خیزان بی ده بی له هه ره تی مندالیه وه كارو پيشه ی خوی فیر بی. ئیستا نۆره ی کریسك هاتبوو، ده بوایه كوره كه فیری چوونه ناو ده ریاوه بكری.

هه موو ئاگاداری ئه م مه سه له بوون. هه موو هۆزی به ری ئاوی دانیشتیوی دیکه ی دامینی گردی سه گه به له ك ده یانزانی كه ئه و رۆژه ئه و به له مه گه و ره له به رخا تر ی کریسك راو كه رو نان په یداكه ری ئاینده ده چوه ناو ده ریاوه. داب و نه ریت و ابووه و هه رواشه كه هه ركه سیکی نیریته به اتبا دنیاوه، له سه ری بوو كه له مندالیه وه په یان له گه ل ده ریا دا به سه تی تا ده ریا بیناسی و ئه ویش ریز له ده ریا بنی. له بهرته مه ریش سپی هۆز ئه رگانی پیر و دوو كه س له با شترین راو چیان _ ((نه مرایین)) باوکی كوره گه نجه كه و ((میلگون)) نامۆزای ((نه مرایین)) به پیی ته لقیندان ی منالان له لایه ن به سالانچه ووه، و ئه م جار ه بۆ ئه م ئه ركه ئایینی ه ی كه له مه ر کریسك له ئه ستۆیان دا بوو، بۆ ناو ده ریا ده چوون، له بهرته ووه ئه و نه و جه وانه ده بوایه له و رۆژه وه به دواوه و تا هه تاهه تابه په یوه ندییه کی خزمایه تی له گه ل ده ریا دا به سه تی. چ له رۆژانی شیئیه بی و چ له رۆژانی ته نگانه دا وه فاداری ئه و په یوه ندیه بی.

ئه گه ر چی کریسك هیشتا زۆر گه نچ بوو، و هیشتا ش بۆنی شیر ی خاوی له ده م ده هات و دیار نه بوو كه شتیکی لی دیته وه، یان نا، به لām کی ده یزانی، رهنگه وه ختی ئه وان پیره بن و لیده كه وت و ئیدی هیچ كار یکیان له ده ست نایه ت، ئه و کریسكه بیته نان په یداكه رو پشت و په نای هۆزه كه ی.

ئه وه هایه و ده بی ئه وه ابی. پشتا و پشت نه وه دوا ی نه وه ئه وه ده بی.

پایه و بناغه ی ژیان به مجۆره هاتووه.

به لām هیچ كه سیك ئه م خواسته ی به سه ر زماندا نه ده هیئا. مرۆف بیر له م خواسته ده كاته وه، به لām كه م وا ده بی به سه ر زمان دابی.

له بهرته مه له و ی، له كه ناری سه گه به له ك، هیچ یه كینك له كه سانی په ری ده ریا بی بایه خیان به م رووداوه، به یه كه مین سه فه ری ده ریا بی کریسك بۆ راو نه دا.

به پیچه وانه وه، هاو هۆزه كانی هه ول یان ده دا كه گو ی پی نه ده ن كه چۆن ئه و له گه ل راو كه ره به ته مه نه كاندا بۆ ناو ده ریا ده چوو. وهك بلتی ئه م كار دیان به هه ند هه ئه ده گرت.

به ته نیا دا یکی به ری ده كرد. به لām دا یكه شی یه ك وشه ی له مه ر رۆیشتنی كوره كه ی بۆ ناو ده ریا به زماندا نه ده هیئا، و بهر له وه ی بگه نه كه ندا وه كه، ما ل ئاوا ییان له یه كدی كرد.

دایکه لهو سهرو بهندانده به دهنگیگی بلندو ناشکرا به کوره‌که‌ی گوت: " ده‌باشه، برۆ ناو جه‌نگه‌ل. ناگاداربه که دار و چیلکه‌کان وشک بن و خۆشت له‌ناو جه‌نگه‌ل دا بزرنه‌بی. " — له‌گه‌ل ئەم قسانه‌یدا نه‌یده‌روانیه ده‌ریا، به‌لکه چاوی له لای جه‌نگه‌ل بریپوو.

دایکه له‌به‌رته‌مه‌ه‌و قسانه‌ی ده‌کرد که شون پیی ون بکا و مندا‌له‌که‌ی له گێچه‌لی جنۆکه و رۆحه سپیه‌کان پارێزراو بی. دایکه له‌مه‌ر پیاوه‌که‌شیه‌وه قسه‌یه‌کی نه‌کرد. ده‌تگوت ئەم‌راین باوکی کریسک نه‌بوو، ده‌تگوت کریسک له‌م سه‌فه‌رده‌ا له‌گه‌ل باوکیدا نیه، به‌لکه له‌گه‌ل که‌سانیه‌که که ری‌که‌وت کۆی کردونه‌ته‌وه. له‌م باره‌وه‌ش مته‌قی نه‌ ده‌کرد، بۆ شه‌وه‌ی جنۆکه ناگادار نه‌بن که ئەم‌راین و کریسک باوک و کورن. رۆحه پیسه‌کان نه‌فرت له‌و باوک و کورانه ده‌کن که پینکه‌وه بۆ راو ده‌چن. رهنگه یه‌کی‌ک له‌ باوک و کورکه‌که زده‌ه بکه‌ن و ده‌ستی لی‌بوه‌شینه‌یه‌یلن، تا هی‌زو توانای شه‌ویدی‌که له‌ بن بی‌نن و له‌ تاو خه‌م و ده‌رد سویند بخوا که ئیدی روو له‌ ده‌ریا نه‌کا، پی له‌ ناو دارستان نه‌نی.

جنۆکه‌ وا به‌رکارو پیسن. ته‌نیا به‌ دوا‌ی هه‌لی‌کی له‌بار ده‌گه‌رین که زه‌ره‌روزیان له‌ مرۆ‌قه‌ بدنه‌ و ده‌ستی لی‌ بوه‌شینه‌ن.

به‌لام کریسک خۆی له‌ رۆ‌حی پیس و جنۆکان نه‌ده‌ترسا. ئیستا شه‌و مندا‌ل نه‌بوو. به‌لام دایکی ده‌ترسا، ئەم ترسه‌شی به‌تایبه‌تی له‌به‌ر کوره‌که‌ی بوو، و ده‌ی‌گوت تو هیشتا مندا‌لی. ده‌توان به‌ ناسانی ری‌گات لی‌ ون بکه‌ن و رۆ‌زی ره‌شت نیشان بدنه‌ن. له‌ راستیدا وایه‌ ئامان له‌ ده‌ست شه‌و رۆ‌حه پیسانه، چه‌نده به‌ده‌ختی و فه‌لاکه‌ت به‌سه‌ر مندا‌لان ده‌هینه‌ن. تووشی زۆر ده‌رودو نه‌خۆشیان ده‌کن.

ده‌ست له‌ له‌شی مندا‌ل ده‌وه‌شینه‌ن تا نه‌توانی بی‌ته‌ه‌ راو‌چی. شه‌وسا مرۆ‌قی‌کی وا به‌ که‌ل‌کی کۆ دۆی! له‌به‌رته‌مه‌ه‌و خۆپاراستن له‌ رۆ‌حه پیسه‌کان، به‌ تایبه‌تی له‌سه‌رده‌می مندا‌لیدا، تا سه‌رده‌می می‌رمندا‌لی، زۆر گرنگه‌. که مرۆ‌قه‌له‌سه‌ر قاچه‌کانی خۆیدا وه‌ستا، که بوو به‌ خاوه‌ن که‌سایه‌تی‌یی خۆی، شه‌و کاته جنۆکه و رۆ‌حه پیسه‌کان ترسیان نیه، شه‌و کاته ئیدی ناتوان به‌سه‌ر مرۆ‌قدا زال بن، شه‌وان له‌ پیاوی به‌هی‌زو توانا ده‌ترسن.

دایک و کورپه‌ به‌مجۆره‌ خوا‌حافی‌زیان له‌ یه‌کدی کرد. دایکه تاو‌یک بی‌ده‌نگ وه‌ستا، شه‌و له‌م بی‌ده‌نگیه‌یدا ترس و مرازو ئومیدی خۆی شار‌دبو‌وه.

له‌ دوا‌یدا به‌بی شه‌وه‌ی جارێ‌کیش سه‌یری ده‌ریا بکاو به‌بی شه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی له‌مه‌ر باوک به‌ده‌مدا بی، گه‌راوه، ده‌تگوت به‌راستی نه‌یده‌زانی که ه‌اوسه‌رو کورپه‌که‌ی بۆ کۆی ده‌چن.

له كاتيكدا هەر خۇي شەوى پېشتەر تېشوروى سەفەرى ئەوانى تېك نابوو و خۇراكى سى رۆژى ئەوانى تاما دەكردبوو، بەلام هەنوكە ئەوها لە چارەنووسى كورپەكەى دەترسى كه واى نیشان دەدا تا رۆحە پيسەكان پى ي نەزانن كه چ ترس و هەترەش رزانىك لە دلئى ئەو داھىلانەى كوردبوو.

پېش ئەوہى بگەنە كەنداو، داىكە مىلى رىي خۇي گرت و گەراوہ، بەلام كورپەكە بۆ ئەوہى لە رۆژىكى وادا ئازارى داىكى خۇي نەدا، هەر بەو شىوہى كه داىكى فەرمانى پېدابوو، قەدەرىك لەناو پنچك و دارودەندا مارپېچى بۆي جۇلا تاوہكو شوپىن پېي خۇي ون بكاو لە جنۆكە ناديارەكان ون بى و پاشدان راي كرد تا خۇي بگەيەنئىتەوہ پياوہكان. كه تەواويك پېشى كەوتبوونەوہ.

كريسك زوو خۇي گەياندەوہ ئەوان. بە باروچەك و تفاق و پېداويستىەكان و كەلوپەليكى كه بەسەر پشتيانەوہ بوو. لەسەر خۆ دەرپېشتن. ئەرگانى ردىن سپى لە بەرايدا دەرپېشت، دوا بە دواى ئەوہوہ بالاي بەرزو چوارشانەيى (ئەمرابين) ريشدار دەديترا، و لە دواى ئەوانەوہش ميلگوني كولوہ و تېك سراوو ئېسقان درشت و خړپلە. وەكو كوندە لينگى دەداو هەنگاوى هەلدەھيئا.

جلەكانيان كۆن بوو، بەلام لە پېستى خۆشكراو و چەرم بوو، بۆ دەريا گونجاو بوو كه گەرما نەداتەوہ و شى هەل نەگرى و نەخوسىتەوہ. بەلام كريسك لە چا و ئەواندا جلەكانى رىكتو بوو. داىكى لەمىژ بوو بە هەول و كۆششىكى زۆرەوہ جل و بەرگى دەريايى بۆ ئەو نامادە كوردبوو. چ چەكمەو چ جل و بەرگەكەى بە نەخش و نىگارەوہ بۆ دروى بوو. ئەم حاشىە درويئە لە دەريادا چ پېويستىەك دەكا؟ بەلام خۆتان دەزانن داىك داىكە.

كه كريسك گەپشەوہ ئەوان، ميلگون بەسەر سورمانىكى دروستكراو و پىكەنىناويەوہ گوتى:

__ سەيرە! ئىمە وامان دەزانى تۆ بە جى ماوى. واماندەزانى پەليان گرتوى و بۆ مالەوہيان بردۆتتەوہ.

كريسك زۆر رەنجاو گوتى:

__ بۆچى و لەبەرچى بە جى بىنم؟ هەرگىز بەجىنامىنم! من!..

مىلگون گوتى: __

__ مه گەر حەز لە گالتەو سوعبەت ناکەى؟ دە باشە، وازبێنە! لە ناو دەریادا ئەگەر لەگەڵ یە کدا گالتە نەکەین، ئەدى لەگەڵ کێدا سوعبەت بکەین! لە پاشدانا تەفەنگە کەى خۆى دایەو زۆتر گوتى: __ وەرە، لە باتى ئەوێ عیدزبێ ئەمەش هەلگرە! — کورە گەنجە کە بە سوپاسەو تەفەنگە کەى لى وەرگرت و شان بە شانى ئەوان هەنگاوى هەلینا.

بارەکانیان سواری بەلەمە کە کردو خۆیان بە دەریادا کرد.

بەجۆرە ئەوان بۆ ناو دەریا چون. ئەگەر سەرکەوتنیان یار دەبوو، ئەگەر بە راویکی گەرەو زۆرەو بۆمال دەگەرانهو، ئەوا گەرانهو کەیان جۆرکی دیکە دەبوو. ئەو حەلە بە تاهەنگ و شادی، بە رۆرە سمى شایستەى راوچییە کى گەنج پێشوازی کریسکیان دەکرد.

لەسەر دلقراوانى دەریا کە لە ناخى بى سنووریدا بۆ راوچیه نازاکان ماسى و زۆران گیانلەبەرى ناوى پەرودە دەکا، گۆرانى و دیلانەیان دەگوت: ئەوسا کە تەپل و دۆلەکان لە ژێر زەبرى دار حەیزەرانه کاندە کەوتنە گرم و هۆر، خەلکى شایى و لۆغانیان دادەبەستەو ((شەمەن)) کە دانترین و عاقل ترینیان بوو، لەبارەى کریسکەو، لە مەر راوچى نوێو دەگوت، دەپارایەو و نزاى دەکرد کە ئاو و زەوى پێکەو هەمیشە لەگەلیدا میهرەبان بن، و هەرەها ئەویش راوچییە کى گەرەى لى بێتەو و هەمیشە، لە دەریا و لە وشکانیدا، بەسەرکەوتویى و خۆشەختیەو لە باوەشى یە کدابن و چارەنووسى ئەو بە جۆرکى بى کە هەمیشە بە دادو ئینساف هەر هەموو دەستکەوتى راو کەى لە نیوان گەرەو و بچوکاندە بەشیتەو.

و سەرەرای ئەو هەش، ((شەمەن)) ی دانا دەپارایەو و هیواى دەخواست کە کریسک و هەر هەمووشیان بۆى بژیەن تەمەنیان درێژ بى. تا هۆزى پەربى دەریایى گەرەو لەپەرەسەندن و فراوانبوواندا بى وەچە دواى وەچە ژمارەى پتر بى:

ئەى دایە گەرە پەرى دەریایان

پیم بلێ لە کوێ لە دوورى ئیمەدا مەلە دەکەى؟

ئاوسبوونى ژیانه ناو هەناوى گەرمت

ئیمە زادەى کەنارى تۆین

باشتر نەبوو لە جیگایە کى ناو هەناوى گەرمت باين

ئەى دایە گەرە، ئەى پەربى دەریاکان،

بلێ لە کوێ لە دوورى ئیمەدا مەلە دەکەى؟

مەمكە بلوورپەكەت

شیری لیواری ئەم دەریایە داوین.

هۆدایە گەرە، ئەی پەری دەریاکان،

پیم بلێ لە کوێ، لە دووری ئیمەدا مەلە دەکە؟

بیئە سەرینت بەهێزترین مەردی جیهان،

تا سکت پر بەزو شکۆفان بێ.

تا وەچە تۆ لە دنیا دا زۆرو فراوان بێ.

بەلێ، لە شای و لۆغان و سەماو هەلپەپیندا ئەم گۆرانیا ئە دەلێن. لەم ناھەنگەدا رێ و رەسپێکی گرنگی دیکەش بۆ کریسک بەرپۆتە دەچی، شەمەن لە گەل سەماو پتوکاندا چارەنوسی ئەو کورە وەکو راوکەریک، بە یەکیک لە ئەستێرەکانی ئاسمان دەسپێرێ. چونکە هەر راوچیەک ئەستێرەکی هەیه کە ناگای لە راوچیەکە هەیه و دەپیارێ. بەلام هیچ کەسێک نازانی کە چارەنوسی کریسک بە کام ئەستێرە ئەسپێردراوە. تەنیا ((شەمەن)) خۆی نەبێ ئەستێرە پارێزگاریکەری ناداری ئەو دەناسێ.

و هیچ کەسێکی دیکەشی بەم شتە نازانی، و بەلام ئەستێرەش لە ئاسماندا زۆرن.... هەلبەتە، دایک و خوشکی تازیزی پتر لە هەمووان شاد دەبن، بە دەنگێک لە دەنگی هەمووان بلندتر گۆرانیا ئە دەلێن و شای دەکەن و هەلپەپن. هەرەھا ئەمراپن پر یە دەمی.... خۆی بە باوکی ئەو هەلدەداو شادی و غرورو شانازی خۆی بە دەردەخا. بەلام ئیستا ئەمراپن باوک نیه، چونکە لە ناو دەریادا باوک و کور نیه، لە دەریادا هەموو یەکسان و سەر بە گەرەترن. هەرچی مەزنتەر بفرمووی، هەموویان ملکەچی دەبن و جیبەجی ی دەکەن، باوک دەست لە ئیش و کاران وەرنا داو کورەکە زمانی بەشکۆ و سکالا نایەتە گۆ. بەمجۆرە بوو و بەمجۆرە یەو بەمجۆرەش دەبێ.

((موزلوك)) یش ئەو کچۆلەکی کە لەهەرەتی مندالیەو پیکەو یاریان دەکرد، شادمان دەبێ، ئیستا کەمتر یاریان پیکەو دەکرد. لەمە بە داوا بەرێ یاری و گەمان پیکەو ناکەن. چونکە راوچی وەختی یاریکردنی نیه....

بەلەمەکە بە جوانی بۆ پێشەو دەچوو، تەنیا بە هۆی شەپۆلانەو نەختیک بلندو نەو دەبوو، لە میژ بوو کە کەنداوی سەگەبەلەکیان بری بوو و لە گەرۆی ((دریژ)) رەت ببوون. کاتیک لە کەنداو کەو و چوونە ناو دەریا دیتیان کە شەپۆلی دەریا لە شەپۆلی کەنداو توندترە.

کاتی که شه پۆله کان به یه کسانێ شه پۆل ددهن. لهم جۆره کاتانه دا ده توانی به خیرایی به له م لیبخۆردی.

به له مه که له ته خته ی دار شه سپینداری توکمه دروست کرابوو، به ئاسانی و به باشی به ره و پێشه وه ده چوو، له به رانه به شه پۆله کانی لات نه نیشته و شه شه پۆلانه ی که به ره و رووی ده هاتن هاوسه نگی خۆی ده پاراست و به بچوو کترین جووله ی سه رنشینه کانی ئاراسته ی ده گۆرا.

((ئهرگان)) ی پیر مژی له سه بیله کوژرا وه که ی ددها و له ریک رویشتنی به له مه که ی له زه تی ده دیت و له دلێ خۆیدا وا ههستی ده کرد، ده تگوت نه که به له م. به لکه خودی شه تاکه مه راتی له ئاو پدایه و له ناو ناوی سارد دا بو پێشه وه ده چی. وه ک بلێ ی شه خۆی هاوانه نگی له گه ل ده نگێکی یه ک ناوازی سه و له کان و بزوتنه وه ی یه کسانێ سه و له کان له پانایی بی سنووری ده ریادا مه له ی ده کرد. ده تگوت خۆی مه له ی ده کرد، به ده فه ی سینگی خۆی شه پۆله کانی روو به رووی ده هاتن، شه ق ده کرد و شه خۆی بوو که له ژیر کاری پیکاهاتنی ئاوا به نه رمی مه له مه لی ده کرد. په یدا بوونی بیر کردنه وه ی سه ی سه ی له لای پیره مه ی ده که دا.

شه و له به له مه که رازی بوو، زۆر زۆریش رازی بوو، ئاخو شه و خۆی شه و به له مه ی دروست کر دبوو. چه ندین که سه ی پیکه وه شه سپینداره که یان هه لگرت. نه که سیك و نه چواریش ده رو هستی کاریکی شه وها نایه ن.

به لام شه و خۆی به ته نیا به له مه که ی دروست کرد، سی هاوینان سه رقالی وشک کردنه وه و داتاشینی بوو و شه کاته ده یزانی که شه به له مه ده بیته باشتترین به له م که له ژیانێ خۆیدا دروستی کرد بی.

به لام پیره مه ی ده، له ناو شه و بیرو خه ییالاتانه دا، له خۆرا خه م دایگرت و له دلێ خۆیدا گو تی: نه کا شه به له مه دوا به له م بی به ژیانیدا!

حه زی ده کرد ماوه یه کی دیکه ش بژی. هیشتا چاوو هۆش و گو شێ کار ده کاو توانای بو نکردنی ماوه، حه زی ده کرد هیشتاش بو راو بچیتته ده ریا، هیشتاش یه ک دوو به له می دیکه دروست بکا.

شه و له ناو شه و بیرو خه ییالاتانه دا، له جیهانی خه ییالاتیدا له گه ل به له مه که قسه ی ده کردو ده یگوت: "ئای به له مه که، شه برا که م، من خۆشم ده وی ی، متمانه ت پیده که م، تو زمانی

دهریا دهزانی، تۆ به خو و خاسیهتی شهپۆلان ناشنای و هیژی تۆ له مه دایه، تۆ که به له میکی شایسته و لیپهاتوری و باشتترین به له میکی که من له ژیاغدا دروستم کردبۆ. تۆ به له میکی گهورهی، دوو سهگی دهریایی گهوره و سهگیکی دهریایی بچووک له ناو تۆدا چیگایان ده بیتهوه. تۆ سه رکه وتن و کامه رانیمان به تالان بۆ ده هیینی. له بهرته مه من ریژت لیڤه نیتم.

ئیمه هه موومان تۆمان خوڤ دهوی، کاتی که به باریکی سهنگینی راوه که مانه وه ده مانگه یه نیته وه قه راغه کان و تا سه ر لیواره کانت له ناو دای و ناو ده ریژتته ناوته وه، ئه وساکه خری تۆ پیشوازی تۆ، ئه ی برای نازیزم، روو له قه راغ دهریا ده که ن.

ئه گهر من مردم، تۆ هیشتاش ماوه ییکی زیتر له ده ریادا مه له بکه و بۆ ئه و شوینانه برۆ که راوی گهوره ی تیندایه. ئه گهر من نه مام تۆ له گه ل راوچیانای لاو و نهوجه وان و به توانادا بۆ ناو دهریا برۆ. ئه گهر چاوی من له م جیهانه دا ون بوو، ئه و خزمه ته ی به من ده یکه ی، هی وانیش بکه. ئه ی به له مه که، برای نازیزم، بیینه تا ئه و رۆ له مان که له پی شه وه دانیشتوه، سه ری ده له قیینی و جامی سه بری سه ره و ریژ ده بی، وا ده زانی که ئه گهر له سه ر ئه م به له مه نه بوویا به له سه ر وشکانیدا ده بوو، هه ر ئیستا که به په له و بی دواکه وتن ده چوه راوی گهوره و کاره کانی به که یف و ئاره زووی خۆی راده په راند. ئه ی به له م، ئه ی برای نازیزم، بیینه تا ئه ویش گهوره ده بی. بیینه تا ئه ویش سواری بی و، تا بۆ گه شتی دوورونزیکی ناو دهریا برۆ. به لام ئیمرۆ که ئه و بۆ یه که مین جار له گه لماندا هاتۆته ناو دهریا، داب و نه ریت ئه وه یه. لیگه ری با رابی. ئیمه ئه م دنیا به جیده هیلین.

به لام ئه و سالانیکی دوورودریژتر ده ژی. ئه گهر بچیتته وه سه رباوکی، پیاویکی به راستی و به کاری لی دیتته وه، نه ک رووته له یه کی بیکاره و هیچ له ده ست نه هاتوو. ئه مرابین له نیوان راوچیانای ئیمرۆ دا باشتترین راوچی و مرۆ قیکی به کارو گه نجیکی به توانا و شه نگ و تاقه ته. من رۆژگاریک له هه ره تی هیژو توانامدا، مرۆ قیکی ئه وها بووم، ئه وساکه ژنان خوڤشان ده ویستم. من وام ده زانی که ده ورانی من به ره و کۆتاییه، مه خابنه که مرۆ ق دره نگ تیده گا که به مجۆزه نییه.

به لام گه نجان زۆر گوئیان له م قسانه نیه و بۆ نمونه ئه مرابین و نیلکون بی گومان هیشتا نه که وتونه ته ناو ئه و بیرو لیکنانه وانه وه. ده باشه ده ی، باوایی گرنگ نیه، له دوا ییدا تیده گهن. ئه وان زۆر باش، چاپووک و چالاک سه ول لیڤه ده دن.

میلگون وەك ئەمرايين بەهێزە، ئەوان دەستەبرایەکی بەهێز و دەکری، پشتیان پێ بێستری. دەلێی بەلەمەکه خۆی و وەك یاریکردن لەمەلەدایە، بەلام تەنیا لەبەر چاواندا و دەنۆنی. لەناو دەریادا مەژۆ بە دەستەکانی دەجووڵیتەو هێشتا دەبێ ماوەیهکی گەلی زۆر سەول لێبدری. ئیمپۆ ئیوارە که دنیا تەواو تاریک دەبێ دەگەینه دوورگە (سییەم مەمکۆلە). سبەینیش بە درێژایی رۆژەکه، لە بەیانیهوه تا ئیوارە ریگای گەرانەوهمان لەبەردەبێ، من هەرچاره‌ی ئەو دەریایە کاریکی دژواره. بەلام که بە خۆمان و راوه‌که‌مانهوه گەپاینهوه، ناهەنگ دەگێڕین.

ئەي بەلەمەکه، برای نازیم. گویت لێی، لە قسەکانم دەگەي؟ تۆ ئیتمە بۆ دوورگە (سی) مەمکۆلە) ی راوگەي گەوره‌مان دەبەي هەر بۆ ئەو مەبەستەش دەچین. لەوی لە قەراغ دەریادا لە شوینی کۆبوونه‌وی گیانلەبەرە دەریاییه‌کاندا تووشی سەگە دەریاییه‌کان دەبین. کاتی زاوی کەردیانە، سەگە دەریاییه‌کان لەو دوورگەدا کۆدەبنه‌وه.

بەلەمەکه‌م، برای شڕینم، ئیدەگەي چی دەلێم؟ بێنگومان تۆ لە قسەکه‌ی من دەگەي. من سەر وەختی لەگەڵ تۆدا قسەم دەکرد که تۆ هێشتا نەتەدەزانی دەریا چیه، تۆ هێشتا لەناو سکی ئەسپینداریکی توندوتۆڵ و کۆنە ساڵدا لەناو جەنگەل دا دەژیاي.

من تۆم لەناو سکی ئەو دارە نازاد کرد و ئیستا وا لەناو دەریادا مەلە دەکەین. بەلەمەکه‌م. برای خۆشه‌ویستم. هەر که من چومە دنیای نەبوونه‌وه، تۆ من لەبیر مەکه. هەر که‌سینگی دەریا شەق دەکەي منت لەبیر بێ..."

لەگەڵ ئەو‌هشدا ((ئەرگان)) لە ریگای راستەقینەي کەناره‌وه، لە گردی سەگە بەلەکه‌وه بە دەریای دا کردبوو، ئەم بیرانەي بە میشکدا دەهات. ئەم گرده بەردینه خاسیه‌تی تاییه‌تی لە عادات بەدەری هەبوو که هەموو کەسانیکي دەچوونه ناو دەریاوه، قسەیان لەو خاسیه‌تی دەکرد لە هەوای ساف و رووناکدا هەرچەندە لەم تەپۆلکه‌ دوور دەکەوتنەوه. دەتگوت تەپۆلکه‌که‌ بێندتر دەبوو.

دەتگوت سەگەبەلەك نایه‌وی دوا بکه‌وی و بەدوویمان دەکەوت هەر کاتی ئاورپان دەداوه، هەمیشە دەیاندیت سەگەبەلەك بەدوایانەویه. ماوەیه‌کی زۆر ئەو گردۆلکه‌ دەدیترا و لە دوایدا لە پڕیک دەتگوت لە نشیویکی ئاودا، یەکسەر لەبەرچاوان بزر دەبوو،

ئەمەي دەگەیاندا که سەگەبەلەك بۆمان گەراوه‌تەوه و ئەوان زۆر لە کەناری دەریا دوور کەوتوونه‌تەوه.

ئەوسا كەش دەبووايە لەبەرت بێ، زەینت لەسەربى و چاك لە مېشكى خۆتى دانىتى كە سەگە بەلەك لە كوێ لە چ ئاقارىكدا هەلەكەوت، دەبووايە ئاراستەى با و شوپىنى خۆرت بە گوێرەى گەردەكە لەياد بى و لە ئاوهەواى ئاراميشدا سەرنجى هەوران بەردى و سەرەراى بزوتتەوه لەناو دەريا تا گەيشت بە دوورگەكان دەبووايە هەميشە شوپىنى سەگەبەلەك لەبەرچاو بگىرا با تا لە پانايى بى سنورى دەريادا رىگايان لى ون نەبويا.

راوكەرەكانمان بەرەو ئەو دوورگانەى كە يەك رۆژە رىگا لە كەنارەوه دووربوون، كەوتنە رىگا. ئەم دوورگانە سى دانەى بەردەلان بوون و كەسيان لەسەردا نەدەژيا و ئاوهدانيان تىدانەبوو. سى پارچە زهوى بچوك بوون كە وەك سى مەمكى رەش لەناو پانايى بى سنورى دەريادا هەلەكەوتبوون.

لەبەرئەمە ناويان لەم سى جەزيرە نابوو سى مەمكۆلە _ مەمكى بچوك و نيوان و گەورە. ئەگەر دواى ئەوهش زىتر بۆناو دەرياچوبان. رىگای دەريا بەرەو ئۆقيانوس دەچوو. ئۆقيانوسىكى بى سنور بوو، ئەوان ناويان نەدەزانی، ئاويكى هەزار بەر هەزارى كە كەس نەى گەيشتەبوو و نەچوو بوو ناويهوه، ئاويكى جاويدانى ناديار، ئاويك كە هەر لە خۆيهوه پەيدابوو، لەو رۆژەوه كە دنيا دروست بوو، لەو دەورەو زەمانەى كە ماسىگەرە بە قيرەو قاو قىژ بە دواى بستىك زهوييدا دەگەرا تا وەكو هيلانەيهكى لەسەر دروست بكا و لەسەرانسەرى دنيادا ئەم بستە زهويەى پى پەيدا نەدەبوو، ئەوى لەو رۆژە بەهاريانەدا گونگەلى سەگە دەريايەكان بوو. لەو شوپنەش تخوبى دەريا و ئۆقيانوس لىك دەگەرايهوه.

هەرودەها راوچىيەكانمان بۆ ئەو نيازە ئەو رىگايەكان گرتبوو بەر بەرەو ئەوى سەوليان لىدەدا...

كۆرە گەنجەكە سەرى سورمابوو كە دەريا هىچ لەو دەريايە ناچى، كە لە شوپن يارپەكانيان لەسەر هەلەكەكانى سەگەبەلەكەوه دەهاتە بەرچاوى. و بەهىچ جۆرىكىش ئەو دەريايە نەبوو كە كاتى بەلەم سوارى لەناو زەنەكە شۆراوهكەدا، دەيدىت، بەتايەتى كاتى كە ئەوان لە دەرياچەكەوه رەت بوون و لە پردەريا لە هەموو لايەكەوه پان بۆوه، تەواوى دنياى دىت و لەبەر هەلپوانين تا پەرەگەى ئاسمانى داگرت و بەتاقانە راستىيەكى بى چەندو چوون و بى پايانى جىهان گۆرا: ئەم هەستەى تىدا بەهيز بوو.

دهریای بئ سنوور واقعی کریسکی ورماند. ئەو چاوه‌رێ ی دیتنی دیمەنیکی وای نه ده‌کرد. ته‌نیا ئاو بوو ئاوێکی ره‌وان و سه‌نگین ته‌نیا شه‌پۆل بوو، شه‌پۆلانیکی که به خێرای راست ده‌بوونه‌وه و به‌کسه‌ر ون ده‌بوونه‌وه.

ته‌نیا قولایی بوو، قولاییه‌کی تاریک و تنۆک و سه‌ر لێ تێکده‌ر، ته‌نیا ئاسمان بوو. ئاسمانی به‌ هه‌وری سپی داپۆشراوی پر له‌ جوولۆ، هه‌وری سووک و دووره‌ده‌ست و سه‌رانسه‌ری بوون، هه‌ر ده‌ریابوو و هه‌یج شتیگ جگه‌ له‌وه، هه‌یج شتیگ جگه‌ له‌ هه‌مان ده‌ریا شتیکی دیکه‌ نه‌بوو، نه‌ زستان بوو نه‌هاوین و نه‌ گردۆلکه‌و نه‌ چالایی. ئاوسه‌رانسه‌ری دنیای ته‌نی بوۆه.

به‌لام خۆ دیسانه‌که به‌له‌مه‌که هه‌ر له‌مه‌له‌ی خۆی دابوو و به‌سه‌ر شه‌پۆله‌کاندا مه‌له‌مه‌لی ده‌کرد. هه‌روه‌ها بۆ کۆره‌که‌ش زۆر خۆش و شادی هه‌ین بوو که له‌ چاوه‌رێ ی راویکی گه‌وره‌دا له‌ناو به‌له‌مه‌که‌دا بێ.

به‌لام هه‌موو شته‌کانی که ئەو له‌ ده‌ور و دۆخی خۆیدا، له‌ناو ئاو و له‌سه‌ر ئاودا ده‌بیدیت، له‌مه‌سه‌فه‌ره‌دا به‌شپۆه‌یه‌کی سه‌ر پێیی و به‌ سه‌رنج دانێکی که ده‌رکی به‌ شادی ده‌کرد.

له‌به‌رئه‌وه به‌له‌ی بوو، و چاوه‌رێ ی شته‌ سه‌رنج راکیش و جوانه‌کانی دیکه‌ سه‌راپای بوونی ته‌وی داگرتبوو. له‌ هه‌ندی کات و یاریی دیکه‌دا، چ یاریه‌ بئ پایانه‌کانی پرشنگی تیشکی خۆر به‌سه‌ر ئاودا که له‌ شیوه‌ی سه‌یروسه‌مه‌ره به‌سه‌ر ده‌ریادا ده‌خزین و به‌ شه‌پۆلدانی رهنگی جوړاو جوړ له‌ بنه‌وشه‌یی روون و سه‌وزی تاریک و ره‌شی قه‌ترانی له‌ سیبه‌ری به‌له‌مه‌که‌دا، که سیمای ده‌ریای دهم به‌ دهم ده‌گۆرێ، سه‌رنجی ته‌وی راده‌کیشا، و له‌دیتنی ماسیه‌ سه‌یروسه‌مه‌ره‌کان که به‌ ریکه‌وت له‌ که‌ناری به‌له‌مه‌که‌دا سه‌ریان له‌ ئاودا ده‌رده‌هه‌ینا، دلشاد ده‌بوو، و هه‌روه‌ها ئەو به‌و ماسیه‌ نازادانه‌ی که ده‌سته‌ ده‌سته‌ تووشیان ده‌بوون و له‌ باتی ته‌وه‌ی به‌م لاو ئه‌ولادا په‌رش و بلاو بنه‌وه. له‌ ترسی باز زیتێر پیکه‌وه ده‌چه‌سپان، بازبان ده‌دایه سه‌رئاو، که‌می له‌ هه‌ودا ده‌مانه‌وه‌وه به‌ جوړێکی پیکه‌نیناوی به‌ پشتدا ده‌که‌وتن، پێده‌که‌نی.

ئەو هه‌یج شتیکی له‌وانه به‌ شایانی سه‌رنج دان نه‌ده‌زانی و بایه‌خی پێنه‌ده‌دان. ئەو ته‌نیا تینووی شتیگ بوو ته‌ویش ته‌مه‌ بوو که زووتر بگه‌نه‌ دوورگه‌که و ده‌ست به‌ کاره‌که‌یان بکه‌ن. به‌لام حال و بار و وه‌ی گه‌نجه‌که به‌ خێرای به‌ جوړێکی سه‌یر گۆرا، هه‌رچه‌نده ئەو به‌ رووی خۆیدا نه‌ده‌هه‌ینا، که له‌ وشکانی دوور که‌وتنه‌وه، به‌ تابه‌تی دوا‌ی ته‌وه‌ی سه‌گه‌به‌له‌که له‌ پر له‌ چه‌مانه‌وه‌یه‌کی تاریک و تنۆکدا له‌ چاواندا بز بوو.

ههستی ترسیکی نادیار له دەریا له دلی گەنجە کەدا هیلانە ی کرد. ئەو پەییوەندبوونی خۆی بە دەریا، بچوکی و بۆ پەنایی و بۆ توانایی خۆی لە بەرانبەر ئەو هێزە زەبەردەستە زەبەلاحە ی سروشتدا هەست پێ دەکرد.

ئەم حالە بۆ ئەو تازە بوو. لەو چرکە ساتەدا تیگەبەشت کە سەگە بە ئەک بۆ ئەو چەندە تازیز بوو، ئەو سەگە بە ئەکە ی کە پێشتر هەرگیز بیری لێنە دەکردهوه، بەبۆ ترس لە دامپنەکانی دا هەلدەبەزێهوهو لەسەری گردهکەوه دەپروانیه دەریا کە هیچ ترسیکی بۆ ئەو نەبوو و لەزەتیشی لەم کارە دەدیت، ئیستا لەو گەبەشت کە سەگە بە ئەک بەهێزو پایەدارو چەسپاو لە جینگای خۆیدا، چەندە بەهێزو میهرەبان بووه.

ئەو هەنووکە پە ی بە جیاوازی نیوان وشکایی و دەریا برد. کاتی کە لەسەر زەوی بیر لە زەمین ناکە یهوه. بەلام کاتی کە لەناو باوہشی دەریادای، هەتا ئەگەر خەیاڵیشت لە کن شتیکی دیکە بۆ، ئەوا هەر بیر لە دەریا دەکە یهوه. بە دەرکەوتنی ئەم راستیە بووه هۆی بەهۆشەتەنەوهو نیگەرانبوونی کورپە گەنجە کە لەناو ئەو راستیەدا کە دەریا ئەوی ناچار دەکرد بەردەوام بیری لێ بکاتەوه، هێزیکێ نادیار، خۆراگرو فرمانپروا خۆی حەشاردا بوو. بەلام پیاوہکان ئارام و ئاسوودە بوون. ئەمرا یین و میلگون بۆ پسانەوه لە سەریە کیش و ئاھەنگ، وەک یەک تاکە کەس بن، سەولیان لێدەدا:

چوار سەول لە یەک کاتدا بە ئاودا دەکراو بە ئاسانی و سەری حەوتەوه بە لەمە کە ی بۆ پێشەوه رادەدا. بەلام ئەم کارە کۆشش و وردبوونەوه ی بەردەوامی لەسەول لێدەرەکان داوا دەکرد.

کریسک دەم و چاوی ئەوانی نەدەدیت. سەول لێدەرەکان پشتیان لەو بوو، بەلام کریسک دەیدیت کەوا چۆن تیرەقە ی پشتیان دەچەماوهو راست دەبۆه. ئەوان کەم وا دەبوو قسە یەک لەگەڵ یە کدا بکەن. هەلەبەتە باوکە کە جاروبار دەرفەتی دەهینا سەری بۆ داوا وەرسوورپینی، لە نیوان تالەمووہکانی ریشبەشەوه زەردەخەنە یەک بۆ رۆلە کە ی خۆی بکاو بە نۆرین و زەردەخەنەوه لێی بیری: "ئیستا چۆنت بەدەلە؟"

بەمچۆرە ئەوان لە سەفەرە کە یاندا بەردەوام دەبوون: پیاوہکان بە ئارامی خەیاڵ رحەتیەوه باوہریان بە خۆ بوو. ئەرگانی پیر لە ئارامیەوه، وەک پێشوو قوم و مژی لەسەبیلە کە ی دەدا و هەر لەو جینگایە ی کە لەسەرە تاوہ لێی دانیشتبوو، کاری بە لەمە کە ی بەرپۆه دەبرد. بە کورتی

ههركهسهو بهكارى خۆيهوه سهرفالّ بوو. ههلبهته كريسك يهك دوو جازان به كۆمهكى تهوانهوه چوو، ناو ناوه لهگهڤ باوكى و ناو ناوه لهگهڤ ميلگۆندا سهولّى ليدهدا.

ميلگۆن و باوكى زۆر به تاسهوه سهولّيكيان دهدا دهست: لنگهپى با كارىك بكا. تهگهه چى تهو به ههردوو دهستان سهولّى ليدهدا. بهلام نهيدهتوانى ماوهيهكى زۆر سهولّى ليددا، چونكه بۆ تهو بهلهمهكه له رادهبهدهر سهنگين بوو و سهولهكهش تا رادهيهكه گهوره بوون. بهلام كهس له گوڤى كالتري پينهدهگوت و وايشيان دهرنهدهخست كه دلّيان پيى دهسووتى. پتر كپ و بيدهنگ كاريان دهکرد.

بهلام كه له پريكداسهگه بهلهك له چاوان بزر بوو، ههموويان بهيهكهوه جوولهيان تيكهوت. تهمرابين گوتى:

- سهگهبهلهك چۆتهوه مالى.

- ميلگۆن لايهنگرپى لينکرد:

- بهلى، گهراوتهوه.

تهرگاني پيريش تهماشايهكى تهولاي كردو گوتى:

- راسته؟ گهراوتهوه كه تهوهايه، وا دياره كارهكانمان بهرپوهن.

- له دواييدا تهماشايهكى شهيتانانهى له كورپه جحييلهكه كردو ديسان گوتى:

تهگهه سهگهبهلهك دهنگدهى، رهنهگه بگهريتهوه؟

ههموو پيئكهنين. كريسكيش پيئكهنى، پاشدان كهميكى بيركردهوه و بهدهنگيكي بهرز گوتى:

- ئيمه دهبى خۆمان بگهريئنهوه. تهوساكه سهگهبهلهكيش ديتهوه. تهركان پيئكهنينيكي

گالتهنامييزى گرت و گوتى:

- زۆر پهلهته! نه، وهره ئيره وهره لاي من، وهره خۆمان به كارتيكهوه خهريك بكهين.

تهماشاكردن بهسه. ناتواني تهماشاي ههموو دهريا بكهى.

كريسك لهناو بهلهمهكهدا له شويى خۆى بلنديوو و بهرهو دواوهى بهلهمهكه چوو. ههوليدهدا بهسهه كهل و پهلهكاني وهك: دوو تفهنگهكهى كه له ناو پيستي ئاسكهكيويدا پيچرابوو، هاريون^۳، كلافهيهك داو، جليكانهى ناو، كيسهكاني خوراك و ههندي بهستهو جل و بهرگ و شتى ديكه، كه له ناو بهلهمهكهدابوون. نهكهوى.

۳- هاريون: نهمزاني تهو وشه ماناي چيه.

كوره كه خۆى به ديوارى به له مه كه وه نووساند، كه به سەر سهولته كاندا به تەنیشته سهول
لیده ده كاندا رەت بوو و بۆنى تووتن و بۆنى كه سكونى ئاره قەى لەشى كه له پشت و پشت ملی
پیاوه كانه وه هه لده ستا، گه یشته بهر كونه لووتى: هه مان بۆنى جل و بهرگى بابى كه دایكى
زۆرى هه لى لى بوو كاتى كه باوكى له ناو ده ریا ده بوو، بۆنیا بكا، دایكه كراسه چه رمیه كه ی
باوكه ی هه لده گرت و به ده م و چاوى خۆیه وه ی ده نا.

باوكه سه رى كى بۆلای كوره كه ی بادا، شانى كى له لاکه له كه ی دا، به لām سه ولته كانى به رنه دا،
به لām كرىسك له وه لāmى نه وازشه له خۆراكه ی باوكیدا، هه نگا وه كانى سست نه كردو له دلئى
خۆیدا گوتى! له ناو ده ریا دا هه موومان وه ك یه كین. له ناو ده ریا دا باوك و كورپ نیه. له ده ریا دا
ته نیا مه زن هه یه و نابى به بى ناگا دارى نه و هه یچ كارى ك بكرى...

ئه رگانى پیر ده سته درێژو گرى گریه كانى له ناو شانى نه ودا، ئاماژه ی بو كرد كه له كه نار
نه و دانیشى و گوتى:

- دانیشه، له م لایه مدا چى گای خۆت بکه وه، وه ك بلئى ی كه مینك ترساوى، ها؟ سه ره تا
هه یچ نه بوو، به لām دواى...

كرىسك شه رمى له خۆى كرده وه و بىرى كرده وه: وا به دیا رده كه وى كه ئه رگانى پیر پى شى بى
شتى كى كرده وه. له به رته مه به ده نگی كى نار ه زایى ئامیژه گوتى: نه خیر با به گه وه، هه یچ
نه ترسام! بۆچى ده بى بترسم؟

- چۆن نه ترساى، كای یه كه مته كه پى به ناو ده ریا وه.

كرىسك له سه ر قسه كه ی خۆى مو كورپ بوو و گوتى:

- با جارى یه كه میش بى چ با یه خى كى هه یه؟ من له هه یچ شتى ك ناترسم.

- با وابى، به لām من كه جارى یه كه م چومه ناو ده ریا، له م كاتانه زووتر بوو، راست گۆیا نه
ددانى پیداده نى م كه وا ترسام. دى تم زۆر له م یژه كه رۆخى ده ریا نادى ترى و سه گه به لته كیش
دیار نیه كه بۆ كوئى راى كرده وه. هه موو لایه ك هه ر شه پۆلئى ده هینا وه بس. هه زم كرد بۆ
ماله وه بگه رپه مه وه. له وان، له ئه مرابین و مېلگوت پېرسه، ئه وان له چ حال و بارى ك دان؟

له كاتى كدا ئه وان به تا و سه ولتیا ن لیده دا. له وه لāmدا زه رده یه كى مانا دار و ته وسا یان ها تى
و سه ریا ن بۆ راستى قسه كه با دا.

کریسکیش دیسانهوه پیّ ی داگرت و گوتی:

- بهلام من نهترسام.

پیره میرده که بۆ شهوهی خه یالی کوره گه نجه که ره حهت بکا، گوتی:

= ته گهر به مجورهیه، ناهه رین. نیستا پیّم بلّی سه گه به لهک له کامه لادایه؟

کریسک لهو پرسیاره له پره که وته بیر کردنه وه، دوایی به دهست ناماژهی بۆ کردو گوتی:

- لهو لایهیه!

- دلنیا؟ دهلیّ ی دهستت دهله رزی.

گه نجه که ههول ددها نه هیلیّ دهستی به رزی. که میّ ناماژهی لای راستی کردو گوتی:

- نهو لایه!

- نه رگان راستی قسه که ی شهوی سه مانده:

- نیستا به وردی نیشانته دا. باشه. ته گهر رووی به له مه که بۆ شهو لایه بگه رینینه وه، شهو

حه له سه گه به لهگ ده که ویتته کوپوه؟

- شهو لایه!

- ته گهر با بۆ شهو لایه بمانگه ریتته وه؟

- شهو لایه!

- شهدی ته گهر به ره و لای چه پ برۆین؟

- شهو لایه!

- نه رگان دیسانه وه لیّ ی پرسى:

- باشه نیستا پیّم بلّی تۆ ناراسته و لایه کان چۆن دیاری ده که ی؟

ئاخر هه موو چوار ده ورت ناوه و چاو به هیچ شتیکی دیکه نایینی.

کریسک وه لامی دایه وه:

- من چاوی دیکه شم هه یه.

- شهوه چ چاویکن؟

- نازانم چ چاویکن. به لام هه بیّ و نه بیّ شهو چاوانه له ناو سکم دان، شهو چاوانه بیّ شهوه ی

ببینن، ده بینن.

هه موو پیکه نین و سه ریران لیّهات!

- له ناو سکت!

ئەرگان گوتى:

- ئەمەش راستە ئەمچۆرە چاوانەش ھەن. بەلام ئەم چاوانە لەناو سكدانن. بەلكە لەسەردايە.

ئەگەر چى كرىسك خەرىك بوو رازى دەبو كە ئەم تەرزە بىنايىيە رەنگە تەنيا لەسەردايى، بەلام ھەر لە سەر قسەكەى خۆى بوو و گوتى:

- ئەم چاوانەى من لەناو سكدانە.

پىرەمىردە دواى ماوہىەكى كورت، ديسانەوہش كەوتەوہ تاقيكردنەوہى كرىسك و كاتى كە تەواو باوہپرى بەوہ ھىنا كە تواناى ديارىكردنى ناراستەو لايەكانى دەرياى ھىيە، بە دەنگىكى لى رازىبونەوہ، لە ژىر لىوہوہ گوتى:

- باشە، چاوەكانى ناو سكت چاوى خراب نين.

كرىسك شاد بوو و گەشاوہ لەو ستايشەى ئەرگان كردى. لەبەرئەوہى ئىستا، ناو دەريا كەمى ئارامە. ئەم كارە ھىندە كارىكى دژوار نەبوو.

سەگەبەلكە مەزن و بە وەفا ھەموو جارىك بە ھاناى كرىسكەوہ دەھات، بەبى ئەوہى زۆر فشار بۆ مېشكى خۆت بىنى، لە بەرانبەر چاوەكانى ناوہوہى ئەودا، پىك و بۆ ھەمان لاو ھەمان جىبى كە لى دەماوہ پىك پەيدا دەبوو، دەتگوت بە كەلەشىكى زەبەلاح لەگەل جەنگەلى چروپرى نشىو ھەورازەكانىدا بەپەلەى بەفرى سەر لووتكەو نسى و ھەلدىرەكانى، بە خۆپىدادانى بەردەوام و كفت نەبووى و پىر لە جۆش و خروشى شەپۆلان گابەردەكانى دامىنى: زۆر بە روونى لەبەرچاوى ئەودا بەدەردەكەوت. كورە كاتى كە سەگەبەلكە دەھىناوہ بەرچاوى خۆى، نەيدەتوانى بىر لە گەردە گەورەو زەبەلاحەكانى نەكاتەوہو دەكەوتەوہ يادى مالىوہيان، گەليە بچووكەكەى نىوان گەردەكانى كەنار دەريا، لەو گەليەى دامىنى جەنگەل، لە كەنارى رووبارە بچووكەكەى مەزلگەى راوچيان و لەوى كۆمەلىك خانووى لە تەختەو دار دروست كراو كەپى، سەگ، عەلەشىش، رستى ھەلئاسراوى تايبەت بە وشكردنەوہى ماسى، دووكەل و ھات و بات و لەو ناوہدا دايك و پسوولەكى خوشكە بچووكى خۆى دەدەت. ھەموو ئەو شتانەو ھەركارىكى دىكەى دەيانكردو سەر گەرمىيەكانىيانى بە روونى لەبەرچاودا بەرجەستە دەكرد. ھەلبەتە دايكى بە نەيتى بىرى لە ئەو و باوك و ھەموو راوچىيەكانى كە چووونە ناو دەريا دەكردەو، بەلى ئىستاكەش دايكە بىريان لىدەكاتەوہ و لە ھەمان كاتدا دەترسى كە نەوہكا

گیانه پیسه کان پهی به بیرونه ندیشیه کانی ببهن و ناگادار ببنه وه. که سیکی دیکه ی که بیری لیده کاته وه موزلوه که، موزلوه چۆته مالیان که گویا له گه لّ پسونله ک یاری بکه ن.

ئه گهر به ریکه وت موزلوه که مه ره شه وه وه که چۆته ناو ده ریا، قسه بکا، یان پرسپاریک بکا، بی گومان دایکی کریسک سهرزه نشتی موزیک ده کاو ره خنه ی لیده گری و ده لی: "تۆ چیته له خۆرا قسه ده که ی، مه گهر نازانی که کریسک چۆته ناو دارستان که می دارو چیلکه و چال بیینی؟"

کچۆله که هه ست به هه له ی خۆی ده کا، شهرمه زار ده بی و بیده نگ ده بی. کریسک له ناو ئه م بیروخه یالاتانه شدا دلی به حالی موزیک سووتا.

ئه و زۆر چه زی ده کرد که موزلوه بیر له کوره که ی بکاته وه، چه زیشی نه ده کرد له بهر خاتری کوره که ی موزلوه سهرزه نشت بکا.

به له مه که به هه مان شیوه له ناو ده ریادا ده رۆیشت و به ئارامی به سهر شه پۆله کانه وه له هه لبه زودابه زین دابوو. ده ریا چ ده ریا له هه موو لایه کدا به شه پۆلی نهرم و بچوک که رویشکه ی ئاو ده دره وشاوه. راوچه کان لیکیان ده داوه که سهر له نیوه رۆدا. یان زۆر زۆر رۆژ له زهردان بگه نه دوورگی به که م (ئه م دوورگی نزیکتین دوورگی سی مه مکۆله، و مه مکی بچوک بوو. "ئه گهر به خت یاریان بکا، له وی راویکی لیکه ن، دواپی ده بوایه تا هه وا تاریک دانه هاتوه، به دوورگی دووم مه مکی ناوه راست، بگه ن و شه و له ویدا بینه وه، به تاییه تی که له که ناری ئه و دوورگی جیگایه کی په نا (با) و گونجاو هه بوو بۆ به له مه که، به یانی زوو سهر له نوئی ریگای ده ریا بگرنه بهر، ئه گهر به ره بهری رۆژئاوا بوون به خت یاریان بی و به کسه ر سی سه گی ده ریایی راوبکه ن. به یانیه که ی به بی خۆ دواخستن ریگای گه رانه وه ی بگرنه بهر. به لّام له هه موو باریکدا ده بوایه له نیوه ی به که می رۆژدا. به ره له وه ی خۆر دوو گه ز له ئاسمان به رزیته وه، ریگای گه رانه وه بگرنه بهر. چونکه لای هه موو که سینک ئاشکراو روونه که هه رچه نده ی زووتر ده ریا به جیبه یلری و باشتره.

ئه رگانی پیر ئه م سه یین و به یین و رووداوانه ی پیتشینی کردبوو، کاره کانی ئه و هه موو به حسیب و کتیب بوو. به رده ستی که ره کانی ئه و — ئه مرایین و میلگون — یش به که م جاریان نه بوو که بۆ دوورگی سی مه مکۆله ده چون. خۆیان زۆرباش ده یانزانی که باره که له چ قه راریکدا بوو. بنچینه ی کاره که له وهدا بوو که هه واکه به باشی بینه وه و له کاتیکی سهره خت له شوینی خۆیاندا به سهر سه گه ئاویه کان را بگه ن. ئه مه خواستی سهره کیان بوو،

به لّام له هممو لايه نيكي ديكه وه خويان بهرپرسياري كاره كاني خويان بوون. ههركه سهى چوئي دهتواني ئهوها كاري دهكرد.

ئهرگاني پير تهنيا له بهر خاتري پيداويستيه كاني نه ده جووه ناو دهريا ههلبه ته پيوستى له چينگاي خويدايه. روون و ناشكرايه كه به بي وه دست هيناني بژيو له دهريادا ناتوانري بژيهي، به لّام سه ره راي ته مه. له بهر ئه وهش ده جووه ناو دهريا چونكه دهريا ئه وي به لاي خويدا به كيش دهكرد. پاناييه بي راده وسنوره كه دهريا بار يكي واي بو پيره ميژده دهره خساند، كه بكه ويته قولبوونه وه دهرونيه كاني خوئي. ئه و بو خوئي ليكدانه وي ناديارو په نهاني هه بوو كه له ناو دهريادا هيچ كه سيك ريگري نه بوو كه پيره ميژده بو خوئي بجيته ناو دهرياي ئه و بيرو خه يالا نانهي، چونكه له وشكانيدا، له نيوان كارو زه مه تي راكه راكه ي روژانه دا دهر فته ي نه ده هينا كه بير له زور مه سه لان بكا ته وه. به لّام له ناو دهريادا وه ختي بير كرده وت له تيكراي ئه و شتانه هه يه وه كاته كه به شي هه مووان دهكا، له ناو دهريادا هيچ شتيك ئهرگاني پيري له هزره مه زنه كه ي هه يبوو، دوورنه ده كرده وه. ئه و له ناو دهريادا خوئي به خزمي دهرياو ئاسمان ده زاني. ئه و له وه ده گه يشت كه ئه و مرؤقه ي له ناو به له مه دا دانيشته وه له به رانه ر پانايي بيسنوري دهريادا، هه ر هيچ نيه، به لّام مرؤق بير ده كاته وه. به هؤي ئه م بيرو ليكدانه وانه به بورجه مه زنه كاني دهريا و ئاسماندا هه لده گه ري.

له گه ل ئه و بير كرده وه كه سايه تي خوئي له به رانه ر هيزه دايميه كاني سروسشت ده سه لمني و هه ر به هؤي ئه و بيرو ليكدانه وهش قولئي و به رزي جيهان ده پيوري. له به رته مه تا ئه و روژه ي كه مرؤق ماوه و گيان و دهرووني وهك دهريا به تواناو وهك ئاسمان بي كو تاييه، له به رته وه ي بيرو مرؤق راده وسنوري نيه، هه ر كه ئه و مرد، به كينيكي ديكه به رده وامي به بيرو نه نديشه كاني ئه و ده داو پيشي ده خات و مرؤقينيكي ديكه بو پيشتريشي ده با و بو ريگاي بي بن و كو تايي... تيگه يشت له م راستيه ده بووه هؤي له زه تيكي تال بو پيره ميژده كه. له زه تيكي تالي ناشتيانه ي ناشتي هه لده گر.

ئهرگاني پير دهيزاني كهس له چنگي مه رگ رزگاري ناي و كو تايهاتن به ژيانيشي هينده دوورنيه، دهيزاني كه وا مه رگ كو تايي هاتني هه موو شته كانه، به لّام له هه مان كاتدا، له بهر هؤيه كي ناديار، هيوادار بوو كه باشترين گه نجينه ي شاراو ي دهرووني، به عني خه ونه مه زنه كاني له باره ي پيري دهرياييه وه، دواي مردنيش هه ر ده مي نيته وه و هاوده مي ريگاي ئه و ده بي، ئه و نه يده تواني خه وه كاني خوئي بو كه سيكي ديكه بگوازيته وه — خه وكه

ناگوازرینتهوه، له بهرته مه پیره میرد له سهر ته وه بوو که شه خو نانه نابې نابوت بن و هیچ شوینیک له دواي خزیندا به جی نه هیلن.. نابې! پهری دهریایی مه حف نابیتتهوه! که واته شه خو وانه ی له م باره وه شن نابې مه حف بنه وه.

هر جاریک پیره میرده که ده چوه ناو دهریا ماوه یه کی زور بیری له م مه سه له ده کرده وه، ماوه یه کی دریتز بیده نگ ده بوو، فکرو خه یال ده یان برده وه ناو خوی و نه ده هاته ناو هیچ قسه و باسیکی هاوړتیه کانیه وه. سهیری دهریای ده کردو، دیارنه بوو له کی، ته نیا یه ک داوای ده کرد که خونه کانی شه له باره ی پهری دهریایی گوره وه بو بهیلتته وه. مه گمر ناکری که خونه کان له گه ل مرؤفا بو جیهانی دیکه بچن و مرؤفا بو هه تاهه تابه شه خو نانه بیینی؟ شه وه لایمیکی نه ده دیتته وه، به دوردو نازاره وه بیری ده کرده وه وه ولی ددها قه ناعهت به خوی بیینی که شه و هاش ده بی، خوه کان له گه لیدا ده میننه وه.

سهرده میک له روژگارانی دپړیندا له که ناری نزیك گردو لکه ی سه گه به له کدا سی برا ده ژیان. برای گوره دیان وه ک با خیرا دهرؤیشت و چوست و چاپوک بوو. هرگیز له هیچ شوینیک دوا نه ده که وت. کچی ناسکه — مرؤفی هینا. بوو به خاوه نی میگه له ناسک، سه ری بو ناوچه ی "توندر" هه لگرت و رویشته.

برای بچوک له شون پی هه لگرتن و تیرهاوړتیدا توانایه کی بی وینه ی هه بوو. شه ویش ژنی هیناو کچیکی له مرؤقه کانی ناو دارستان هینا، بو تایگا رویشته و له دارستانه کانی شه ویدا که وته راوشکار. به لایم برای ناوه نجی به زگماکی شه له بوو، به خت یاری شه ی نه کرد بوو. به یانیا ن هر له چیشته نگاوه وه هه لده ستاو شه و دره نگانې ده نووست. به لایم چ سوودیکی هه بوو؟ شه نهیده توانی به دواي ناسکاندا راکاو نهیده توانی بچیتته راوی گیانله به ره کانی ناو دارستان. هیچ که سینک له و ناوه دا کچی خوی نه ده دایه، برایه کانی شه ویان به جیهیشت و شه له که ناری دهریاییکی شیندا تاك و ته نیا ماوه. به قولاب ماسیی ده گرت و روژگاری به سه ره دهر د. دیاره که ده کری چند ماسی بگری...

روژیک له روژان برا شه له و بیته وایه که له ناو به له م دانیشته بوو، قولاییکی هاویشته ناو ناوی دهریاوه یه که سه ره ههستی کرد که داردهستی قولابه که له ناو ده ستیدا که وته له رزه له رز.

۵ - توندر: ده شته یانه کانی ناوچه ی باکوری شوړه ویه.

۶ - تایگا: شویننه به جهنگل داپوشراره کانی باکوری شوړه وی

خۆشحال بوو به خۆی گوت که ماسیه کی چاکی بۆ به قولابه که یهوه بووه. ماسیه که یه
به ره و به له مه که راکیشا. راکیشا و هر راکیشا تاوه کو له پرینکدا...

ده عبايه کی سهیری دیت! ماسیه که له شیوهی ژنی کدا بوو! خۆی به تاوه که داده دا، شلپه
شلپ له دهوری خۆیدا پیچ و لوولی ده خواروو ده بیست له دهستی ده رباز بی. ژنیکی شوخ و
بی هاوتابوو، له شی زیوینی وهك ورده چهوی ناو رووبار له شهوی مانگه شه ودا، ده دره شاهه،
سه ری گۆی ره شی مه مکۆلانی وهك دوو دانه گیلای گه بیوو به سه ر مه مکۆله ی بلوورینه وه
ده دره وشاوه، له چاوه پیرۆزه بییه کانیدا ناورنگ ده باری. کورپه بیته واکه په ریه که ی له ناو ده ریا
ده ره یئا و بازووی گرت.

له هه مان کاتدا په ریه که ش کورپه که ی له باوه ش گرت و پیکه وه له ناو به له مه که دا له
ته نیشت یه که دا راکشان. برای شله له م خۆشیه بی سنوورو راده یه تاس بر دیه وه.

خۆی نه ییتوانی له وه بگا چی به سه ر هاتوه. وای هاته به رچا و که به له مه که چۆته
که شه که لانی فه له ک. ده ریا تا په ره گه ی ئاسمان هه لده ستاو ده نیشته وه، و ئاسمانیش تا ده ریا
ده هاته خوارو ئینجا جارێکی دیکه به رزده بۆوه. دوا ی ئه مه هه مو داوه و شتیك، وهك
ئارامیی دوا ی نیشتنه وه ی لافاو، له پر خامۆش و هیور بۆوه.

له هه مان کاتدا په ری ده ریایی فرتکیکی بۆ ناو ده ریا که لی داوه و به مه له رویشت. برای
شه له هاواری کرد، بانگی کرده وه، زۆر گریا و نالایه وه که بگه پیتته وه، به لām په ریه که وه لāmی
نه داوه و له قوولایی ده ریادا ون بوو.

رووداوێکی سهیری ئه وها له براشه له که، واته برای مام ناوه نجی که هه موویان ئه ویان له
که ناری ده ریا به ته نیا به جی هیشتبوو، رووی دا. په ری ده ریایی رویشت و ئیدی هیچ
شویننه وارێکی نه بوو، به لām برای شه له له و رۆژه وه خه م و په ژاره دایگرت. ئه و دوا ی ئه وه، شه و
و رۆژ هه ر له که ناری ده ریادا ده گه را، هه ر ده گریا و بانگی په ریه ده ریاییه که ی ده کرده وه.
سویندی ده دا، نکای لێ ده کرد ئا واته خوازه که هه ر نه بی یه که جار له دووره وه خۆی بی پیشان
بدا.

که ئا و هه لده ستا به گۆرانی ده یگوت:

ئهی دایکه گه وه، ئهی په ری ده ریا کان،

پیم بلن، له دووری ئیمه له کوی مه له ده که ی؟

کاتی نیشتنه وه ی ئا و ده چوه سه ر ئا و ده یگوت:

ئەي داياكە گەورە، ئەي پەري دەرياكان.

پيىم بلئى ئيستا لە دوورى ئيمە لە كوئى مەلە دەكەي؟

لە شەوى مانگەشەودا دەچووہ گوئى ئا و دەبجويئند:

ئەم دەريايە خەمى بئى پايانى منە.

ئەم ئاوانە ئەشكى سوتانى منە.

لە شەويكى تاريكدا دەريشت و لەبەرخويەوہ دەيگوت:

بەلام، دنيا كەللەسەرى تاك و تەنيايى منە.

پيىمان بلئى لە دوورى ئيمە لە كوئى مەلە دەكەي؟

كە ئا و هەلدەستا دەچووہ سەر دەريا و پييدا هەلدەگوت، كاتى ئا و دەنيشتەوہ هەرھەمان

شيئە....

لەم ناوہدا زستان بەسەر چوو و بەھار كۆتايى ھات، رۆژنيك لە رۆژانى ھاوين براپە شەلە بينەوا و كەسەكە لە كەنارى دەريادا بەشەلەشەل دەريشت، تا ئەژنۆي لە ئاوى كەنار دەريادا رۆ چووبوو، دەريشت و چاوى لە دەريا هەلنەدەگرت، بە ھيواي ئەوہى كە رەنگە پەري دەريايى لە پريك پەيدايى، بئى پسانەوہ بانگى دەکرد، بەو ھەيوايەي كە رەنگە پەري دەريايى لە نكاويك وەلام بداتەوہ. بەلام لە پەر لەناو دەرياوہ دەنگيەك كە دەتگوت دەنگى مندال بوو دەھات، بەرگوئى ئى كەوت. دەتگوت مندالنيك زۆر بە كۆل دەگريا، كابراي بئى كەس و كار بەرەو دەنگەكە رايکردو شتيكى وای ديت كە نەدەچووہ ميتشكەوہ وای دەزانی كە چاوى رەشكەو پيشكە دەكا: ديتى مندالنيكى روت و قوت لە تەنكاويكدا دانيشتەوہ، جاروبار شەپۆل بەسەرى دا دەريژين و دايدەپۆشن، جارى واش بوو ليى دوور دەكەوتنەوہ.

ئەو ھەر دەگرياو بە دەنگيەكى بەرز دەيگوت: "باوكى من كىيە؟ باوكى من لە كوئىيە؟" كابراي شەلە زيتەر سەرى سوورما. كلۆلەي نەيدەزانی چى بكا. بەلام كە مندالەكە ئەو ديت، بانگى كرد: "تۆ باوكى منى! ھەلمگرە و بمبەوہ، من كورى تۆم!" شتيكى وا سەير رووى دا! كابرا رۆلەكەي خۆي ھەلگرت و بۆ مائەوہى بردەوہ.

مندالە بە خيبرايى گەورە بوو، بۆ راوکردن دەچووہ ئا و دەريا بە زوويى لەم كارەدا ناوبانگى دەركرد. خۆش بەخت ھاتبەوہ دنيا.

ھەركاتيەك كە تۆرى ماسى گرتنى ھەلدەدا، تۆرەكە پراوپر لە ماسى دەبوو، كە تيرى لە ھەوان دەردەچوو لە سنگى گيانەوہرە دەريايىبەكان دەچەقى. ئا و دەنگى لە ھەموو لايەكدا،

له شویننه دووره کانی نهوپه پری جهنگه و لیره واره کان و شاخ و کتوه کاندای دهنگی داوه. له دواییدا له تیره په کی جهنگه نشین کچوله په کی چاوه ژالیان به ریزه وه پیشکتهش کرد و هچه بهریکی زوریان لیکه و ته وه و له شویننه و هچه په پری دهریایی روی له زوریون کرد.

له و سهرده مه وه که له ناههنگ و جهژنه کاندای هم گورانی و دیلانه دهلین:

ئهی دایکی گه وره، په ریی دهریاکان.

له کوی تهی نه کهی دایم به مه له

ناوسکی گهرمت به ژیان دووگیانه

ئیمهی زادهی که نار دهریاینه.

شویننیک له ناوسکی گهرمت باشتر نه بوو.

ئهی دایه گه وره، ئهی په ریی دهریاکان؟

تۆ له کوی له دووری ئیمه مه له ده کهی؟

مه مکی بلوورینت وه که سه ره گری بی

شیری له روخی هم دهریایه دا به ئیمه داوه.

ئهی دایکه گه وره، ئهی په ریی دهریاکان.

وه ره وه. تۆ له دووری ئیمه دا له کوی؟

به هیترین مرۆقی جیهان ده هیئیته بهر،

تا ناوسکت پر بهر و شکوفان بی،

تا و هچهی تۆ له دنیا دا فراوان بی.

هم خونه دا، وه که لافاوی مه دیککی که قوتاریون لینی مه حال بی و له قولایی دهریاوه هه لدهستی و بو ماوه په که زه مین و گیا گول و ته پۆلکه چه وولیمه کانی قهرغ دهریا له بولیله په کی خه یالی و نه فسونا ویدا جیهان به ناودا پۆشی، به هیمنی و له سه ره خو و به ره به ره به دواي نه رگاندا ده هات و هه رجاره ی هه ستیکی سه رسوور هینه ر بو ماوه ییکی دووردریژ له ودا سه ریان ده کرد. نه رگان باوه ری به و رووداوانه هه بو که له باره ی دیداره کانی خوی له گه ل په ری دهریاییدا هیچی بو که سه نه ده درکاند، به هه مان شیوهش که له ژیانی ناسایی روژانه شیدا نه و جو ره رووداوانه ی له گه ل که سدا نه ده هیئا ناوه وه.

به‌ئى، ئەمە خەونىكى ھاوړتپهك بوو كه زۆربهى كايان به سۆراغى پيره‌مپرده كه داده‌هات و ههم شادى و ههم خەم و وههم نازارتيكى گيانى و دەررونى لەم جيهانه خاكه‌دا به دهرى به ديارى بۆ ده‌هينا. خاسيه‌تى سه‌رسووپه‌ينه‌رى ئەم خەونه ئەوه‌بوو كه هەر جاره‌ى ناماژه و كينايه‌ته‌په‌ر مانايه‌كانى خۆى كه به شپۆه‌ى جوړاو‌جوړى سه‌يروسه‌مه‌ره ده‌خسته روو. كه ده‌بووه هۆى تيمانى ئه‌رگان. ئه‌رگان بېرى لەم مه‌سه‌له ده‌كرده‌وه و هه‌ولئى دده‌ا كليلى نه‌پينه‌كان. ماناى ئەو په‌يوه‌نديه هه‌رده‌م هه‌ستپينه‌كراو و هه‌ميشه له گۆرانه‌ى نيوان خه‌ون و ژيانى راسته‌قينه‌ى كه هه‌ميشه به نيشانه‌ى هيمادارو ناديار خودى مرؤفى نازارده‌دا، به ده‌ست بينئى. لەم نيوانه‌دا ده‌گه‌يشته ئەوه‌ى كه له‌گه‌ل تپكراى په‌شپۆه‌يه‌كانى گياندا. هه‌ميشه ناره‌زوو ده‌كا كه ئەم خه‌ونانه سه‌رى لپنه‌برشن و به خه‌مىكى گه‌وره و لئى دهرپاز نه‌بوو هه‌ميشه تينوى ديدارى ئەو ديدارى په‌رييه ده‌رياييه گه‌وره ده‌بئى.

ئه‌رگان له‌ناو ده‌ريادا به ديدارى په‌رى ده‌ريايى ده‌گه‌يشت، به ئومپدى ديدارى ئەو ده‌چووه ناو ده‌ريا و كه له‌ناو ئەچه‌وو ليمه‌ى كه هيج پنچكيتكى لئى نه‌دروا.

شون پيشى لئى به‌جئى نه‌ده‌ما، به‌لام سيبه‌رى ره‌ش و بئى جووله له تيشكى خاموشى رۆژ له كاتى خۆرئاوا‌بوون جپده‌ماو هه‌نگاوى ده‌ناو دهردى چاوه‌روانى ده‌كيشا. ئه‌رگان به‌سه‌ر ئەو سيبه‌رانه‌ى كه وه‌ك به‌فريكى ره‌ش به‌م ناوه‌دا سيبه‌ريان كردبوو.

به دهردو نازارتيكى زۆره‌وه و له‌گه‌ل خەم و كه‌سه‌ريكى وه‌رسكه‌رى له تواناى به‌شه‌ربه‌ده‌ر، هه‌نگاوى ده‌نا، دهردى عه‌شق، دهردى هه‌زو ئومپد سه‌رايى بوونى ئەويان داگرته‌بووه. به‌لام ده‌ريا خالى و بئى بايه‌خ بوو. لەو جيهانه سه‌راپاى بيده‌نگ و خاموش و پر له ناتارامى ته‌نياييه‌دا. نه‌گه‌ى بايه‌ك ده‌هات نه‌ بچووكترين ده‌نگيتكى ديكه، به‌لام ئه‌رگان چاوه‌رپئى ده‌كرد، ئەو چاوه‌ى له ده‌ريايى بېرى بوو هه‌لئى نه‌ده‌گرت، چاوه‌رپئى مو‌عجيزه‌يه‌ك بوو، چاوى له رى‌ى په‌رى ده‌ريايى بوو.

شه‌پۆل به هيمنى شلپ و هور له كه‌ناره‌كه نزيك ده‌بوونه‌وه به‌بئى ده‌نگ خۆيان به كه‌ناردا ده‌كيشا كه‌فى سپيان له‌گه‌ل خۆياندا راده‌دا، و سه‌ر ئەنجام خەم و خه‌فەت له دلئى پيره‌مپرده‌دا لانه‌ى ده‌كرد، ياغوه‌كان وه‌ك په‌لله به‌فرى زل زل، به‌بئى بچووكترين ده‌نگيتكى له‌سه‌ر سه‌ريدا ده‌سووپانه‌وه. ئەو لەو پانتاييه بئى سنوره‌دا كه‌رولاله‌دا جئى ي پئى نه‌بوو و نارامى له‌به‌ربرابوو، له‌به‌رئه‌وه هه‌ستى ده‌كرد كه حال و بارى خراپ ده‌بوو و هه‌رچه‌نده‌ى زپتر چاوه‌رپئى ده‌بوو، به هه‌مان رپژه سوئ و ناره‌زووى توندو له‌بن نه‌هاتوى ديدارى ئەو به‌هپزتر و به‌ژانتر

دەبوو، و تا لە خەویشدا پیرەمێردە لەو دەگەیشت کە ئەگەر پەری دەریایی نەبێنی، ئەگەر پەری دەریایی نەبەتەکنی، حال و باری ناخۆش و زەحمەت دەبێ. و لە تەنیاپی و دل تەنگی خۆیدا نابوت دەبێ. ئەو کاتە ئەرگان هەولێ دەدا کە بانگی بکاتە کن خۆی. بەلام گوی ی لە دەنگی خۆی نەبوو، چونکە دەنگێک نەبوو، هەمان شێوە کە لەم خەونە سەیرەدا هیچ دەنگێکی دیکەش نەدەهات. دەریا هێشتاش خامۆش بوو. تەنیا ئاھی ساردو هانکە هانکی هەناسە بپکێ لە رادەبەدەرکە ی خۆی وتێرە تریی دل کە بە توندی لە بناگوێ یەکانیدا دەنگیان دەداو. سۆراغی ئەویان دەکرد و رق و قینەیان هەلدەستاند. ئەو نەیدەزانێ پەنا بۆ کوێ ببا و چۆن لەشەپێ خۆی رزگاری بێ. ئەو شیتانەو بەهەمان تاروی کە خنکاوێک دوا ئومێدی رزگاربوو لە دلی خۆیدا دروست دەکرد، چاوی لە ری ی پەری دەریایی بوو. و دەیزانی کە تەنیا بەس پەری دەریایی دەیتوانی شادی بۆ ئەو بێنی، دەیزانی و بە هەموو توانایەکیەو چاوەرپێ دەکرد.

کاتی کە سەرەنجام پەری دەریایی بە خێرای دەهاتە سەر ئاو، روو ماتهکە ی لە نیوان شەپۆلاندا دەدرەوشاوە، چاوی لەو دەبێ و بەپەلە بەرەو لای ئەو دەچوو، بێدەنگی جیهان، وەک هەرەسی بەفر، دادەرما، ئەو بە بانگ و هاواری شادمانی پێشوازی لە دەنگدانەوکان — لە شلپ و هۆرێ شەپۆلەکانی کەنار دەریا، لە گقە ی باو لە قاوقیژی یاغوانی سەرەسەری دەکرد. ئەو بەفەریادو هاواری شادی و دلخۆشی خۆی بە دەریادادەدا، دەبوو گیانەوهرێک کە بتوانی بە خێرای نەهەنگ مەلە بکاو، بەرەو پەری دەریایی تیژ مەلە ی دەکرد.

بەلام پەری دەریایی چاوەرپێ ی ئەو بوو، چەرخەلە ی دەداو دەریای دەهینا شەپۆلان، لە ئاوەکە دەردەپەریە دەری و چەند چرکە ساتێک لە هەوادا دەماووە لەو چرکەساتانەدا، وەک پەیکەرێکی جوانی ناسایی کە لە پێک سەری لە دەریادا هێناییتەدەری، بە لاشەپەکی زیندوو، بە رۆشنیەکی زۆر بەدیار دەکەوت.

ئەرگان بەمەلە خۆ دەگەیان دەپەری دەریایی و بەرەو پانتایی دەریا ملیان دەنا. لە رۆخ و تەنیشت یەکەو، شان بە شانێ یەک مەلەیان دەکرد، هەردەم خێراو خێراتر بۆ پێشەو دەچوو و جارجارە جوستەیان بەر جوستە یەکدی دەکەوت. ئەمە ئەو شتە بوو کە ئەرگان لە پیناویدا ماوہیەکی زۆر باری خەم و تازاری تەنیاپی هەلدەگرت.

نیستا ئەوان لە تەنیشت یەکبوون. ئەوان بە گورپ تاپیکی لە خەیاڵ بەدەر ئوقیانوسیان تە ی دەکرد. وەنەوزیکی سەیر کە لە قوولایی دەریادا شەوقی دەداو هیلێ لەرزان و نارێکی

ئاسۆ كەمىك رووناك دەبوو. ئەوان، بە لەشى خۆيان شەپۆلە كەفاوئە كانیان كە بەردەوام رینگای لیدەگرتن، شەق دەكردو بەرەو ئاسۆ پەلەیان دەكردو دەستیان نەیدەگەیشتی، ئەوان لەناو شەپۆلە خۆرشاوئەكان جارێك بەرەو سەرورجارتێك بەرەو خوار دەچوون، سەرورپێتی شاگەشكەبى فېرینىكى پەر لە خۆشى بوون، لە لووتكەى شەپۆلەكەو بە یەكێكى دیکە بازیان دەدا. مانگ وەك پەلەبەكەى زیوین لەسەر رووی ئاویئە ئاسای دەریادا لە كەنارى ئەواندا بەسەر شەپۆلەكانەو بە خێرایى دەجوولاو. هەنگاو بە هەنگاو بە دوايانەوو بەو بەرپێرى دەكردن. تەنیا مانگ و ئەو دووانە ئەرگان و پەرى دەریایى – فەرمانپەرەى پانتایى بى سنوورى ئوقیانوس بوون. تەنیا ئەوان و ئوقیانوس بوون! و ئەمە ترۆپىكى خۆشى ئەوان، شەوق و شادى نازادى و جەژن و ئاهەنگى شكۆمەندى دیدارى ئەوان بوو....

ئەوان بە هەموو هیزیان بەردەوام بەرەو پێش دەچون و زۆر ئارەزوو و سووى ئەویدیان بوو تا بە شوپىمىك بەگن كە لە جیهاندا چارەنووس بۆ ئەوانى دانابوو، لە كۆتاییدا لەوى سەرمەستە بەبەدەى شادو خۆشى لەگەڵ یەكدا زەماوئەند بەگن و لەو تافەدا تەواوى شپرىنى تالى سەرەتا و كۆتایى ژيان بچيژن....

ئەوان بە هیواى هەرچى زووترى گەیشتیان هەرچەندى ئەوان تیژتر مەلەیان دەكرد، ئاگرى حەزو سووى لە لەشى ئەرگان زیتەر كلیپەى دەسەند. ئەرگان وەك ئازادماسى^۷ كە تەواوى هیزى ژيانى خۆى تا دوا هەناسە، بە حسیب و بە ئەژمار بۆ شوینی گەرادانانى دەبرد، بە بى هیچ هەستكردنێك بە ماندوو بوون بە هەموو هیزپێكەو هەرتەكانى دەداو بەرەو پێشەو دەچوو.

مەلەى دەكردو نامادەبوو لە پێناو عەشقەكەیدا گیان بسپێرى. بەلام پەرى دەریایى نەینى ئامیز لە نێوان گەردى ئاو و درەوشانەوئە كۆلكە زېرینەیدا بەسەر شەپۆلەكانەو لە فېریندابوو.

ئەرگانى شپت و شەیدای نەرمى و توندوتۆلى و گەرمى لەشى مروارى ئاسای خۆى كەردبوو و بە دواى خۆیدا بۆ پانتایى بى سنوورى دەریایى رادەكیشا. جوانى بپۆئەى پەرى دەریایى لە نێو كوفارە^۸.

۷- نازاد ماسى: جۆرىكى تاییەتە لە ماسى.

۸- كوفارە: فواره.

فهرۆزی و زیوینییهکانی ناودا به جۆرنیکی ئەوها نەرگانیان شەیداکردبوو هەناسە ی پیرەمێردەیان لە سینەیدا بەند دەکرد.

ئەوان تەنیا قسەیه کیشیان لەگەڵ یە کدا نە دەکرد. تەنیا تەماشای یە کدیان دەکردو هەولیان دەدا لە مایینی شەپۆل و ئاورشینی ی دەریادا چاو لە چەهرە ی نادیارو ئاشکرای یە کدی هەلنەگرن، لە چاوەرپی بی ئاسمان و دەم لە دەمی پتری گەبشتنە شوین و کاتی که چارەنووس بۆیانی لە بەرچاو گرتبوو، بە خێرای لە پانایی بی سنووری دەریادا بۆ پیشەوه دەچوون...

ئەوان هەرگیز دەستیان بەو جیگایە نە دەگەشت و ئەو کات و زەمانەش هەرگیز دانە دەهات...

زۆر بەی جارەکان خەوهکانی نەرگان بەبی ئەنجام کۆتاییان دەهات، لە پڕ دەبراو وە ک دوو کەلێک هیچ شوینەوارنکی لە دوا ی خۆیدا بە جی نە دەهێلا. لەو کاتانەدا نەرگان لە ناو سەرسامی خۆیدا نقوم دەبوو. خەم و خەفەتییکی بەراستی و جۆرنیک لە نارازیبوون. سەرپای بونی ئەوی دادەگرت، هەستی دەکرد که کارەکه بە ناتەواوی ماوه تەوه. کاتیک دوا ماوه یەکی زۆر سەر لە نوێ هەموو شتیکی بەبیرخۆی دەهێناوه، دەکەوتە بێرکردنەوه تا پە ی بە هۆ مانای ئەم خەوانە دەبرد. چونکه دلێ گەواهی دەدا که ئەو شتانە ی لە خەوندا دەیدیتن لە خەونییکی رووت زیتەر بوون. ئەگەر خەونییکی ئاساییت لەبیریش مابێ، ئەوا دیسان هەر بە خێرای لەبیر دەکە ی.

مرۆف خەونییکی زۆر دەبینی لە دیتنی ئەم خەونه پووچانەدا تەنیا ژانەسەری دەگرت. بەلام نەرگان قەت پەری دەریایی لە بێر خۆی نە دەبردهوه، بۆ ئەو وە ک شتیکی که بەراستی لە ژیان ی خۆیدا بووبی و هەبی. دەکەوتە ناو ئەندێشە و خەیلان.

لەبەرئەمە پیرەمێردە هەر جارتیک خەونی دیدارو لیک دابرا نەکانی خۆی لەگەڵ پەری دەریاییدا، وە ک رووداویکی بەراستی وەر دەگرت و بەراستی پیتی دلگران دەبوو.

بەلام که کاتی خەوهکانی نەرگان کۆتاییهکی سەخت و دژواریان دەبوو. لەم بارانەدا پیرەمێردە. رەنج و ئازاریکی گیانی چاکی دەکیشا، خەم و خەفەتییکی زۆری دەخواردو نەیدەتوانی بۆ کۆتایی نەینێ ئامیز ی خەونهکانی لیکدانەوه یەکی هەبی.

خەونی دەدیت که لە دوور دوور که نارێک دیارە و هەر ئیستا نا ئیستا بەجیی مەبەست دەگەن. ئەو شوینە کەناری عەشق بوو.

ئەوان بەرەو ئەو قەراغە دەچوون. بە ھەموو ھیزیان بەرەو ئەوی خۆیان ھەلدە کوتا، تەنیا ئارەزوویکیان ھەبوو ئەویش ئەو ھو بوو کە زووتر بگەنە ئەوی و بتوانن یە کدی لە ئامیزی بگرن و زەماوەند بکەن.

کەنارە کە نزیك بوو، تا بلێ نزیك بوو، بەلام لە پریك دەگەشتنە تەنکاویك کە ئاوە کە ی نەدەگەشتە چۆکان، لە م و زریخی تەنکاوە کە دەچەقین و ئیدی نەیان دەتوانی مەلە بکەن. ئەرگان بە خۆ دەھاتەو، تەماشای ئەم لاو ئەو لای دەکرد و دەیدیت کە پەری دەریایی شیتانە پەلەقاژە دەکاو ھەولیدەدا کە لەناو بەندی لیتەو چەوو قومی سەگمەسار رزگاری بی و لە تەنکاوە کە دوور کەوێتەو، بەلام نەیدەتوانی. ئەرگان کە ئارەقە ی سارد لە ھەموو گیانیدا دەتکاوە، خۆی ھەلدە کوتا کە یارمەتی پەری دەریایی بەدا. بەلام ماوەیەکی زۆر زۆر لە ناو کەفی دەریادا کە ھەک زەنەکیکی قورلیتاوی خەست لە بزوتن دابوو پیاوی بەرەو خوارەو ھە رادەکیشا، تیییدا گیر دەبوو، لەسەر ئەژنۆیان دەپۆشت، لاقەکانی بە زۆر بە دوا ی خۆیدا رادەکیشا، پەری دەریا تەواو نزیك و ریک لە رۆخ ئەودا بوو، ئەگەر ھەنگاویکی دەناو دەستی درێژ دەکرد، پیی دەگەشت، بەلام گەشتن پیی زۆر سەخت بوو، ئەرگان لەناو قور لیتە ی کەفی دەریادا گیر دەبوو، ھەناسە ی بۆ نەدەدرا، ئاو دەپرژا گەرووی و گوبۆق و قەوزە گیای ئاوی لە دەست و قاچان دەئالا و لە ھەمووی بە دەردو خەفەتاکتر ئەمە بوو کە دەتدیت چۆن پەری دەریاییە جوانە کە ی ئەو لەناو لیتەدا چەقیبوو. لە ھەول و تەقەلای خۆ رزگارکردن دایە. دوا ی ئەو ی کە سەر ئەنجام خۆی دەگەیان دە پەری دەریایی. لە باوەشی دەکردو بە سینگی خۆیەو ی دەناو لە حالیئەدا کە سەری بە گێژەو دەھات، بەرەو کەنار دەچۆو، بە عالەم ناشکرا گوپی لیدەبوو کەوا چۆن دلێ پەری دەریایی یە توندی لیبی دەداو دوورنەبوو ھەر دەقەییە شەق ببا، دەتگوت پەری دەریایی مرایەکی ئاوی بریندار بوو و راویان کردبوو، و ھەمە ی کە ئەو ی لە باوەشی گرتبوو، توند بە سینگی خۆیەو دەناو دەبیرد، لەو ی کە سەر تاپای بوون و قەواری بەرانبەرەو پر لە نەوازش و بەزەو خۆشەویستی بوو، ھەک چۆن مرۆق ئەم ھەموو خۆشەویستی و بەزەییە لەگەل مندالیکی لە باوەش گرتووی لانیەوازی بی توانا بنویئنی، خەفەت قورگی گرتبوو و فرمیسک لە چاوەکانیدا قەتیس دەما، کاری زۆری لیکردبوو. بەلام شەرمی لە پەری دەریایی دەکردو بەری گریانی خۆی دەگرت. ئەرگان بە دلێکی پەریشان و پەری بە باوەشەو دەپۆشت، ریک و ئارام دەپۆشت. دەفری. لە ھەوادا دەماوە لەگەل ھەر ھەنگاویکیدا پیری لەو دەکردەو.

به لّام پهری دهریایی فرمیسیکی هه لّده رشت، داوای له ئه رگان ده کردو سویندی ددها که بیباته وه ناو دهریایو به ره لای بکا. پهری دهریایی هه ناسه برکی بوو. له سه ر لیواری مه رگدا بوو و نهیده توانی له دهره وه ی پانتایی بی سنووری دهریادا ئه رگانی خو ش بووی، ده گریا، مات و بیده نگ ته ماشای ئه رگانی ده کردو روانینه کانی ئه وه نده کاریگه ر و پر له پارانه وه بوو که پیره میژده توانای ته حمل کردنی نه مابوو. ئه رگان بو پاشه وه ده گه راوه، له ته نکا وه که بو ناوهراستی دهریا ده چوو تا ئاو له سه ر سه ری ئاوابی.

له وئ به هیمنی و له سه ره خو پهری دهریایی له باوه شی خو ی به ره لا ده کرده ناو ئاوه که وه. پهری دهریایی ده چوو ناو دهریاوه و ئه رگان به تاك و ته نیایی سه رگه شته و مات و چهیران ده ماوه، هه ر ته ماشای ئه وی ده کردو له کاتی کدا که هوق هوق ده گریا، له خه و بیدار ده بووه...

ئای دایه گه وه، ئه ی پهری دهریاکان

پیتم بلّی له دووری ئیمه له کویدا مه له ده که ی؟

ئهم دهریایه خه فه تی بی کو تایی منه.

ئهم ئاواته ئه شکی سووتانی منه.

ئهی دایه گه وه، ئه ی پهری دهریاکان.

بیروه و پیتم بلّی تو له دووری ئیمه دا له کوی ی؟

یادی ئهم خه ونانه بو ئه رگان زور سه خت و له توانا به در بوو، ده تگوت ئه و به راستی پهری

دهریایی له ئامیز گرتبوو و هه ر خویشی نازادی کردبوو.

بوچی وا ده بوو؟ مه گه ر ناکری که له خه وندا هه موو ناره زووکانی مرؤف به یتریتته دی؟

ئهمه له توانای کی دایه؟ ئهمه چ داستانی که. بو چییه، چ مانایه کی هه یه، کی و چی له

دواوه یه؟ ئه رگان وه لّام میکی بو ئه و پرسیارانه نه ده دیته وه، هه وئلی ددها ئهم جژه بره خه یالانه

له که لله ی خو ی دهریکا، هه وئلی ددها پهری دهریایی له یاد بکا، چیدی بیری لی نه کاته وه.

به لّام کاتی که بو راو ده چوه ناو دهریا. به بی ئه وه ی ئاگای لی بی. بیری له پهری دهریایی و

هه ر شتیکی که په یه وندی به و داستانه وه بوو ده کرده و. له ناو دهریادا تی کرای ئه و داستان و خه وه

سه یرو سه مه رانه ی به خه یالدا ده هاته وه. که له کاتی ئاسایی و عه قلیکی سه لیم له مه ر ئهم

داستانه به بیری ده هاته وه، له خو ی ده پرسی: بوچی ئه و بیر له م داستانه ده کاته وه، مه گه ر بو

پیره میژدیکی وهك ئه و شایسته یه له جودایی پهری دهریایدا که بوونی نیه، خو ی دلته نگ بکا و خه م

و خەفەتى لىٰ بخوا؟! خۇشى سەرزەشت دەکردو لە ھەمان کاتدا ددانى پېدادەنا: ئەگەر پەرى دەريايى نەدەبوو، ئەو خۇى سەربازى خۇى بوو، تواناو چاوەکانى ئىدى ئەو تواناو چاوانە نین، جوانیەكەى لە دەست داوہ و ددانەکانى کەوتوون. تەواوى ئەو شتانەى کە ببوونە ھۆى ناوبانگ دەکردنى ئەو. لە نىو دەچى و نابوت دەبى، مەرگ نزیكە، تەنیا دللى خۇى بە دەستەوہ نادا، سوى و ھەزى دللى وەك پېشوو وەك سەردەمى گەنجى زیندوون، ئامان لەو دللى کە پیر نابى. لەبەرئەوہى ئەو پیرانەى لە کەللەدان ئەو جۆرە خەوانانە دەبینى. چونکە مرۆقلە خەو و لە ئەندىشە بۆ خۇى ئازادە. لە ئارەزوو خەيالدا دەفەریتە پەرەگەى ئاسمان و دەچیتە قوولایى دەریاکان.

مەزنى مرۆقیش لەوہ دایە کە تامردن پیر لە ھەموو شتەکانى ژيان دەکاتەوہ. بەلام مەرگ بايەخ بەم مەسەلانە نادا، مەرگ کارى بەوہدا نیە کەوا مرۆ چۆن ژیاوہ، چەندە عەقلى ھەبووہ بە ھیمەتى عەقل توانیویەتى چ دەرگایەك بختە سەر گازەرای پشت؟! ئەوانە ھەموویان بۆ مردن ھېچ نرخیکیان نیە.

بۆچى ئەوہایە؟ بۆچى کارى دنیا بەم شىوہیە دروست بوو؟

وام دانا کە پەرى دەريايى خەو و خەيالە، بەلام لیگەرئى با ئەم خەو خەيالە تا ھەتايە، و لەو جیھانیشدا بىنیتەوہ....

ئەرگان ھەریەم جۆرەى کە باوہرى بە بوونى پەرى دەريايى ھەبوو، باوہرى وابوو کە دەرياش گوئى بۆ ئەو رادەگرئى. ئەو لە ناو دەريادا دەیتوانى زۆر بە مېشك رەحەتیەوہ لە دەريا رابىنى و دەردى دللى خۇى بۆ ھەلپرئى. کاتى کە بەخەيال دەريا دەبیردەوہ. جارى واش بوو لە خۇشى دەپرسى: "نایا لیئە نەبوو کاتى ئیمە لەگەل ئەودا پینکەوہ مەلەمان دەکرد؟"

لەم کاتانەدا ئەرگان سەبیلەكەى پیر دەکردەوہ، لە زەتى لە دووکەللى تووتن دەبرد و بە خۇى دەگوت: "ئەم گىايە لە کوئ دەروئ، ئەم گىايە کە توندو تیئ ديارە. بەلام ئارام بە دل دەبەخشى، دەبى لە کوئ بروئ؟... بازرگانان دەلین لە مەنجورى دەروئ و ھەر لەویشى دەھینن. ئەم مەنجورىە دوورە.

زۆر دوورە قەت ھېچ کەسئک لە خەلكى ئیمە جارئک نەچۆتە ئەو شوئینە، زۆر دوورە. لە راستیدا تووتن لەوئ، وەك گىاو گوئى ناودارستان، دەروئ؟ بەراستى سەیرە! بەراستى شتئكى نەدیترائ و نەبىستراوہ! "

و هخت له نیوه پۆ لای دابوو، لهم ماوه دا خۆر چند جارێك له پشت ههوران ون دهبوو دههاتهوه دهر. ئهم پهله ههوران له جیگایه کی نادیاره وه لهو پهڕی ئاسۆوه كه دهتگوت سهرحاوهی ههواى خراب لانه كهی لهویدا بوو، له پڕ ورووژمیان دههینا. ئهو كاته دهريا تاريك و تنۆك دادههات و تاريكیه کی نارحت كه ر بائی به سه ر هه موو لایه كدا دههینا، دواى ئه وه خۆر لهو ديو هه ورانه وه به ده ركه وته وه وه به تيشك و پرته و پێكى به هاری جیهانی نقومی پڕشنگی خۆی ده كرد، ئه وساكه هه زاران تیریزی زیندوو له سه ر رووی ئاودا به باق و بریقه وه ده تریسكانه وه و دره وشانه وه یه کی وایان هه بوو كه چاو به رانه بری مۆله ق راده ماو سه ر له نوی گیان و دل پڕ له شادی ده بۆوه.

هه رچه نده کریسك له گه ل ده ریادا راهاتبوو و به لام كه می سه رو دلی گرتبووی، هیشتاش هه سستی سه رسورمان و سه یر لیهاتنی له گه وه ی پانایی بی سنووری ده ریا ئه ویان به رنه دابوو، هه رچه نده ی بۆ پێشه وه ده چوون پانایی ده ریا سنوویی نه بوو. کریسك له وشكانیدا هه ر چه ندیکی زه ویش فراوان بوو، قه ت به ئه ندازه ی ئه مه سه ری لی ته ده سوپما.

به لام پیاوه كان یه ك تۆزقال سه یریان له هیه چ شتیك نه ده هات. هه موو شتیك به لای ئه وانه وه ئاسایی بوو. ئه مرابین و میلگون به هه مانجۆر یه ك نه فس سه و لیان لیده دا و سه ری سه و له كانیان به ئاسته م به رئاو ده كه وت. ئه وان به بی ئه وه ی ماندوو بوون نیشان بده ن کاریان ده كرد، تا ده رفه تی ئه ركانیشیان نه ده دا كه له باتی ئه وان كه می سه و له لییدا تا ئه وان هه ناسه یه ك بده ن و پشوی بده ن. ده یانگوت له گه رانه ودا كه به له مه كه پڕ بار بی، ئه وساكه یارمه تیمان ده ده ی، ئیستا لیگه پڕ با ته نیا رینمایی به له مه كه بكا. ئه رگانی پیر به ملی درێژ و به لغه بابهی هه لپخماویه وه له دواوه ی به له مه كه دانیشتبوو وه ك بازو دالاش وه كو دوپراو واشه كه چاوه پڕی ی راوی، خۆی قۆز كر دیوو، كه متر قسه ی ده كردو له بوخۆی پتر بیری ده كرده وه. به لام به له مه كه هه ر ده رژیشت و هه ربه و جوړه به سه ر شه پۆله كانه وه كه می مه له ملی ده كرد، شه پۆله كانیش گۆرانیکیان به سه ر دانه هاتبوو و ئاسایی بوون. بایه کی یه ك ئاههنگ و نه گۆر به سه ر ده ریادا ده هات.

وه ئه وان به ره و پێشه وه ده چوون...

له پڕ کریسك قۆلی ئه رگانی راکیشا و به ده نگیکی پڕ له شادی بانگی كرد:

- بابه گه وه، بابه گه وه! دوورگه مه مکی بچكۆله! ئه رگان باوه پری نه كرد، ده سستی به سه ر چاوه كانیه وه گرت و پرسى:

- کوا دوورگه له کوئییه؟ سهول لیده ره کانش به سهر سورمانه وه ته ماشای نهو جییه یان ده کرد که کریسک نیشانی دهدات.

ئه رگان له ژیر لیوه وه گوتی:

- نابئی ئه وی بی - چونکه کوره که بۆ لایه کی دیکه ئاماژه ی ده کرد که ئه وان چاوه پریان نه ده کرد دوورگه که لهو لایه که وتبئی.

به لآم کوره که درۆی نه ده کرد. له وی له ماوه یه کی زۆر دور هیلکی رهنگ خۆله میشی سورباو و به بی جووله که کت و مت وه ک بلئی ی وشکانیه که و له ناو ئاودا قوت بۆته وه. دیاربوو، ئه رگان ماوه یه کی زۆر ته ماشای کردو له دوا پیدا به دلنیا ییه وه گوتی:

- نا هۆوو ده ورگه یه، ئیمه ده بی هیش تاش قه ده ریک ریک به ره و خۆر ئاوا. واته به و ناراسته ی که تییدا ده رۆین، برۆین تا به دوورگه ی مه مکۆله ی بچووک بگه یین. به لآم ئه مه له لایه کی دیکه یه. ئه مه دوورگه نیه، به پروای من دوورگه نیه. میلگوت گوتی: -

- له م ده وره به رانه هه رگیز دوورگه ی وا نه بووه، ئیمه دوورگه ی وامان له م ئاوه دا نه دیوه. مه مکۆله ی بچووک له لای چه په، به لآم نازانم ئه مه یان چه په. ئه مرابین گوتی:

- ئه مه نه ته مه و نه هه وره؟ یان رهنگه ئاوی به مجۆره شه پۆلان دهدا، ئه گه ر وایه ئه دی خۆچی ناجوولیتته وه؟ ئه رگان رای خۆی ده رپری:

- نه دی که واته، ئاخه ده بی ئه مه چی بی؟ کی ده زانی ئه مه یان هه وره لی ره دووره. له هه موو حالیکدا دوورگه نیه، به لآم ئه گه ر ئه مه ته میکی ئه وتۆ بی، هیچ شتیکی خۆشی بۆ ئیمه پی نیه.

ئه مرابین زیتر فشاری بۆ سه وله کان هی ناو سه رنجی داو بیرو پای خۆی ده رپری: - بایه خی نیه، ته نیا ئه گه ر ئاراسته ی هه لکردنی با نه گۆرئ باشه. ئه ویش وا له جیی خۆیتی، ناجوولیتته وه.

ئیمه ش کاریکمان به و لایه دا نیه. هه رچی هه یه، با بۆ خۆی بیی... کریسک سه ره تا که می ناره حه ت بوو له وه ی که دیتبووی، شتیکی نه زانراو بوو، به لآم به خیرایی له بیری کرد.

به لّام راوکه ره کان به هه لّه دا نه چووبوون. به زوویی دوورگه ی مه مکۆلّه ی بچوک له لای چهپدا له نیوان ناودا به ده رکهوت. ئەمهش جیی هیچ گومانیک نیه. ئەم دوورگه یه ک پارچه وشکانی زۆر بچوک سه رانسهری بهرده لّان و بهرزونهوی نارێک بوو که به راستیش له گۆی مه مک ده چوو.

هه موو، به تابه ته تی کریسک کاتی دوورگه که بیان دیت. جۆش و خرۆشکیان تی کهوت. کریسک به خۆی گوت. کهواته وا به دیار ده که وی که ده ریا بی کۆتایی نیه. لی ره دا جوانترین و خۆشترین به شی گه شتی ده ریا دهستی پی کرد.

ئه رگان بۆ نهوازش دهستیکی به کلاوه که ی سه ری گه نجه که داهیناو گوتی:

- باشه! سه گه به لّه ک، خۆی له مالمّ ماوهو، به لّام ئیمه ی گه یانده دوورگه. ناخر ئە گه ر به دوا ی ئیمه دا رای کردبا، نو قم ده بوو، کریسک که وایده زانی په ی به مه بهستی ئه رگان برده، گوتی:

- هه لّه ته وایه!

- ئه رگان گوتی:

- له به ره وه پیویستمان به سه گه به لّه ک هه یه که له و لا بمینیتته وه و پاسی ماله وه مان بۆ بکا، ئیمه ش ئەومان له بیریی و ریگاون نه که یین و بگه ینه شوینی راوه که مان. تۆ بیروبروات چیه، سه گه به لّه کمان پیویست ده بی یان نا؟

کریسک دیسانه وه به دلنیایی ته واره وه وه لّامی داوه:

- نه خیر، پیویست نابی. ئیستا خۆمان ده زانین بۆ کوی ده چین ئه رگان به ده نگینکی لۆمه که رانه وه گوتی:

- راست بیر بکه وه! ناخر تۆ زۆر زرنگی، بیر بکه وه.

کریسک تینه گه یشته که سه گه به لّه ک له ناو ده ریا دا له که نار دوورگه یه کی دوورده ده ستدا چی پیویست ده کا، و پرسی:

- لی ره ئیدی سه گه به لّه کمان بۆ چیه؟

- ئه رگان وه لّامی داوه:

- چۆن چۆنی به ره و مالّ ده گه رپتته وه؟ به ره و کام لا، به ره و کوی ده رۆی؟ بیر بکه وه، بزائم؟

تیگه یشته؟ له بیرت بی که له کام لاوه له دوورگه که نزیک ده بیننه وه، کام لای دوورگه که

رووبه ره و سه گه به له که، ئەوساکه دەزانی که گه رانه و هدا دەبی، روو له کامه لاکه ی و به ره و کام لا برۆی.

کریسک له دلدا رازی بوو، به لآم له بهرته وهی غیره تی نه فسی رووت و رهنگه هه ره له بهر ئەو هۆیه ش، به گه رمی پرسى:

- ئەدی ئەگه ره هه و تاريك بى، چى؟ ئەگه ره شه و له ناو دهريادا بين و هه چ نه بينين، چى بکهين؟ ئەوسا چى بکهين، ها؟ ئەوساکه چۆن دەبی بزانین سه گه به له که له کوپيه، له کام لایه؟ ها!

ئهرگان وه لآمى ئەو پرسىارانەى کریسكى به خوین ساردى و ناراميه وه داوه:

- چ كۆسپيک هه يه. ئەو کاته ش ده كرى بزانین. بۆ ئەم کاره له ناسماندا ئەستیره هه نه. ئەستیره دهستخه رۆى مرۆف ناکه ن، هه ميشه به وردى نيشان ده دن. ته نيا ئەوه نه بى که ده بى خۆت بزانی که کام ئەستیره له کام لادايه. سه رو سه ليقه هه بى، ئەمه ش فير ده بى. تۆ ده زانى رووى فه له كى ماسيگره له كوئى وه يه؟

کریسک به دوو دلپه وه وه لآمى داوه:

- وه ك بلى ده زانم. - و چاوپكى له باوكى كرد.

ئهمرايين به بارى دژوارى كوره كهى پهى برد گوتى:

- كه ميكي ليده زانى، من جارتيكيان پييم نيشان داوه. به لآم ئەمه كه مه. ده بى هيشتا

باشترى فيربى.....

ئەوان هه ره به ره و پيشه وه ده چوون و به ره به ره له دوورگه كه نزيك ده بوونه وه. كاتى كه هينده نزيك بوونه وه كه ده يانتوانى به ردو تاشه كان ده ستنيشان بکه ن، به ده وری دوورگه كه دا خولانه وه و كه ناره كانيان به وردى نۆرى تا جينگای سه گه ده ريباييه كان ببينه وه. کریسک به راستى و حه زى كى زۆره وه ته ماشاى ده كرد، حه زى ده كرد له پيش هه موان گه له سه گه ده ريباييه كان ببينته وه. به لآم پييان گوت كه ئەگه ره گيانله به ره كانيان ديت بيده نگ بن. ئەرگان گوتى كه سه گه ده ريباييه كان له ده ریا دپنه ده رى و له نپو به رده كانى رۆخ ده ریا، له رۆخ تاودا له بهر هه تاودا ده نون تا گه رميان بيته وه. ده بى به ته واوى بيسترتى ئەوان له كوئى نووستوون، له دواييدا به دزدو ماته مات له كه ناردا پياده بن و به جوړيك كه سه گه كان نه يان بينن، نه رپه ونه وه بهرله وهى لييان نزيك ببينه وه. به لآم کریسک هه چى نه ديت، كه ناره كان خالى بوون و مرۆف به ديتنى دلئى ته نگ ده بوو جگه له تاشه به ردی که له ژيړ کارى زه مانه دا

رۆچووبون و شیوهیه کی دیاریکراویان نه بوو، شتیکی دیکه بهرچاو نه ده که وت. شه پۆل خۆیان به که نار که داده داو به شیوه ی نه لقه ی سپی به جۆش و خرۆش له هه موو لاهه دوورگه که یان ده وردابوو هه ولئى ده دا له نئوان کۆمه له بهرده کانی که شه خته لی ی دابوو دزه بکاته ناو دوورگه که وه، نه خێر کریسک له دوورگه که دا جگه له بهردی به سه ریه کدا که له که بوو، هیچ شتیکی یان هیچ گیانله به ریکی نه دیت، میلگون بهر له هه مووان دیتی. وتا کریسک سه ری بهم لاهه ودا ده چه رخاند و هه ولئى ده دا ببینی سه گه ده ریاییه کان له کوئ ماته یان کردوه، به له مه که له و ناوه دووربی. که نه وه کا سه گه ده ریاییه کان له په ناگاکه ی خۆیان وه به له مه که ببینن.

به لاهه ئه رگان زانی که کریسک هیچی نه دیتوه، لیتی پرسى:

- باشه، هیچی دیت؟

که نه یه ده ویست درۆ بکاو ددانی پیدانا:

- نه خێر، هیچم نه دیت.

- ئه رگان گوئی:

- جارێکی دیکه له وئى نزیک ده بینه وه. هه ول بده فیڕ بی که ناوه ندی بهرده کان دیاری بکه ی. ئه گه ر بۆت دیار نه کری نائوانی ببیته راوچی.

سه ول لیده رده کان به فرمانی ئه رگان به له مه که یان بۆ شوینی پێشدان برده وه، هه رچه نده ئه م کاره ترسناک بوو، ئه وه نده بهس بوو یه کێک له سه گه ده ریاییه کان هۆشداریه ک بدا له هه مان کاتدا ته وای روه که خۆیان به ده ریادا بده نه وه.

به لاهه خۆشبه ختانه گیانله به ران ناگایان له راوچیه کان نه بوو، ئه وان له پشت که له که به ردو تاشه کان، له ناو کۆمه له بهرده تیکه له پێکه له که چ و کوله کاند، وبگره له رۆخی ناودا لیتی نوستبوون.

میلگون به کریسکی گوت:

- ئه و تیشه بهرده ی که به ددانی شکاوه جی، و که میک ئه و لاتر، ئه و گردۆکه سوورو شه خته ییه ده ببینی، ته ماشای ناوه ندی ئه وان بکه.

کریسک چاوی له وئى بری، له م سه روه ندانه ش میلگون و ئه مرایین سه ولئیان لیده داو هه ولئیان ده دا به له مه که راگرن. له هه مان کاتدا کریسک پشتی گیانله به ره ده ریاییه به هیژو تیکسمراه

کلکداره کانی دیت. پشته خۆله میشی و خالدارو به بریقه گیانله بهران بی جووله بو چاویکی ناشی و کم ته زمون له دووره وه و له نیوان بهرداندا بهدی نه ده کرا.

لهو کاته دا هه لچوونیکي زۆر کورهی داگرت، چونکه به راستی گیانله بهره ده ریاییه کانی دیت و راوی گه وه بو تهو دهستی پیکرد.

دوایی که شهوان له قهراخ ئاوه که داده به زین. دلئی گه نجه که پر له دلاوه ری و هه لچوون و شهوق و شادی بو. پر له دلاوه ری بو، چونکه تهو لهو کاته دا خۆی به هیژو به که سایه تیه کی به توانا ده دیت. پر له شهوق و نارزه وو بو. چونکه تهو ده دیدت که راوچیان به چ ده ستوبرد و لیها تووییه که وه کاریان ده کرد. چۆن به له مه که یان به ره و که نار ده برد. چۆن چۆنی ته مرابین و ته رگانی پر به بزواندن سوله کان به له مه که یان له نیوان شه پۆله کانی که نار ده ریا له جیی خۆیدا راده گرت. چۆن میلگون به چاووکی خۆی فریادیه سهر زیخه لانی که نارو دوایی تهو سهر په تکه کی که بۆیان هه لدا له سهر شانی خۆی داناو به له مه که کی به ره و که نار راکیشا. چۆن باوکی تفهنگه کانی هه لگرت و بازیدا سهر که ناری ده ریا. کریسکیش به دوای شهواندا خۆی فریادا قهراغ ده ریا، هه لبه ته ته رگانی پر که می یارمه تی تهوی دا و له بهر ته وهی، پیتی بهر شه پۆله کانی که نار که وت ته ر بوو و باوکیشی له سهر خۆ سهر کۆنه ی کرد.

ته رگان له ناو به له مه که دا ماوه تا نه هیلی به له مه که له که نار که دوور که ویتته وه. و شهوان هه رسیکیان ته مرابین و میلگون و کریسک.

به ره و مۆلگهی سه گه ده ریاییه کان چوون. له که نار ده ریادا ده رۆیشتن. که مه ری خۆیان چه مانده بووه به بازو ههنگاوی گه وه خیرا له په نایه که وه بو په نایه کی دیکه ده چوون. کریسک دوانه ده که وت.

ته نیا ههستی ده کرد که دلئی له قهفه سهی سنگیدا ته په ته پی ده هات، جار جاره له باغری و هه لچوندا سهری به گیتزه وه ده هات.

وه ته گهر و چه ی په ری ده ریایی ده یان دیت که تهو له هاو پیه کی راوچیه گه وره کانه و به چ خیراییه ک بو راوی گیانله به ری ده ریایی خۆی هه لده کوتی! ته گهر ئیستا دایکی ده دیدت، چه نده ی شانازی به راو که ری گه وره بژیو په یدا که ری ئاینده ی هۆزه که ی ده کرد!

وه ته گهر موزولوک ده دیدت که ئیستا تهو دوور له سه گه به له کی ئازیزیان، له که نار یکی پر جۆش و خرۆشی نادیاردا، له نیوان تا شهو گابه ردی خام و ده ست لیته دراودا بو شوینی سه گه ده ریاییه کان خۆی هه لده کوتی، هه مان موزلوی که شهوان زۆربه ی جارن له گه لدا یه کدا

یاریان ده کرد و ئیستا نهو چیدی یاری له گه لدا ناکا، چونکه لهو ده قه وه که ناوی راوچی لیده نین! هیچ بایه خینکی نیه که تهنه گه کان له دهستی نه مراین و میلگون دان، باوکی قسه ی پیداه که کاتی ته قه ده کهن. تهنه گه که ی ده داته دهست.

سه رتا نهوان له سه ر خوۆ به پاریزه وه له شوینی سه گه ده ریاییه کان نریک ده بو نه وه له پاشدا له سه ر زهوی دریژ بوون و له سه ر زگ خزین. کریسکیش له سه ر زگ خزی. خزین له سه ر به ردی سفت و شه خته ی چلووره کردوی ددان ددان سهخت و ناخۆش بوو. به لام کریسک تیده گه یشت.

که کاره که پیویسته وابی.

نهوان به خزه خشکه خشک ده چونه پیشه وه. هه ناسه برکی ببوو ئاره قه ی دردا بوو. هه موو ده م هه ر له بو سه دا بوون. زوو زوو سه ره قوتکه و سه ره تاتکه یان ده کردو ته ماشای نه م ده ورو به ریان ده کرد. کاتی که وهختی نیشانه گرتن و ته قه کردن هات، به بی جووله له جیی خویندا وشک بوون و هه ناسه یان له خوینان بری بوو.

کریسک نهو کات و نهو رۆژه به هارییه ی نه م دوورگه به رده لانو سارده ی ناوه ندی ده ریایی پان و به رینی بی کۆتایی و، به ردی سورباو و رهش و خام که تا ئیستا کهس دهستی بو نه برد بوون. که به دهستی هیژکی فه لامه رزی نادیار بهو ناوه دا په رت و بلاو بیو نه وه. نه م زه مینه روت و سفت و بی گیاو رووه که شه ختاویه که ئیستا نه تاوا بووه و نهو و باوکی و میلگون له که ناری یه که له سه ر زه ویدا دریژ ببوون، تا دواپی ژیاپی له بیر نه چوو.

نهو تا دواپی ته مهنی له بیر ی بوو که نهوان ناماده ی ته قه کردن بوون و له پیشی نهوان، له که ندیکی سه ر رۆخی ده ریادا، له نیوان به رده خواری خینچه کانداو که له ژیر کایگه ری باو بوژاندا داته پی بوون. گه له یه کی بچووک ی سه گی ده ریایی ئارام و بی ترس دریژ ببوون، و هیشتا نهوان لهو ترسه ی که هه ره شه ی لیده کردن خه به ردار نه بوون، به سه ر سه ری نه وانیشه وه، به سه ر سه ری سه گه ده ریاییه کانی شه وه، له ئاسمانی ته ماوی و بی جووله ی پان و به ریندا، به سه ر دوورگه و ده ریادا ئاسمانی ته ماوی و بی ههست و خوست پان ببووه. به جوژیک لهو کاته دا واهاته به رچاوی کریسک، به هه ر هه موو دیقه تیکه وه له چاوه ری ی یه که م ته قه دا بوو.

کریسک قۆنداگی تهنه گه که ی که باوکی دا بوویه ی، له شان ی خو ی قایم کردو له دل ی خویدا ده یگوت: "خۆزگه گولهم به خه سار نه چی!".

لهو چرکه ساته کورتهدا که کریسک دهمیټک بوو چاوه‌رې ی ټهو ساته ی ده‌کرد. لهو چرکه ی که ټهو به خوی دهنازی و خوی وهک راوچیټه کی دلاوه‌رو به‌ناوبانگ دده‌دیت، له پر چه‌په‌سا که پشت و لاتهنیشتی ټهو گیانله‌بهره زیندوو چلمن و قه‌له‌وانه له چاوه‌روانیی که‌مه گهرماییه کی خور خویان خزانده‌بووه ناو که‌لین و چالاییه‌کانی، چه‌نده بی دیفاع و قابیلی زیان لیدان بوون. به‌لام ټهم حالته‌ته ههرده‌میټکی کورت بوو پراوه. ټهو یه‌کسهر به‌بیرخوی هیټناوه که‌راوچیټه وه‌لک چاوه‌رې لیده‌کهن که پراو بکا. و ژیان به‌بې‌گوشټ و چه‌وری سه‌گی ده‌ریایی هه‌ژاری و برسیه‌تی بیټویه، و له‌م سه‌روبه‌ندان‌ش وای به که‌لله‌دا هات که ده‌بی بهر له هه‌مووان ته‌قه بکاو ده‌ست و قامی خوی نیشان بدا. کریسک وره‌ی دایه خوی، ههر بهو چه‌وری که باوکی فی‌ری کردبوو، ژیر شانی چه‌پی سه‌گی ده‌ریایی گه‌وره خالداره‌که — که‌میټک هه‌ورازترو نه‌ختیټک به‌لای چه‌پدا، به‌رټیکی نیشان‌ه سه‌ردلی ده‌پنکی^۷. به‌لام سه‌گه ده‌ریاییه خالداره زه‌به‌لاحه‌که، ههرچه‌نده راوچیټه‌کانی نه‌ده‌دیت و بونی ټه‌وانی به‌به‌رلووت نه‌ده‌که‌وت، چونکه با له لای ده‌ریاوه هه‌لی کردبوو، ده‌تگوت هه‌ستی به ترسیټک کردبوو، له پر گوټیه‌کانی قولاغ کرد.

ده‌بوایه دیسانه‌وه‌ش که‌میټ بچیټه ټه‌ولاتره‌وه تا بتوانی چاکتر نیشان‌ه ی لی بگری، چونکه شتیټکی وهک سیټبر به‌ری نیشان‌ه داگرتنی لی ده‌گرت، به‌لام ده‌بوو زور له‌سه‌رخوو به پاریزه‌وه بوی بچی، له هه‌مان کاتدا گاشه‌به‌ردټک له ژیر هه‌نیشکی کریسک ده‌ریه‌ری، که‌وته خواره‌وهو به‌ریه‌رده‌کانی سه‌ر ریټگای که‌وت، سه‌گه ده‌ریاییه خالداره‌که ده‌نگیټکی وهک وه‌ریه‌کی له‌سه‌ر خوی لی هه‌لسا، گه‌له‌سه‌گه ده‌ریاییه‌که له جیگای خویان راپه‌رین و به‌مرو‌هوورټیکی زور به‌ره‌و ناوی ده‌ریا خزین. به‌لام له هه‌مان کاتدا پیش ټه‌وه‌ی ټه‌وان بگه‌نه ناوی ده‌ریا، ته‌قه‌یه‌ک له تفه‌نگه‌وه هه‌لسا و سه‌گه‌ده‌ریاییه خالداره‌کی که له روخی گه‌له‌که‌وه بوو، که‌لاکه‌وت — ټهمه میلگون بوو که سه‌ر وه‌خت و ده‌ستوبرد ته‌قه‌ی کرد. کریسک ده‌سته‌پاچه بوو. ټه‌مرایین به ده‌نگیټکی فه‌رمانده‌رانه‌وه گوتی:

- ته‌قه بکه!

چه‌پوټکیټکی توندی به تفه‌نگه‌دادا، شانی کریسک نازاری گه‌یشت و ده‌نگی گولله له‌ناو که‌لله‌یدا ده‌نگی داوه و ټیدی گوی ی له هیچ ده‌نگیټکی دیکه نه‌بوو.

کریسک له‌وه‌ی گولله‌که‌ی نیشان‌ه ی نه‌پیکابوو زور هه‌ستی به‌شه‌رمه‌زاری ده‌کرد. به‌لام دم و ده‌ست بارکی گولله‌یه‌کی دیکه‌ی دایه‌وه گوتی:

- تفه‌نگه‌که پرکه‌وه، و به‌خی‌رایی ته‌قه‌بکه!

پرکردنه و هی تفته‌نگو تفته‌کردن، کاریک بوو زور جاران کاتی مه‌شفکردن له‌سهر تفته‌نگ به‌ریکی کردبووی، کاریکی هینده دژور نه‌دهاته به‌رچاو. به‌لام ئیستا نه‌و نه‌یده‌توانی نه‌م کاره ساده‌ساکاره نه‌نجام بدا. میلی تفته‌نگه‌که نه‌هاته‌وه ماوه‌یه‌که گیربوو. له‌م نیوانه‌دا میلیگون چۆکی داداو دوو جاران تفته‌ی له‌سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌کان کرد، که به‌په‌له‌ پروژه به‌ره‌و ده‌ریا رایان ده‌کرد. یه‌کیک له‌سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌کان زامدار بوو و ریگ له‌ده‌م ناوه‌که‌دا چهرخه‌له‌ی داو ته‌په‌ی لیوه‌هات و کهوت. راوچیه‌کان به‌ره‌و نه‌وی رایانکرد.

گه‌له‌سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌که‌ی دیکه‌ خۆیان گه‌یانه‌ ده‌ریاو له‌ژیر ناودا ون بوون. به‌لام نه‌وه‌ی که‌ پی‌کرابوو له‌قه‌راغ ناوه‌که‌ کهوتبوو، و به‌هموو تینی هه‌ولی دها خۆی به‌ناو ناوه‌که‌دا بکاته‌وه. که‌راوچیه‌کان گه‌یشته‌ نه‌وی، سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌که‌ به‌زه‌مه‌ت خۆی گه‌یانه‌ ناوه‌که‌، به‌ره‌و قوولایی ده‌ریایی روون و شه‌فاف خۆی خزانو نه‌و په‌له‌خۆینه‌ی که‌ وه‌ک نالاییک ده‌شه‌کاوه. به‌دوای خۆیدا به‌کیش ده‌کرد. چاوه‌کانی سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌که‌ له‌ترساندا مؤلق مابوون، و هه‌روه‌ها هیلیکی بنه‌وشه‌یی که‌ له‌پشت گه‌ردنیه‌وه تا سه‌رنوکی کلکی کشابوو، به‌باشی ده‌دیترآ.

میلیگون که‌ ناماده‌ی تفته‌کردن بوو، سه‌ری تفته‌نگه‌که‌ی هیئاخوار، چونکه‌ تازه‌ کوشتنی سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌ برینداره‌که‌ بی‌سوودبوو. نه‌مراین گوتی:

- وازی لی‌بیننه، نقوم ده‌بی‌و مردار ده‌بیته‌وه.

کریسک خه‌مبارو دلته‌نگ وه‌ستابوو و هه‌ناسه‌ برکی بوو. نه‌و له‌خۆی نارازی بوو و چونکه‌ له‌مه‌ر پتری له‌خۆی چاوه‌پری ده‌کرد، و له‌دلی خۆیدا گوتی: ئای که‌ راوچیه‌کی گه‌وره‌ی! کوره‌که‌ هینده‌ خه‌مبارو سه‌ر لی‌شیواو بوو که‌ بیده‌نگ و خاموش وه‌ستابوو و به‌هموو هیزی هه‌ولی دها به‌ری گریانی خۆی بگری.

کاتی که‌ سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌ راوکراوه‌که‌یان راکیشا و بردیان، میلیگون دلی داوه‌و گوتی:

- گرنگ نیه، هیشتا ریگی سه‌رکه‌وتنت له‌به‌ر ماوه.

ئیستا به‌ره‌و مه‌مکۆله‌ی ناوه‌راست ده‌چین. نه‌وی زیتری گیانله‌به‌ری ئاوی لییه.

کریسک بو‌پاکانه‌کردنی خۆی گوتی:

- من په‌له‌م کرد ته‌گینا....

به‌لام باوکی قسه‌که‌ی نه‌وی بری و گوتی:

-هه‌ول مه‌ده‌ پاکانه‌ بو‌خۆت بکه‌ی — هیچ که‌سیک به‌یه‌که‌م تفته‌ نابیتته‌ راوچی. هیور به‌وه، به‌

باشی تفته‌ده‌که‌ی، نیچیرت له‌ده‌ست ده‌رباز نابی.

کریسک کپ بوو، بهلام له دلّی خۇیدا له راوچیه کان مه منون بوو که سه رزه نشتیان نه کرد. و نهو کاته گفتمی به خوی دا که له راودا پهله نه کاو بیر له هیچ شتیکی دیکهش نه کاتهوه، به جوریکی وا نیشانه دابگری. که گولله کهی به فیرو نه روا و ههروهک باوکی فیرو کردوه. تهنیا کاتی که دست پهله پیتکهوه دهنی، چاوی نه ترۆ کیتی و ههناسهی خوی راگری.

سه گه ده ریاپیه که، گه وروه سه نگین بوو. هیشتا وهک گیانله بهری زیندوو، به تهواوی گهرم بوو. میلگون له گهل تهوهی که له ورگیه وه سه گه کهی کهول ده کرد، دهسته کانی خوی به رازیو نیکیه وه پیکدا هیتاو گوتی: "بینه چهندهی بهز ههیه، به پانایی چوار نه نگوست دهی."

کریسک که خهم و خهفتهی خوی له بیر بردبووه. زور به چهزو نارزه ووهه کومه کی نهوی ده کرد. لهم کاته دا تهمراین چوهه نزیك نه رگانی بیر تا به له مه که بیننه نزیك که ناره که.

تهمراین به خیرایی گه راوه و به پهله و نیگه رانیه وه گوتی:

- کات تیده په ری، خیراکهن! پاشدان ته ماشایه کی ئاسمانی کردو به بی تهوهی کهس دهنگ بدا، گوتی - هیچ خوشیه کم لهم کهش و ههوایه نایه...

راوکه ران به خیرایی دل و ههناوی لاشه کهیان دهرهینا، تهنیا دل و جگه ره کهیان هه لگرت، لاشه کهیان خسته سه ر چند داریکی که به یه که وه بیان شه تهک دابون، و به ره و به له مه کهیان برد. کریسک به دواپانه وه بوو و ههردوو تفهنگی له گهل خۇیدا هه لگرتبوو.

نه رگان له دم ئاوه که، له ته نیشته به له مه کهوه، چاوه ری ئهوانی ده کرد. پیره میژده که شادبوو و گوتی:

- با خودای مه زن گوپی لی بی که نیمه چند شوکرانه ده کهین. نه مه له سه ره تایی کاردا خراب نیه! - و لهم کاته شدا کیژدی راوی بو گرنگترین کار که له دواي راوکردن نهویش خواردنی جگه ری کاژ بوو - ناماده ده کرد. پاشدان له سه ر لاشه کهی که شه قیان کردبوو، دانیشته و جگه ره کهی دابه شی چند به شیک کرد. راوچیان پته خوییه کیان به جگه ره جوانه که دا ده کرد، ده یاغخته نیو ده میانه وه، به ملچه ملچ و چیژیکی زوره وه قوتیان ددها، جگه ره که زور به تام و خوارده نی و هیئنده جوان بوو که کاتی له ناو ده میان دهن، ده بوو به ئاوو ناو ده میانی پر له ئاوی گهرم و چهوری ده کرد. نارزه ووی دیرینی کریسک هاته دی، نه وهک راوچیه کی به راستی، له کاتی راودا جگه ری خاوی ده خوارد.

نه رگان میژمندا له کهی فیژ ده کرد:

- بخۆ، بخۆ، پتر بخۆ! شهو ههوا سارد دادی، سهرمات دهبی، جگهر له ههموو خواردنیک زیتەر مرؤف گهرم دادینتی. باشترین دهرمانی دهردانه.

به لئی بهراستی بی وینه بوو! تیروپریان خواردو ههستی تینۆیتی دایگرتن. به لآم ناوه که له ناو جلیکانه و جلیکانهش له ناو به له مه که دا بوو.

که هه موویان تیر بوون، ئه مرابین گوتی:

- ئیستا بیویسته لاشه که که لوپارچه کهین. - و سه ره له نوێ به نیگه رانیه وه ته ماشای ئاسمانی

کرد.

ئهرگان رازی بوو و گوتی:

- درهنگ نابی. - دیسان گوتی: - که شهو که یشتینه دوورگی مه مکۆلهی ناوه رآست چایینکی

لی دیم ده کهین. ده کری ئیستا چای نه خۆینه وه. باره کان له ناو به له مه که ده کهینه وه سوار ده بینه وه.

راوچیان به ره له وهی ریگا بگرنه وه بهر، له بیریان نه چوو که خۆراکی زهوش بدهن. دلئ سه که

ده ریایه که میان پارچه پارچه کرد، پلی بچوک بچوکیان بهم لایه ولادا فری ددها داوایان له خاوهنی

دوورگه که ده کردو له بهری ده پارانوه که جارئکی دیکهش یارمه تیان بدا تاوه کو له خۆشی و

شادمانیدا بن. و له دواییدا خۆیان به ده ریادا کرده وه.

مه مکۆلهی بچوک له دواوه یان دا به جی ما. ئهم دوورگه بچوکه تاك و ته نیا و بی که سه له

نیوان ناوه رهش و تاریکه کاند، ههستی به زهیی و نیگه رانی له ناو مرؤفا دروست ده کرد. راوچیان

به ره وه مه مکۆلهی ناوه رآست ملیان دهن. پاش نیوه رۆ بوو، شهو نزیك ده بۆوه. سه ول لیده ره کان به

هه موو هیزیان سه ولئیان لیده داو په لیه یان ده کرد که به ره له وهی تاریك دابئ بگهنه مه مکۆلهی

ناوه رآست، چونکه وایان نیازبوو که به له مه که به جیبه کی باش له رۆخ ناوه که دا به جی به یئان و شهو

له وه دوورگه یه دا به سه ره به بن. مه مکۆلهی بچوک به خیرایی له چاواندا بز بوو. به لآم مه مکۆلهی

ناوه رآست هیشتا به دیار نه که وتبوو و له ناو ده ریادا هیچ شتیک نه ده دیترا. هیشتاش هه تا چاو بری

ده کرد به هه ر چوار لادا هه ر ئاو بوو.

ئهو ماوه یه راوچیان سه رقائی راوی سه گی ده ریایی بوون. هه وا به جوړئکی هه ستی کراو گوژا.

شه پۆله کان به تاوترو توندتر بوون. ئاوئکی زۆر هیشتاش هه ر به هه مان ئاراسته ی جارن شه پۆلی

ده دا.

به لآم ئاراسته ی با گوژا بوو. ئیستا به له مه که زیتەر له جارن مه له مه لی ده کردو ته کانی ددها و

به روزنه وهی ده بۆوه.

بهلام نینگهرانی و ترسی راوکهران پتر له ههرشتینکی دیکه له ئاسمان بوو. ئاسمان خهبری چی دهدا! دیار نهبوو له کوپوه زهراتی تمم ئاسا له فریندا بوو و پهردهیهکی سپی بهسهر ئاسماندا دهدا، وهك دوو كهلی رهشی ئاگری جهنگهلیکی چر که با دوور له رووی زهمین بهرهو لایینکی راپینجهك دهدا، له جووله دابوو، و نهگهر چی ئهم پهرده تهنکهی ههور تهنیا کهمیك ئاسمانی دادهپوشی و هیچ نارچهتهیهکی بو کهس دروست نه دهکرد، بهلام دیسان راوچی روویان گرژ کردو ئهرگان بهسهر و سهکوتیکی ناقابلهوه تهماشای ئهم لار و هولای کردو له ژیر لیوهوه گوتی:

- ئهمه له کوپوه دههینی؟

ئیسنا ئهوان به تاو سهولیان لیدهداو بهرهو پینشهوه دهچوون و لهگهله ههر سهول لیدانینکدا چاوهپری بهدیارکهوتنی زهویان دهکرد و بو ئهوان مههکۆلهی ناوهسراست باشتین و دلنیاترین دوورگهیهکی ئهو سی دوورگهیه بوو.

لهو کاتهدا ئاسمان شین و رووناك، تا ههتاویش جاریکی دیکه لهو لای دیکهی دهریاوه، ئهوهنده دوورو هیچ لی چاوهری نهکراوو که بللی ی له دوورترین گوشهی جیهان دایه، ههلاتبوو. به تهواری دهکرا بهبی گرفت سهیری ههتاو بکری.

ههتاو به هیللی رووناك و ئهرخهوانی به خاموشی دهگهراو لهو دووراییه پر له دوکهله و ئهرخهوانیهوه، به شیوهیهکی نادیار سوور دهچۆوه. بهشیک له ئاسمان بیگهردو رووناك بوو. جاریکی دیکه رووناکی و هیمنی بالی بهسهر دنیاا کیشاوه. ههر ئهوهنده بهس بوو، ئالۆزی یهکسهز زیادی کردهوه.

راوچیانی ئیمهش له دهریادا ههستیان به ئهمینی ئیسراحتی دوورگه که دهکرد.

ئهرگان که له رۆخ کریسک دانیشتبوو. له حالینکدا دللی ئهوی دهداوه و وهی دهدا بهر گوتی:

-کهمی ئارامت ههبی، دوورگه میهکۆلهی ناوهسراست بهدهر دهکهوی. گهجهکه دهمیك بوو چهزی دهکرد قومیک ئاو بخواتهوه، سهرهنجام بهپی ی ههمان سادهیی مندا لانهو چاودیری کردنی چهنر چوونی راسپاردهکهی بابی، رینگای لهم داواکاریهی گرت. باوکی دوینی پی ی گوتبوو که له کاتی گهشتی دهریادا ئاو خواردنهوه زۆر کهمه. نابی له ناو دهریادا وهك مالهوه ئاو بخوریتتهوه. له ههر سی دوورگهدا ئاوی خواردنهوه نیه. نابی باری زیاد بخوریتته ناو بهلهمهوه.

تهنیا کاتی که ههموو ئاو دهخۆنهوه، دهکری، ئاو بخوریتتهوه لهو کاتهی که ئاسمان ساف و رۆژ به دهکهوتهوه. نهوجهوانه که میهرهبان ئهرگانی پیری ههست پیکردو به زهردهخهتهیهکی پیاوانهوه.

و تهماشایهکی باوکی گوت:

- بابە گەورە! زۆر ھەز دەكەم قومی ئاۋ بۆمەو!

ئەرگان تېگەبېشت، زەر دەخەنەبە كى گرت و گوتى:

- ئەوجا جەندەش! دواى خواردنى جگەرىكى ئەوھا عەجايىب نىبە.

ئاخر خۆ ھەموومان تىنوو مانەو ھەز دەكەين ئاۋ بۆمەنەو!

ئەمرايىن و مېلگون لە جىگاي خۆيانەو. سەريان بۆ راستى قسەكە باداۋ و ئەمە كرىسكى خۆشحال كىرد، چونكە تېگەبېشت نەك تەنيا ئەو بەلكە ھەمويان تىنويانە.

- باشە چى دەكرى، كەوايە دەمان تەر دەكەين و پاشان جگەرەبە كى بۆ دەكېشىن! — ئەرگانى پىر ئەمەى گوت و سەولئەكەى وەلاناۋ جەلىكانە ئاۋى لە جانتاى بەلەمەكە دەرھىئاۋ بە دەستەۋەى گرت، لە دوايدا ئاۋەكەى لە لوولەى جلىكانەكە لە ناۋ چەمچەكە كىرد. ئاۋەكە ساردو سازگار بوو. لە كانىبەكەى بەر سەگەبەلە كيانەۋە ھىنابوو. ئەو ئاۋە ھەمىشە پاك و سازگارەى. ھاويان بۆن و بەرامەى گياۋ گۆل و زەۋى شىندارى لىدەھات. كرىسك چەمچەكەى لە ژىر ئاۋەكەى راگرتبوو زۆرى ھەز دەكرد بە خىرايى قومی ئاۋ بۆخاتەۋە. بەلام كە نىۋەى چەمچەكە پىر ئاۋ بوو، ئەرگانى پىر بە تەپەدۆر سەرى داخستەۋە. ئەرگان بۆ كرىسكى پېشنيار كىرد:

- باشە، بۆمە، لە دوايدا دەدەينە ئەوانى دى. — ئاگادارى كىردەۋە كە ئاۋەكە نەرىژى.

كرىسك سەرەتا زۆر بە خۆشپەۋە ئاۋەكەى بەسەر بىنەۋە كىرد بەلام لە كۆتايىدا ئارامتر و لەم كاتەدا ھەستى كىرد كە ئاۋەكە تامى تەختەى كېشاۋە تام خنكىش بوو.

ئەرگان پرسى:

- تىر ئاۋ بوۋى؟ - كورەكە وەلامى داۋە:

- بەلئى.

ئەرگان گوتى:

- لە چاۋەكانت را ديارە كە تەۋاۋ تىنويىتت نەشكاۋە ئىستا با ئەۋھابى. لە دوايى دا چۆرىكى دىكەشت دەدەمى.

پىرەمىردەكە ئاۋى لە چەمچەكەى دەست كرىسك كىردو گوتى:

- جگەر شتتىكى باشە، ئەگەر رىگات بە وشكانى كەوتەۋە، بە سەتل ئاۋ بۆمە.

ئەۋساكە ئەو ئاۋىكى زۆرى خواردەۋە لەو كاتەدا پەى بە راستى ئەو قسەى پىرو بە ساللاچوان برد

كە دەلئىن: ئۆخەى كە سەر دلم سووك بو!

لە دوايدا ئەرگان بۆ ھەر يەككە لە سەول لىدەرەكان سى تا چوار چەمچە ئاۋى تىكرد.

کریسک خۆی چه مچه ناوه کانی دهدانی. هەر که کورە که تیر ئاو بوو، هیچ نارەزاییه کی نه بوو که باوکی و میلگونیش نه وهندهی بۆیان ده خوریتته وه ئاو بخۆنه وه. به لّام ئەرگانی به سالّاچوو به پیویتی زانی که ئەم خالهی بۆ روون بکاته وه که بۆچی بۆ هەریه کینگ له وان سیّ چوار چه مچه ئاوی تێکرد. - تۆ هیشتا قهواره ی لهشت بچوو که. به لّام سهیری ئه وان که چ په یکه ریکیان ههیه! کاره که شیان گرانه. هەر که سهول لیّ بدهی زووتر تینووت ده بیّ.

له راستیشا ئه و دووه یه کسه ر چه مچه ئاوه که یان خوارده وه و پیویتی بوو دیسانه وه ئاوی دیکه یان بدریتی. ئەم جارە ئەرگان به پیویتی زانی سهول لیّ دهره کان سه ر زه نشت بکا.

- ئیوه، براینه! وانەزان، له دەم رووبار دانیشتون!

ئه مرابین و میلگون له وه لّامی ئه ودا ته نیا زه رده خه نه یه کیان هاتی. یه عنی تینگه یشتن. تینوومان بوو و نه مان توانی جلهوی تینوه تیه که مان بگرین.

به لّام خودی ئەرگان که به شه ئاوی خۆی خوارده وه. سه ریکی باداو به پیکه نینه وه گوتی:

- به لیّ، خراب نه بوو له که نار رووباریکدا باین. به راستی ئەم جگه ره خاوه شتیکی قورسه ...

له دوا ی ئەمه دا سه بیله که ی پر کرده وه و دهستی به سه بیل کیشان کرد که وته دوو که لّ و که یف کردن، له حالیکدا به بیری دانه ده هات که هەرگیز جاریکی دیکه تام و چیژی ئەم خۆشی و که یف کردنه نابینیته وه.

کریسک یه که م کس بوو که فه لاکه ت باریه که ی دیت..

پیش ئەمه، کاتی که هه موو تینووه تیان شکا. رازی و خۆشبه خت هه ستیان به خۆیان ده کرد، چهند ده قه یه کی زۆر هیمن بوو. یه که م سه گی ده ریایی راو کرابوو، به زوویی له دوورگه که ئیسراحه تیکیان له بهر بوو بۆ به یانیه که ش ده بوایه راویکی دیکه ی گیانله به ره ده ریاییه کان بکه ن. هه موو شتیك ریك بوو.

به له مه که وهک پیشوو شه پۆله کانی ده ریایی شه ق ده کردو به ره و پیشه وه ده چوو. ئەرگان له دواوه ی به له مه که دانیشتبوو و سه بیله که ی ده کیشا و له ناو دا لعه و خه یالّاتی په ری ده ریایی خۆیدا بوو، ریئمایی به له مه که ی ده کرد. ئە مرابین و میلگون به بیّ تازارو فشاریک. به ئارامی و وردو جوان، بۆ خۆیان سه ولّیان لیّ ده دا. کریسک چاوی له راوچیه کان پری بوو و چیژی وه رده گرت. ئە و له م چرکه ساتانه دا به بیّ ی ته رزه خه سلّه تییکی مندالّانه هەر یه کیکیانی به جیا هه لّده سه نگاند و له باره ی هەر یه کیکیانه وه بیری ده کرده وه.

ئەو ناناگایانە شەیدایان دەبوو شانازی بەو دەو دەکرد کە لەم کاتانەدا لە رۆخ ئەواندا لەناو بەلەمە کە دانیشتوو.

کرێسک نەیدەتوانی هیچ بیریکی دیکەیان لێ بکاتەو. ئەرگانی بەسالا چوو. بە هەمان بەلغەبابە ی هەلپەماو ملی قیت و دەستی درێژ وەک رەگی ژیر خاک کەچ و کول و چاوانی عاقل و فرمیسکاوی. هەمیشە دەبوو هەر ئەرگانی بە سالداجووبی.

ئایا دەکرێ جگە لەمە شتیکی دیکە بی؟ ئایا ژیان بە بی پێرۆبە سالداجوان، بەبی ئەو مرۆقە ی کە جینگای ریزی هەمووان بوو دەکرێ مرۆقە بژیە؟ ئەگەر وایا زۆر سەیر دەبوو؟ داکی کرێسک دەلی ئەو کت و مت باوکیەتی کە گەرە دەبی مووێ دەچیتەو سەرابی. چاوەکانی هەر چاوەکانی ئەو بوون وەک رەنگی بەرۆ قاوێیە. ددانەکانی تۆکمەو ساغ و سەلیم، ریک وەک ددانەکانی باوکی دوو ددانی پێشەوێ نەختی کەرۆشکانی هاتوون و بۆ پێشەوێ هاتوون.

دایکی دەلی ریشی وەک ریشی باوکی رەش و زبرو پر دەبی. بی ئەسەل نیە باوکی بە ئەمرایینی ریشۆ ناو دەبەن.

کە کرێسک کەمێ بچووکتر بوو و رووت و قووت لەناو روویدا مەلە ی دەکرد، دایکی ئەنیشکێکی لە خوشکە کە ی خۆی دداو پی ی دەگوت: تەماشاکە، تەماشاکە، کت و مت ئەو، وەک بلێ ی هەر دوو خوشک کە سیکیان لە دلدا گرتی و مەبەستیان یە کەس بووی.

لە پێکەنینا خەریک بوو شەق بەن و بۆ مە کەرۆ شەیتانی کەوتنە پەسکە پەسک. دایکی دەگوت کانتی کە کرێسک گەرە بوو. ئەگەر هاوسەریکی وەک خۆی بە بەخت بی. ئەوساکە هیچ خەم و خەفەتیکی نابی. و دلنیا دەبی کە هاوسەرە کە ی خۆشەخت دەبی. کرێسک کەوتە بێر کردنەو بە خۆی گوت، دەبی چ کە سیکی بی و چۆن خۆشەخت دەبی؟ ئەگەر ئەو بە باوکی چوێ هاوسەرە کە ی چۆن خۆشەخت دەبی؟

ئەو کەسە ی کە باسی کرا، واتە باوکی. ئەو کەسە یە کە لە پێشەوێ دانیشتوو سەول لێدەدا، بەو سەروریشە رەش و ددانە سپیانە ی، پیاویکی چوار شانەو باوهر بە خۆبوو و بەردەوام خەسلەتیکی جینگیری هەبە. کرێسک بەبیری نایە باوکی هاواری بەسەردا کردی و یان وەک خەلگی دیکە جگەر سۆزی لەگەلدا بنوینی و یان پارێزگاری لێ بکا. لە راستیدا چاوەکانی وەک بەرووی پێگەیشتوو، پاک و پر لە درەوشانەو بوون.

لە دوا ی ئەو دەو لە کەنار ئەو دوو جووتە سەولە ی دیکە، میلگون نامۆزای باوکی دانیشتوو کە دوو سال لە باوکی بچووکترە. بی هۆدە ناوی برای ئەویان لێناو. ئەسلەت ریشی نیە و ئەو ی کە لە

دهم و چاويدا بهرچاو دهكهوى، شتيكه وهك سيملى شير ماسى.^۹ خويشى ههر له شير ماسى دهچى، نهگهر شتيكى به دل نهبى.

عه جايب دهكهويته توژينهوه و دريژهدادري و زورگوتن. ناهيلى هيچ كهسينك بيرهنجيني. روژتيكيان لهگهژ بازرگانيني كه تازه گهيشتبوهجي بووه پيكدادانيان.

هموو خزمهكاني ناچاربوون بۆ رازى كردنى كابرآي بازرگان عوزر خوابى بكهن. بهلام ميلگون خوى نامادهى بيستنى ثم قسانه نهبوو، بهو هموو كورته بنهيبى و خريلهيبى يهوه كه دهتگوت كوتلهداره، هاوارى دهكردو دهياگوت، من راستى نيشانى ثم كابرآيه دهدهم. خواردبوويهوه مهست بوو. ثم زورى دهخواردوه. چند كهس لهوانه همراين دهياويست دست و پيى بهستهوه، بهلام زور بهزهسمت دهرهفتهى هاتن، دهليى ورچه هينده بههيزه. كريسك به مامه ميلگون بانگى دهكرد. زور برادهرى باوكى بوو و هميشه پينكهوه دهچونه راوى، لهبهر ثمه ههرگيز دهردهسريان بۆ يهكدى دروست نه دهكرد و ههردووكيان دوو راوچى وهك يهك به توانا بوون. كورى ميلگون زور ورديله بوو تازه پيى گرتهبوو، بهلام دوو كچهكهى گهورهتر بوون. كريسك نهيدههيشت كهس بيانرهنجيني. مهگهر كهسينك دهپوترا كه دهستبان بۆ دريژ بكا. دايكى كريسك زورى دل دابووه كچهكاني ميلگون. زوريى كات توان بۆ يارى كردن دههاتنه كن پسولهك.

بهلام له نيوان هموو كچهكاندا. موزلوك له هممووان جواتر بوو. بهداخهوه! دهليين كه ثم كيژوله گهوره بوو ديدهنه يهكينك له گهجهكاني هاوسيبان. چند باش بوو تهگهر مرؤف له پريك دهياگرت و ئيدى به كهسى نهدهدا....

كريسك، لهوى له كهنار دهريا كهتر بىرى لهم شتانه دهكردهوه، بهلام ئيستا له دوورى و دابران، هموو شتيكى ناسابى ماناو چهمكيكى خوشهويستى ناميزى وهرگرتبوو كه پيشتر نهوى لى يى بى ناگابوو.

زور زورى ههز دهكرد ئيستا له مالهوه با. له پشت گردى سهگهبهلهك و لهدهم ناوى ناو دۆلهكهو له كهنار جهنگل بايه، لهوى كه ههوارگهى ديريى نيوخيه دهم ناو نشينهكاني نهوى پهري دهريايى لى بوو.

لهم وهختهدا ثم نارووى بۆ ديدهنى دايكى تهونده له ناخيدا ههچووويو. دلى خستنهژان. بهلام ثم له رۆخ دهريا عهزبهكهى خوى. له سهگهبهلهكه عهزبهكهى، كه هموو دهم له رۆخ دهريايى

۹- ناوى نازدهليكى دهريايه.

تهبه‌دی به دواى کاره‌کانى خۇيدا پاي ده‌کرد، زۆر دوربوو. کريسک هه‌تا ناوريکی داوه تا له راستى تهو بېرو نه‌نديشانهى دلنيابي. و له‌وسه‌رو به‌ندانهى که چاوى به ده‌وربه‌ريدا ده‌گيڤا شتيکی ته‌واو پيچه‌وانه‌و چاوه‌ري نه‌کراوى ديت.

له ناوه‌راستى ده‌ريدا ديوارنيک له ته‌ميکی چري خۆله‌ميثى که دوو کچى پان و پيکه‌وه نووساو که نزيکهى نيوهى له‌به‌ر ئاسۆدا پان بيۆوه. به‌ره‌و لاي ته‌وان نزيک ده‌بووه. ته‌م ئاشکراو به‌تاو و له شيوه‌ى شه‌پۆلان دا به‌سه‌ر رووى شينى ئاوه‌وه نزيک ده‌بووه به‌رده‌وام ته‌واوى ئاسمان و ده‌ورويشتى خۆى داده‌گرته‌وه. ته‌م له شيوه‌ى گيانله‌به‌ريکی زيندوو. وهک ديونيک که نامانجى هه‌لگوشيى ته‌وان و به‌له‌مه‌که‌يان و هه‌موو شوپينيکی ديارو ناديارى، نزيک ده‌بووه، ته‌م به تاييه‌تى له لايه‌که‌وه نزيک ده‌بووه که کريسک پيشت له هه‌مان لادا شتيکی ناديار، ته‌ميکی چري خۆله‌ميثى له ناوه‌راستى ده‌ريادا ديتبوو و وايزانى بوو که دوورگه‌يه، ئيستا "با" ئه‌م کۆمه‌له ته‌م و مژهى که هه‌رده‌م له‌به‌رچاو گه‌وره‌تر ده‌بوو، زيتر گه‌وره ده‌کرد به کش و ماتى و به خيڤايى به‌ره‌و ته‌وانى راده‌مالي. کريسک به توڤينيکه‌وه هاواري کرد:

- سه‌يرى سه‌يرى! ته‌ماشاکه‌ن!

هه‌موويان ده‌سته پاچه بوون. به‌له‌مه‌که که ده‌ميک بوو به‌ي پابه‌رى وه‌ستابوو، به‌سه‌ر شه‌پۆلانه‌وه سه‌ماى ده‌کرد. و له هه‌مان کاتدا شلپ و هوڤى ترسناکی شه‌پۆلى گه‌وره له پشت په‌رده‌ى ته‌مه‌وه ده‌گه‌يشته گوى. شه‌پۆل له‌گه‌ل هاژه‌ى به‌رده‌وام زيادبوونى ده‌رياي ياخي بوو هه‌لده‌چوو و هه‌رده‌م گه‌وره‌تر و پتر ده‌بوو و ده‌نيشته‌وه.

ئه‌رگان به قه‌هرو ناوميڤديه‌وه هاواري کرد:

- سه‌رى به‌له‌مه‌که وه‌چه‌رخيننه‌وه، بيگه‌رپيننه‌وه.

هه‌ر که سه‌ول ليده‌ره‌کان سه‌رى به‌له‌مه‌که‌يان له رووى شه‌پۆله‌کان سووراندوه، هينده‌ى نه‌مابوو که يه‌که‌مين زه‌برى توڤان به‌له‌مه‌که وه‌ريگيڤي. شه‌پۆله‌که رۆيشت و تپه‌ري و له دواى ته‌وه‌دا ياخي بوون و هار بوونى ده‌ريا زيده‌تر بوو و له هه‌مان کاتدا ته‌م و مژکه‌شيان گه‌يشته‌سه‌ر. ئه‌وسا که ته‌ميک که له پيشيانه‌وه به‌ره‌و روويان ده‌خزي و ليسان نزيک ده‌بووه هينده‌ى نه‌مابوو بيانگاتي، به ئاشکرايى ده‌ديترا که ته‌م هه‌موو ته‌مه زۆرو تاريک و شه‌پۆلاويه به چ جوڤه شڪويه‌كى خه‌ماوى و په‌تك بچرينى و خۆراگريه‌كى شوم و مه‌رگباره‌وه بۆ پيشه‌وه ده‌هات.

ئه‌رگان ته‌نيا توانى هاواريکا:

- شويني هه‌لکردنى بايه‌که‌تان له‌بیر نه‌چي! شويني هه‌لکردنى باتان له‌بیر بي!

به جاريك هممو شتيك لهناو ته ميكي تهستورو تاريكدا نقوم ون بوو. ثم وهك هرههسيك كه بهسهر سهري تهواندا روا تهواني لهناو گهرداويكي تاريك دا دهشپردوه. به جاريك و لهيهك چاوتروكاندا تهوان له جيهانتيكهوه كهوتنه ناو جيهانتيكي ديكهوه، هممو شتيك بهرهو نه مان چووبوو. لهم چركهوه نه ئاسمان له شويني خويدا مابوو نه دريا و نه بهلهميش له شويني خوينا مابوون. تهوان دم چاوي يهكديشيان ليك جيا نه دهكردهوه. لهم چركهساتهوه به دواوه نارام و پشويان له بهر هه لگيرا و ماناي ئيسراحتيان نه دهزاني. دريا له گيژاو و هه لچوندا بوو جاريك بهلهمه كه ي بهرز دهكردهوه و جاريكي ديكه نهوي دهكردهوه، جاريك له پر و به خيرا بي بهرزي دهكردهوه ده ميك لهو گيژاوي كه له نيوان شهپوله كاندا پيدا دهبوو، دهواويشت. له نهنجامي پرزاني ناو و رشيني شهپوله كان جل و بهرگه كانيان تهرو سهنگين ببوو.

بهلام گه وره ترين كاره سات تهوه بوو كه له نيو تهو ته مه تهستوردها بهلهمه وانه كان هيچ شتيكيان له دهووربهري خوينا نه ده ديت نه يانده تواني تيبيگه كه له ناو دريادا چي رووده دا و چ ريگاو پلانيك بگره بهر. تهنيا يهك ريگا له بهر تهوان دامابوو. تهويش تهوه بوو كه كو پرا نهو به ته ماي خوا ههول بدن و بهههر جوړيك بووه و چوني بو يان دهكرا بهلهمه كه بهسهر ناوه كه وه راگرن و نه هيلن قلب بيته وه. ئيستا ئيدي قسه يهك له مه ر ليخو زريني بهلهمه كه وه بئ ئامانچيكي دياريكراو له نيواندا نيه. شهپول بهلهمه كه يان به پي ي ئاره زروي ناديار ي خو يان بهرهو خاليكي ناديار به كيش دهه يئاو نه ده زانرا تا چ كاتي ك ثم باره ناهه مواره دريژه ده كيشي.

كريسك بهر له ئيستا بيستبووي كه له رابردوودا روويداوه راوچيان تووشيان به تووشي لافاوي دريايي بووه سهريان تيذا چوهو ونبوو بوون.

لهم بارانه دا زئان و پياوان چهندان شهو روژان له بهر زابي گردى سه گه به له كدا به ئوميد يكي ناويته به پي ئوميدى، ئاگره شينه يان دهكردهوه: تا بهلكه ته مه خاويه سوراغينيكيان په يدا بي.

بهلام تهو لهم چركه ساتانه دا ته نانه ت نه يده تواني مه زنده بكا كه تهو رووداوه ناخوشه ي گيان سپاردن له دريايي بي سنور تا چ ته ندازه يهك ترسناك و تاقت پر و كينه به تا يبه تي تهوي كه نه يده تواني بيري ليبيكه نه وه، كه ثم هممو ته مه بي ئازارو تازه گه يشتوه خاموشانه ي وه رزي زستان كه په يدا بوونياني ته وهنده له كن ئازيز بوو، ده توان كاتي ك جيهان له كپي يه كي دلده ره وي ته ليسماوي و له سه را ييكي سه رتا پا سپي دا پو شرا بوو. زه مان يك بوونه وه ره كاني سه رزه وي گوايا له ئاسماندا له فريندا بوون و زور خه يلاوي له هه وادا كپ بوونه ته وه، كاتي كه دلله كان چاوه رپي ي روئيا يه كي ته فسانه يي سه راو رپي له سستي و خاويه كي خو ش و ناديار ده كهن.

به‌لئی ئەم تەمانە دەتوانن لە ھەموو شوێنیکیدا ببن بە دوژمنانیکی ئەوھا بێ بەزە. کۆمەڵی تەمی رەش لە کاتیکیدا تاویان دەھینا، دەخزین و پەراگەندە دەبوون و دووبارە فشاریان بۆ ناو یەک دەبردەووە بەسەر دەریا ھەلچوو تۆفانییەکی دەدا مەلەیان دەکرد، پینچولولی خزینی ماریان دەھیناوە یادی مرۆڤ.

کریسک کە بەسەر جینگاگەییەو بەزمارکوت بەند ببوو، سەراپان گیانی بەشۆکابوو لە ترسان ھەترەشی پزئابوو بە قاچەکانی ئەرگانی پیرەو نووسابوو.

ئەرگانی پیر سەری بردە بناگۆی ھاواری کرد:

- تۆ من توند بگرە! توند بگرە!

ئەرگان لە مە زیتەر نەیتوانی شتیکی دیکە بە کورە کە بلێ و یان شتیکی بۆ بکا. ھیچ یەکیک لەوان نەیدەتوانی کە چارەنووسی ئەو باشت بکا. چونکە مال و باری ھەموویان لەبەرانبەر ئەم توورەبوونە سەرووشت یە کسان بوو. ئەگەر ھاتوو کریسک بەشگربا و ھاواری کردبا بانگی باوکیشی بکردبا ئەمراپان لە جی جی خۆی نەدەجوو لایە، چونکە بەلەمە کە تەنیا لەبەر ئەو لەسەر ئاو راوەستاوو کە ئەو میلگۆن لەگەڵ پێشبینی جوولە شەپۆلەکاندا بۆ ئومیدانە بە سەول پارسەنگی بەلەمە کە بیان دەپاراست. بەلام شەپۆلەکان بەردەوان بەلەمە کە بیان بەرەو تاریکی تەمە ئەستورە کە بە کیش دەکرد. ئەرگان ھەولێ دەدا سوود لە سەولەکانی بەلەمە کە وەرگری و بەلەمە کە بۆ لایەک رینمایی بکا. بەلام ھەرچەندە بەرەو پێشەو دەچوون، ئەوئەندە زیاتر وروژمی شەپۆلەکان بەتاوتر دەبوو.

رەنگە شەو لە نیوێ رەتی دابوو. لەم تەمە ئەستورەدا توانای لیککردنەوێ شەو وروژ کاریکی گران بوو. ئەوان تەنیا لە تاریک و تێکیەکی ئەنگۆستەچاودا دەیانتوانی ھاتنی شەو وروژ مەزەندەبکەن. دەمێک بوو لەم تاریکیەدا ئەم نەبەردە بەردەوام و نابەرانبەر تاقەت پرۆکینە کە وەبگرە ئومیدی باشە تیدا نەدەدیترا، بەردەوام بوو لەگەڵ ئەوێ ئەم بەلەمەوانانە بەرگریان دەکردو بەھەر حال ئومیدەوار بوون کە رەنگە دەریا ھەر بەو جۆرە چاوپێ نەکراوێ دەستی بە تۆفان و ھەلچوون کرد، ئەوھاش ئارام ببیتەو، تەمە کە پرۆیتەو، ئەوساکە ئەوان دەتوانن بێرلە ئایندە خۆیان بکەنەو. بە جاریک خەریک بوو ئەم ئومیدەیان بە راستیەو پەییوئەندەبوو. کاتیکی وەک بلێ ی لافاو کەمی کرد، بەلەمە کە لە بەلادھاتن بەم لاو ئەو لادا وەستا پزبان و شلپەشلپی ئاویش ئارامی گرت. بەلام تاریکی ھەمان تاریکی تەمە رەشەش و شینەکە ھەموو جینگایەکی داگرتبوو. بۆ یەکەمین جار ئەرگان بەسەر ھاش و ھۆشی دەریادا زال بوو ھاواری کرد:

- ئەو دەم، كرىسك گۆيت لىمە؟ كرىسك لەگەل منى؟

- ئەمرايىن بە دەنگى كەرخەو گوتى:

- گوتىم لىتە! ئىمە ھەموومان لەسەر جىگاي خۆمانىن!

ئەرگان بە ھات و ھاوارەو پەرسى:

- كى ئاراستەي باي لەبەر ماوہ؟

مىلگون بە تورەيىوہ وەلامى داىوہ:

- بە كەلكى چى دى؟

پىرەمىردەكە خامۆش بوۋە. لە راستىشدا زانىنى ئاراستەي با بو ئەوان سوودىكى نەبوو. مەزەندە كەردنى ئەوہى كە بائەوانى بو كوي راداوہ لە كوئىنە. دوورن يا نزيكن لەو دوورگانەي كە دەكرا بو دۆزىنەوہى ئاراستەيەكى كە ئەوان دەيانوويست كۆمەك بكا. كارتىكى سەخت و ئالۆز بوو چەندى بلى ي دەكرا با ئەوانى بو دوور رادابى كە ئەوان ھەرگىز نەتوانن دوورگەكانى سى مەمكۆلەي خۆيان بىلۆزەوہ و ئەرگانى پىر لە ژىر فشارى تارىكى و تەلەكانى بەلەمدا بىدەنگى ھەلبۇزاردەبوو، لەبىر كەردنەوہەكى قۇلدا رۆچوويو. بە مەزەندە بە تىپەپىن لە كەنارى دوورگەكانەوہ. لە ترسى پىكھاتىيان لەگەل گا بەردەكانى كەنار دوورگەكان و تىپكشكانى بەلەمەكەيان رەھا بىوون و ئەمە ھەمان شتەكە دەتوانى ناوى تەنيا شانسى لى بنرى. بەلام بەبى دوورگەو بەبى ئەستىرە. لەو شەوہ تارىك و تەماوہەدا ھىچ شتىكى دىكە بو ديارى كەردنى ئاراستە لە ئارادا نەبوو.

ئەرگان دەمى لە گۆكەوتىو، بەلام ھەر چۆنى بوو دواى ماوہەك ھاوارى كەرد،

- كە سەرى بەلەمەكەمان وەرچەرخاند، با لە لاي باشورى رۆژھەلاتدا بو.

كەس وەلامى نەداوہ. ئەوانى دىكە ھالى وەلامدانەوہيان نەبوو. جارتىكى دىكە ئەرگان بىدەنگ بوۋە. لە ھالىكدا كرىسك خۆي بە قاچەكانى ئەوہو نووساندىبوو. سەراپاي دەلەرزى. ئەو جارە ئەرگان فەرماندەرانە بە سەول لىدەرەكانى گوت:

- ئىوہ ئاگاتان لە بارو وەغزەكە بى. من و كرىسك ئاوى ناو بەلەمەكە دەردەدەين!

ئەو بۆلاي كرىسك داھاتەوہو لە تارىكىدا دەستى بەسەر رووى ئەودا ھىناو لەوہ دلىباو كە مىندالەكە سەلامەتەو مەزەرتىكى بى نەگەشىتوہ.

- کریسک، مەترسە، وەرە با ئاوی ناو بەلەمە کەمان دەردەینە دەرهو. بەبێ ئەمە کارە کەمان خراب دەبێ. لە جامولەکە کەمان زۆر نیه. ئەویش لەوێبە من بادیه کەم^۱ دیتەو تۆش وەرە ئەو چەمچە بگرە. هەر چۆنی بێ لە هیچ باشترە...
 ها گرتت یان نا؟ دەلێم چەمچە کە بگرە...
 - بابە گەورە، گرتومە. ئەم بارە زۆر درێژە دەکیشی؟
 من دەترسێم.

ئەرگانی بە سالدا چوو گوتی:

- منیش ترسم لی تیشتوو. بەلام ئێمە پیاوین و دەبێ بۆ راهاتن لە گەل ژیان ئامادە ئەم جۆرە رووداوانە بین.

- بابە گەورە، نقوم نابین؟

نقوم نابین. ئەگەر نقومیش بووین، دیارە چارەنووسمان وابوو. بەلام هەنوکه بە دەستیک بگرە و بە دەستە کە دیگەت ئاوی ناو بەلەمە کە دەردە.

باش بوو کە ئەرگان لە کاتیکی باشدا ئەوێ بەبیر داها و ئەوان لە گەل سوود وەرگرتن لە پشودانیکی کورتوو هەناسە وەرگرتنیک توانیان ئەو ئاوی کە لە ناو بەلەمە کە کۆ ببۆ. دەردەنە دەری. ئەرگان ئاگاداری کریسکی کردووە کە ئاگای لی جلیکانە بچووکە کە بێ ئەو جلیکانە کە بە رۆژ ئاویان لی خواردبۆ. ئەو ئەو جلیکانە بە دەستەو گرت و گوتی:

- کریسک، ئەمە جلیکانە ئاوە کە مانە. دەستیک لی دە.

هەرشتیک روو بدا ئەمەت لەبیر نەچی، باش ئاگات لەم جلیکانە بێ، ئاگاداری بێ، لە باوێشی بگرە. بەری نە دە.

هەموومان بمرین باشترە لەوێ ئەم جلیکانە ئاوە شتیکی لی بێ و بێ ئاوی مینینەو، تینگەیشتی چیم گوت؟ گوتی لی بوو؟ پشت بە کەس مەبەستە...

باش بوو کە ئەم شتی زانی و لە کاتی خۆیدا کورپێژگە کە لە مە ئاگادار کردووە، چونکە بە خێرای ئەنجامی ئەم دور ئەندێشە ئەو ئاشکرا بوو.

لافاو کە مینک نیشتبۆ، جارێکی دیکە هەلساوە. و ئەم جارەیان پێک بە سوود وەرگرتن لە شەوداهااتن و لاوازی مرۆقە کانی کە لە ناو ئەو تەمە ئەستور و تاریکەدا هێچیان نە دەدیت، بە قین و

تورپه‌یی و تاوو گوریکی پتر دهستی پینکرده‌وه. و نه‌مجاره شه‌پۆله‌کان به‌ تورپه‌یی و ورژمی نوی وه، ریک وه‌ک بلّی تۆله‌ی ئەو چەند چرکه‌ساته‌ بکاته‌وه که‌ تپیدا نیشتبۆوه. جۆش و خرۆشی گرتە‌وه. بە‌لمه‌مه‌که‌ له‌ ئە‌نجامی شه‌پۆله‌ نادیاره‌کان چهرخه‌له‌ی ده‌داو به‌ دەوری خۆیدا پپچی ده‌خواردوه و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بپوه نیشانه‌ی زه‌بری بپ به‌زه‌بیانه‌و له‌رزینه‌وه‌ی شه‌پۆله‌کان. ئاو ده‌رژا ناو بە‌لمه‌مه‌که‌وه. بە‌لمه‌مه‌که‌ پر ئاو بپوو، به‌ره‌ به‌ره‌ ده‌نیشته‌ ناو ده‌ریا، ئه‌رگان که‌ له‌سه‌ر ئە‌ژنۆیان دانیشتبوو به‌ هه‌موو توانای هه‌ولّی ده‌دا به‌ چه‌مچه‌ ئاوی ناو بە‌لمه‌مه‌که‌ ده‌ریدا. بپ سوود بوو ئە‌و چاره‌ سه‌ولّ لی‌ده‌ره‌کان به‌رق و نی‌گه‌رانیه‌وه‌ هاواریان کرد:

- هه‌ر شتیکی له‌ناو بە‌لمه‌مه‌که‌دایه‌ فرپّی ده‌نه‌ ده‌ره‌وه! نقوم ده‌بین، فرپّی‌اندە‌نه‌ ده‌ری!

کریسک له‌ ترسان یه‌ک به‌ خۆی ده‌گریا به‌لام که‌س گوئی ی له‌ ده‌نگی ئە‌و نه‌بوو، ئە‌سه‌لن هه‌رکه‌س بپری له‌و نه‌ ده‌کرده‌وه. کورپه‌که‌ له‌ به‌شی دواوه‌ی بە‌لمه‌مه‌که‌ له‌ گۆشه‌یه‌کدا خزانده‌بوو. توند جه‌لی‌کانه‌ ئاوه‌که‌ی گرتبوو. ئە‌و به‌سه‌ر لانه‌نیشتی‌دا که‌وتبووه‌ سه‌ر جه‌لی‌کانه‌ ئاوه‌که‌و له‌ تاو په‌شپوی و ترس و له‌رزى خۆی بپ حال بوو. ئە‌و قسه‌کانی بابه‌ گه‌وره‌ی له‌یاد بوو که‌ بپ ی گوتبوو هه‌رشتی‌ک که‌ رووی‌دا، گرنگ پاراستنی ئە‌م جه‌لی‌کانه‌ ئاوه‌یه. ئە‌و هه‌سته‌ی ده‌کرد که‌ نقوم ده‌بن. به‌لام به‌ هه‌ر شپۆه‌یه‌ک ئە‌و وه‌سیه‌ت و راسپاردە‌که‌ی ئە‌وی که‌ پاراستنی جه‌لی‌کانه‌ ئاوه‌که‌ بوو. به‌ هه‌ند هه‌لگرتبوو.

رزگارکردنی خپّرای بە‌لمه‌مه‌که‌ کاریکی گرنگ بوو په‌یوه‌ندی به‌ ژيانی ئە‌وانه‌وه‌ بوو. میلی‌گون وه‌ک شپیتان سه‌ولّی لی‌ده‌دا و به‌ هه‌موو هی‌زی خۆی هه‌ولّی ده‌دا کاریک بکا تا بە‌لمه‌مه‌که‌ سه‌راو نخون نه‌بپ و ئه‌رگان و ئە‌مه‌رین له‌ لایه‌کی دی‌که‌وه‌ هه‌رشتی‌کی له‌ناو بە‌لمه‌مه‌که‌دا بوو فرپّیان دا ناو ده‌ریاوه. چاره‌یه‌کی دی‌که‌ نه‌بوو. هه‌ردوو تفه‌نگ کلافه‌ی رپسمان و تی‌یکرایی شته‌کانی دی‌که‌و تا به‌ قۆریه‌که‌ی ئه‌رگانیش راده‌گا فرپّینه‌ناسمان و رژانه‌ ناو ده‌ریاوه. له‌ هه‌مووی ناخۆشتر لاشه‌ی سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌که‌ بوو که‌ تا بلّی ی ته‌رو سه‌نگین و لووس بوو و له‌ناو ده‌ستان گیر نه‌ده‌بوو. ده‌بووايه‌ له‌ ناو بە‌لمه‌مه‌که‌وه‌ به‌رز بکری‌ته‌وه‌ تا سه‌ر لی‌واری بە‌لمه‌مه‌که‌و فرپّی بدرپّته‌ ناو ده‌ریاوه.

ئە‌و نی‌چیره‌ی که‌ له‌و هه‌موو دووره‌وه‌ بۆی هاتبوون له‌به‌رخارتی ئە‌و روویان له‌و دوورگه‌ چۆل و بپ سه‌ر نشینانه‌ کردبوو. ئە‌وا ده‌بپ به‌ناچارى فرپّی ی ده‌ن. ئە‌وان به‌ ده‌نگی‌کی گیراوه‌وه‌ هه‌رچی خراپ بوو به‌ ده‌میاندا ده‌هات و نه‌فره‌تبان بۆ زه‌وی و ئاسمان ده‌نارد و به‌ کۆلی‌ک زه‌حه‌متیه‌وه‌ ئە‌و لاشه‌یان له‌ گۆشه‌یه‌کی ته‌سکی بە‌لمه‌مه‌که‌وه‌ بۆ سه‌ر لی‌واری بە‌لمه‌مه‌که‌ به‌رز کرده‌وه‌ و سه‌ره‌نجام فرپّیان دا ناو ده‌ریا. هه‌تا له‌و سه‌ر لی‌تی‌یکچوون و جه‌نگه‌ ترسناکه‌ی له‌گه‌ل لافاو دا هه‌سته‌ی پپده‌کرا. به‌ خالی بوونی

بەلەمەكە لە لاشەى سەگە دەریاییەكە بارى سووك بوو و ھەناسەییەكى رحەتى ھەلەكشا. ئای كە ئەم كارە چەندە بوو ھۆى رزگار كەردنى ئەوان و تقوومنەبوونى بەلەمەكە.

ئەرگان یەكەم كەسێك بوو كە بە ھۆش ھاتەو، ئەو لە فەزایە یی رەنگ و خالی لە ژیانە نەى توانى بزانی لە كوێیەو ئەم دەورەبەرە یی جوولەو تەماوی و تاریكە یانى چى. ھەور ھەموو جینگایەكى داگرتبوو.

تەمەكە ئەستورو گەورە، خامۆش و خۆراگر و تەنباو یی ھاوكار سەر ئوقیانووسەكەى داگرتبوو و لەكپى سەپەكى گەورەدا رۆچوو بوو.

كاتى چاوا تا رادەییەك توانای دیتنى پەیداكرد. ئەرگانى بەسالآچوو لە نیوان ئەو تەمە ئەستورە بەلەم و ھاوڕێیەكانى خۆى لى بەدیاركەوت.

ئەمراىن و مەیلگۆن لە جینگای خۆیاندا لە كەنار سەولەكانیاندا كەوتبوون ھەموویان ماندو و شەكەت تا سەر لیواری قەبر لە دەست گەرداوى شەوانە. بە شۆبەییەكى عەجیب و غەریب درێژبوون. دەنگۆت تازە لەو جینگایدا لە ئەنجامى شەركدا كوژراون. و تەنیا لە پەرخە پەرخى ناو ناوھیان دەزانرا كە ئەوان زیندوون. كریسك لە حالێكدا پێیەكانى خۆى ھەلەكیشابوو و لە تەنیشت جلیكانە ئاوەكەدا خەو بردبوویو. ئەو بە دەم خەووە لە سەرمان و زۆرى شى ى ھەوادا دەلەرزى. ئەرگان دلێ یی ى سووتا. بەلام ھیچى لە دەست نەدەھات. ئەرگان لە حالێكدا ھێشتا لە ئەنجامى رووداوە و پەكەرەكەى شەوى رابردوو كە بەسەریان داھاتبوو. بە ھۆش نەھاتبوو. لەسەر لیواری بەلەمەكە بە حالێكدا بەسەر و قۆە سپیەكەى خۆیو كە لەبەرە خۆى نابوو، دانیشت. ھەموو گیانى دەیزریكاندو دەیزیراند. دەستە درێژو خوار و خێچەكانى وەك قامچى شۆر ببوونەو. پیرەمێردە زۆرى رووداوە و بەدبەختى و ئەزموون لە ژیاندا دیتبوو. بەلام ئەو یەك لەبارە خۆى. لە ژیانى خۆیدا بەبەرى نەدەھات.

رووداویكى وا یی بەزەبیانەى بەسەر ھاتى ئەو نەیدەتوانى لەو بەگا ئیستا لە كوین و لافا و گەردا و پۆ كوێی ھەلداون. چەندە لە وشكانى دوورن. لەناو دەریاوان یان لەناو ئوقیانووس تا بەو دەگەشت كە نەیدەتوانى بزانی سەعات چەندە لەم ھەل و مەرج و ھەلەدا بە ھەموو مانایەك تاریك و تەماویەدا نەدەكرا شەو و رۆژ لێك جیا بكەیتەو بەلەبەرچاو گرتنى ئەوێ كە گەردا و لافاى دەریا سپیدەدەمان دەنیشیتەو، ئەگەرى زۆرى رۆژ و بەتایبەتى دواى نیوەرۆ دەكرا.

ئەگەر چى لەوێ بە موعجیزە رزگاریان ببوو، ئەرگان زۆر خۆشحال بوو، بەلام ھەرچى و چۆنێكى یى ھۆى بێكردنەو و چوونە ناو خەیاڵاتى ھەبوو. ئەوان دارو نەدارى خۆیان، تا بە تەفەنگەكەیانەو كە

له بازارگاتینکی گەرۆك بهسهده پیتسته سمۆره وهریان گرتبوو، له دهستدا ئیستا لهم بهلهمهكهدا خۆیان و دوو جووت سهول و یهك جهلیكانه ئاوی خواردنهوه چه چاره نووسی چاوه پریان بوو؟

ههلبهته کاتی ئهوان. ئهوانی دیکه له خهوه بیدار بوونهوه. هه موویان پریان له مه ده کردهوه که سه ره نجام چیهو چی ده بی؟ ده بی له ده هاتوو چی بکری؟ به لām کی ده توانی بلێ که به چه ئاراسته یه کی بادا بو ی پرۆن؟ ئه مه یه که م. و به لām دووهم. ئه گهر تا هاتنی ئه و ددان به خۆیاندا بگرن و ئه وه ئه گهر هاتوو ئاسمان سامال بی. ده کری به یارمه تی ئه ستیره کان و هه ولێکی زۆره ره ریگا و ئاراسته ی خۆیان دیار بکه ن. به لām چه ریگایه کی دوورو درێژیان له بهر ده بوو؟ و بو ئه م کاره چهنده کات و هه یزۆ توانا پیتویسته ؟ نایا ئه وان ده توانن خۆیان راگرن؟

له تهم تومان مه پرسی و ئه ویش چه تهم توماتیک؟ ئه وه نده ئه ستورو بی جوولّه، به سه ر سنگی ده ریادا چۆکی دادابوو که ده تگوت ئه م شوپنه ی بو هه تا هه تابه بو خۆی قۆرخ کردهوه.

نایا جیگا کانی دیکه ش هه ر وانه؟ و نایا له راستی هه موو جیهان له ژیر باری سه نگی نی ته میکی وا گراند که وتوه؟

ئهرگان حه زی لی بوو سه بیلیک بکیشی و ئاوێک بخواته وه. به لām ناره حه تی له مه ر سه بیل کیشانه که ی هینده ی نه خایاند. چونکه ئه و تووتنه ی که پیره مه یرده که هه بیوو به ته وای ته ر ببوو، سه بیله که شی له گو شه یه که وتبوو. به لām ئاوو خۆراک چی؟ ئه رگان نه ییده وێرا له م باره وه بیربکاته وه. ده کرا ددان به خۆی دابگری بی ری لی نه کاته وه.

ئارامی ته واو به ده ریاهه ده دیتره و شه پۆلیک به رچاو نه ده که وت. به له مه که به ئارامی له جیگای خۆی ده جوولآوه. نه به ره و لایه ک به کیش ده هات و نه بو لایه ک ده چوو. سه ولّه کان که به سه ر ئاو ه که وه بوون. خۆی سه رئاو که وتبوو. هه لبه ته حال و باری ئه مرایین و مه یلگون ه ی ده رک کردن بوو. ئه م دووه ئه وه نده ماندووشه که ت بوون که ئیدی پرشتی ئه وه یان نه بوو سه ولّه کان بو سه ر لیواری به له مه که به رزکه نه وه و وه ک بلێی له خه وێکی ئه به دی دابوون.

له ئارامی و کپیه کی موته لّه قدا هه موو شتی ک له ناو ته میکی ئه ستوردا بی جووله و مردوو بوو. ده ریا، تهم و به له م هه موویان بی جوولّه بوون چه په له یه کیان کردبا... ئامانجیک له پیش نه بوو تا به ره و ئه و ی بچن...

پیره مه یرده به خه فته وه هه لّوشکابوو و خه و ده ییره ده وه ته نیا کاتی کریسک بیداری کرده وه به خۆهاته وه. کریسک رای ته کاند و پی ی گوت: - بابه گه ره. بابه گه ره! تینومه نه. حه ز ده که یین چۆری ئاو بخۆینه وه..

ئەرگان لە خەوێکی راجەنی و سەیری کرد کە سێ کەسی دیکەى هاوھۆزەکەى چاوەرێ بپاریو دەستورێکی ئەون، چونکە ئەو ریش سپی ئەوان بوو. پیرەمێردە تیگەیشت کە ترسناکترین چرکەسات، یەعنى کاتى دابەشکردنى ئاو هاتووہ...

تەم ھەرەك خۆى ئەستورەو بى جۆلە بوو. دەرياش تەواو ئارام ببۆہ...

بە درێژایى رۆژەکە ئەوان بەبى پەلەکردن، بەبى ئامانج و بەبى ئەوێ بزائن بەرەو کوی دەچن. لەناو تەمە ئەستورەکەدا بەسەر دەریاوہ بە خۆ و بەلەمەوہ دەخولانەوہ.

دواى ئەوێ ئەوان بە خۆھانتەوہ و تیگەیشتن ئەوان لە چ بارێکدان. ئیدی وەستان لە ھىچ جینگایەك پێویستى نە دەکرد. ئەوان ھەر بە سەردەریاوہ بۆى دەجولانەوہ. رەنگە لە وشکانى نزیك و رەنگیشە بە پێچەوانەوہ، لى دوور دەکەوتنەوہ.

بەلام بە ھەر حال لیکدانەوہى ھەلە لەمەر بەرەو پێشەوہچونیان ھەبوو.

ھەموو ئومیدێکیان بەمەوہ بەندبوو کە لەگەل رەوینەوہى تەمەکە ھەموو شتێك روون دەبیتتەوہ. بەھەر حال زۆر لەوانیە شەو ھور برەوئیتتەوہو ئەستێرە بەدەرکەون. پێشى ھەموو شتێك دەبوو سوود لە ئەستێران وەرگىرى.

ئومیدێکی دیکەش ھەبوو و ئەویش ئەمە بوو کە دوورگەىەکیان لى بەدەرکەوى و لەو دوورگەوہ دیارکردنى ئاراستەو دۆزینەوہى ئاسانترى.

بەم جۆرە ئەوان لەم کاتەدا بەرەو خالىکی ناديار، و لە تەمىکی ئەستوردا بەسەر پشتى دەریاوہ بوون.

لەگەل ئەمەشدا ئەرگان فرمانى دا، کە جۆرە ریکخستن و دەستورێك بەرقەرار بکەن. ھەر ھەموو ئەو ئاوانەى کە لە تەپلى بنى بەلەمەکەدا ماپۆوہ، دەریاندا دەرى تا ژێر پێتەکانیان چیدی شلپە شلپە نەکا.

پیرەمێردە کریسكى لە نزیكە خۆى لە دواوہى بەلەمەکەدا دانا تا کورەکە لە تەنیشت ئەو گەرمى بێتتەوہ و جل و بەرگەکەشى وشک بێتتەوہ. لە دوایدا بە یەکسانی ئاوى بەسەردا بەشکردن.

سەرەتا ھەریەکەو سى چوار چەمچە ئاوى دانى. دواى ئەو شەوہ لافاوو گەرداوە پێویست بوو ھەر نەبى بۆ جارێکیش بى تیز ئاو بچۆنەوہ. بەلام ئەرگان ئاگادارى کردنەوہ کە لەمەودوا ھەر کاتىکى ئەو بە پێویستى زانى ئەوا ئاو دەخۆنەوہ و ئەویش ئەوئەندى کە ئەو بپاری دابەشکردنى دەداو بۆیان

تیده کا. له گهڼ هم قسانه پیدا بۆ نيقنا عکردنی زیتريان جهلیکانه که ی راشه قاند که نیوهیه کی خالی بوو.

خوشحالیه کی له پریان بۆ پهیدا ببوو. بهم مانایه ی که وهختی دابهشکردنی ئاویان دهست پیکرد. بهرنیکهوت له پشت جهلیکانه ئاوه که دا، له دواوهی به له مه که دا و له ژیر شوین دانیشتنه که وه، هه بنانهیه کی پر له ماسی وشک کراویان دۆزیه وه. جانتای گه وره یان له گهڼ خۆراک و شته کانی دیکه یان فریدابوو ده ریاوه. به لآم هم هه مبانه که هاوسه ری میلگون بۆ تیسووبه ری ریگا شته هایه کی تی کردبوو، بهرنیکهوت له وی مابوو، چونکه له ژیر تهختی دانیشتن و پشت جهلیکانه ئاوه که ببوو کریسکیش داوای لی کرابوو به هه ر خیک بی بیاریزی. له راستیدا ئه وهامبانه پراو پر له ئاوی ده ریا بوو و ماسیه و وشکه کان به بی سویری و خوی ئه وهنده ی سویری ئاوی ده ریا و درگرتبوو که رهنگ نه بوو له زمانی نریک که یه وه. به لآم به هه ر حال ته مهش هه ر نه بی خۆراکین بوو، و نه گه ر ناویکی مشه یان پیتا و تیر به سکی خۆیان لی خوار دباوه. هم ماسیه وشک و سویرانهش به ته واوی به که لکیان ده هات. به لآم ئیستا له م کاته دا له ترسی تیویتی بی کهس له م ماسیانه نریک نه ده بۆوه، هه موویان چاوه ری ی ته نیا شتی بون ته مهش ئه وه بوو ته م چ کاتی ک ده ره ویتته وه.

له م ته مه ته ستوروو بی جووله و خاموشه دا، ته نیا دهنگی دلته زین و خه ماوی ترق و تریقی سه و له کان ده هاته گوئی. ته م ترقه تریقه له نیو ئه و بی ده نگیه دا له ناله ی مرۆقیکی نه خوشی ون بوو ده چوو که هاوار بکا و داوای یارمه تی بکا: له کویم؟ له کویم؟ و ئیستا په نا بۆ کوئی ببه م؟ هه موویان چاوه ری ی شتی بون: ته مه که که ی ده ره ویتته وه؟!

به لآم ته مه که نه ده ره ویه وه و ته مایشی نه بوو بره ویتته وه، هه ر له جیی خۆیشی نه ده بزووت. ده تگوت شتی ک وه ک فه لامه رزیکی له خه یال به ده ر، گیان له به ریکی له هی سه ر زهوی به ده ر که شی یه کی زۆری هه ناسه ده دا، هه موو جیهان و زهوی ئاسمان و ده ریایی هه لگوشی بوو. دیسان شه وی تاریک و تنۆک له ناو سکی هم ته مه دا هاته وه. هم هه موو تاریکیه که هه موو گۆشه و که ناریکی داگرتبۆوه نیشانده ری هم ئاراسته بوون. نه ته ستیریه که له ئاسمان به رچاو ده کهوت و که لینی که وه ئاسمان دیار بوو.

رۆیشتن و به له م هاژوان به ره ر خالیکی نادیار ته نیا هه ر بۆ ئه وه ی بچولینه وه، هیچ مانایه کی نه بوو.

قەدەرانتىك چاۋەرى بون و ئومىدىيان ھەبوو كە سەرەنجام ئەستىرە لە ئاسماندا بەدەردەكەون يان نا؟ چاۋەروانى زۆرى كىشا، چاۋەرى بون بەلكە شەنبەبايەك ھەلكاۋ ئەم تەمە نەحەلتىيە و ھەزار بار نەحەلتىيە رامالى. خەو خۆراك و ئاراميان نەبوو. دەستى پارانەويان بۆ پەرودەردىگارى ئاسمان پان كردهو، بەلكە ئەو خوايە و پەردە لە رووى ئەستىرەكانى ئاسمانى دامالى. دەستەو دامىنى خوداۋەندى با بون تا بەلكە لە پشتى دەريا، ئەو درىجە سەروىيال بۆ، بىدار كاتەو.

بەلام ھەر ھەموو ئەم شتەنە بى كەلك بون، نەكەس نالەنال و پارانەوى ئەوانى بىست و نە تەمەكەش رەويىيەو.

كرىسكىش چاۋەرى ي بەدەركەوتنى ئەستىران ھەبوو، كە زىتەر لە گەمەو يارى مندالان دەچون، و لە ئاسماندا دەدەرەوشانەو.

ئەوئى كە دوئىنى شەو بەسەريان ھاتبوو گوزەراندىبويان. كورەكەى تووشى پەشىۋى و ھەترەش رزان كەردبوو. ئاخىر شكاندى دلى لاويك. دروستكردى بى ئومىدى و ھەمىشە كوتانەوى ئەو زۆر گرفت نىە.

بەلام لەوئى كە سى كەسى لە خۆى بە تەمەنتر لەيەك رىزدا لەناو بەلمەكە لەگەلى دانىشتبون و كاتى پەيداۋونى ترس و لەرز و نرىكبونەوى مەرگ، كاتى كەوا دىتتە بەرچاۋان ئىدى ئەو دوا چركەساتى ژيانە بە خۆراگرى و بەرپەرچدانەوى بەسەر زەبرى تورپى سروشندا سەرکەوتن، ئومىدى لە دلى ئەودا زىندوۋ كردهو كە لەم چارەش رىگاي دەريازبون پەيدا دەبى.

ئەو زۆر دلىيا بوو ھەر كە ئەستىرە لە ئاسماندا بەدەركەونەو، رەنج و ئازارى ئەوانىش كۆتايى پى دى.

چەندە باش بوو كە ئەم وەختە زوو بەھاتبە. خىراتر دەگەرپاينەو سەر وشكانى، ئەوئى لە نرىكى كرى سەگەبەلەكدا، خىراتر و خىراتر، لەبەرئەوئى زۆر دلىان بۆ خواردن و خوارنەو چووبو و دەم لە دەمئى ئەم ھەزە زياتر دەبوو. زۆرى ھەز دەكرد لە مائەو لە نرىك دايكى، لە نرىك خزم و كەسەكانى. لەنرىك مالان و دوگەلى بەرزبۆو و سەوزەگىدادابى.

شەوئى بە جۆرىكى ھىزو توانا پرۆكىن لە چاۋەروانىدا رابوررد، بەلام ھىچ شتىك نەگوزا. نەتەمەكە لە جىئى خۆى جوۋلاو، نە ئەستىرەكان لە ئاسماندا بەدەركەوتن. دەريا وەك خۆى تەماوى بوو.

بەدرىزايى شەوئى بۆ قومى ئاۋ كسپە لە جەرگيان ھەلدەستا، ھەوا ساردو شىدار بوو، بەلام ئارەزووى چۆرى ئاۋ لە ھەموو شتىك بەتاوتر بوو.

كريسك وايدەزانى كە تەنى ئەو ھېندە تىنوو. ھەلبەتە ئەوانى ديكەش لە تىنويىتتە كى لە پادەبەدەردا رەنج و نازاريان دەكيتشا. بەلام كريسك لە ھەمووان پتر تىنوو بوو. وە ئەمەش كە لە ھەمووان تىنوو تر بوو. زۆرى نازاردەدا. كاتى كريسك داواى قومە ئاويكى كرد. ئەرگانى پير رازى نەبوو و بە دەنگىكى توند گوتى:

- نەء ناي، ئىستا لە توانادا نيه، ددان بە خۆتدا بگره.

ئاي خۆزگە ئەرگانى پير دەيزانى كە ئەوان - كريسك و باوكى كريسك و ميلگون ھەرسىكيان، ئىوارە برسپەتتى زۆرى بۆ ھېتان، دەستيان بە جوينى ماسى وشكراو و سويكرود ئىستا تا چ رادەيەك تىنويىتى لەپەل و پۆى خستبون. ھەرچەندە لە داواى ماسيە كەدا كەمىك ئاويان خواردبۆو. بەلام ئەوئەندە ناوہ تىرايى ئەم ھەموو تىنويىتتە نەكردو داواى دەمىك تىنويىتتە كەيان تاوى سەند، ئەرگان لەم ماسيە وشكراوانە نزيك نەبۆو. و بەرگەى تىنويىتتى گرت و ئاويشى نەخواردەو و ناوہ كەى پاشەكەوت كرد. تەنەتە يەك قومە ئاويشى نەخواردەو. لە ھەمان رۆژدا جگە لە ئەرگان ئەوانى ديكە دووجاران بەياني و داواى نيوہرۆ، ئاويان خواردەو بەلام عەسرەكەى كەمىكيان ئاو خواردەو كە ئەندازەى نيوہ چەمچەكە دەبوو.

ئاوى جەليكانەكە وردە وردە كەم دەبۆو. كاتى مرۆف پىيوستى بە ئاو دەبى، ئاو، ئاو و تەنيا ئاو، چاوەرپى گۆرانگاريەك، خۆى نازاريكى بە جووتەيە. تەواوى شەو بەم جۆرە بەسەرچوو. و تەواوى شەو كە تەمىكى ساردو بى جوولە بەسەر سنگى دەريادا نىشتبۆو و ئاوى دەريا نەدەشلەقا و نەدەجوولآوہ.

بەياني ئەو رۆژە ھىچ گۆرانگاريەك رووى نەدا. تەنيا قوللى تەمە خۆلەمىشى و رەنگ خورمائيەكە^{۱۱} نەختى رووناكتر بوو رەنگى كراوہ. ئىستا دەكرا تەنيا كونى چاو لە دەم و چاوى مرۆفدا بيىنى. لە ماوہيەكى نەھىندە دوور، لە دەوروبەرى بەلەمەكەدا شەپۆلەكان بە بى جوولە وەك جيوہ سەنگين و خەست. كەم بريسكە و وەك نوقرە دەدرەوشاوہ. كريسك ئاوى وا وەستاوى ھەرگيز نەديتسوو.

نە شنى بايەك دەھات و نەگۆرانگاريەك لە ئارادا بوو.

۱۱- ئەم نەختى جى سەر سورمام بوو چونكە خۆلەمىشى و خورمايى زۆر ليك دوورن رى ئى دەچى لەناو دەريادا تەمى ئەستورور وا بنويىتى.

به‌لام هەر به‌یانی ئەو رۆژه تێکچوونێکی زۆر و بەرچاو له سیمای پیاوه‌کان زۆر به‌سه‌ختی کوپڕێژگه‌که‌ی مات و بێده‌نگ کرد. هه‌موویان له‌رو لاوازیبوون.

مووی سه‌روریشیان سفت و زبرو دژوورن و چاوه‌کانیان وه‌ک که‌سانێکی که‌ دووچاری نه‌خۆشبه‌که‌ی کوشنده‌بووین، به‌ قولا چوووبوون، تا به‌ باوکیشی راده‌کا باوکی ئەو پیاوه به‌هێژه، حالی زۆر گۆراپوو، ته‌نیا ریشی نه‌بی هه‌مان ریشی پێشوو بوو. هه‌ینده له‌ج و لێوی خۆی گه‌زته‌بوو و ته‌واو شین و مۆر ببۆه. ئەگه‌ر چی بێده‌نگ بوو و هه‌یچی نه‌ده‌گوت، به‌لام به‌به‌زییه‌وه به‌ کریسکیدا هه‌لده‌رانی.

ئه‌رگانی پیره‌مێرد لاوازتر ببوو پشتی چه‌مابۆوه و رهنگی سپی تر هه‌لگه‌پرابوو. گه‌ردنه‌ درێژه‌که‌ی درێژترو چاوه‌کانی له‌ جاران فرمی‌سکاویتر بوون. له‌ نیگایه‌کانیدا ته‌نیا ئەوه مابوو که‌ نیشانی ده‌دا که‌ ئەو ئه‌رگانی به‌ سالآچوووه و به‌س. هه‌روه‌ها له‌ نیگایه‌ چه‌کیمانه‌وه به‌راسته‌یه‌کانی ریش سپیدا شتیکی پر له‌ مانا، که‌ ته‌نیا خۆی ته‌وانی ده‌رکیان پێ بکا، خۆی مه‌لا‌س دا‌بوو.

ژیانی رۆژانه‌یان به‌ و سه‌ختترین کار ده‌ستی پێک‌کرد. خۆی ئاوی دا‌به‌ش ده‌کرد. ئەو له‌ بارێکدا که‌ جه‌لیکانه‌ ئاوه‌که‌ی توند له‌ باوه‌شی گرتبوو. چۆر چۆره‌ی زۆر که‌می له‌ بنی چه‌مچه‌ ده‌کرد. ده‌سته‌کانی ئه‌رگان ده‌له‌رزین. سه‌ره‌تا ئاوی دا کریسک. کریسک به‌بێ ئارامیه‌وه چاوه‌په‌ری ده‌کرد. ئەو ده‌دانه‌کانی له‌ لیواری چه‌مچه‌که‌وه گیر ده‌کرد. ئاوه‌که‌ی فر ده‌کرد و ته‌نیا بۆ یه‌ک چاو چوقان هه‌ستی کرد تێنوویته‌یی شکا. له‌ تاو هه‌له‌چوونی خۆی سه‌ری به‌ ژان که‌وت به‌لام هه‌یشتا چه‌مچه‌که‌ی نه‌دا‌بۆوه که‌ دووباره‌، و بگه‌ر له‌ جاران زیتر هه‌ستی به‌ تێنوویته‌ی کرد، رێک وه‌ک ئەوه‌ی که‌ درنده‌یه‌کیان له‌ناو ده‌روونیدا توورپه‌وه سه‌ر شیت کردبێ. دوا‌یی میلیگون و ئینجا دوا‌ی ئەو ئه‌مرا‌ین ئاویان خوارد‌ه‌وه. دیمه‌نی چۆنیته‌ی ئاو خوارد‌ه‌وه‌که‌یان ترسناک بوو. به‌ ده‌ستی له‌رزۆکه‌وه چه‌مچه‌که‌یان ده‌گرت و ده‌یاندا‌وه ته‌ماشایه‌کی روخساری ئه‌رگانیان ده‌کرد. وه‌ک بلێی ئه‌رگان له‌ که‌مبوونی ئاودا به‌رپرس بێ. به‌لام که‌ نۆزه‌ی ئاو خوارد‌ه‌وه‌ گه‌یشته سه‌ر ئه‌رگان، ته‌نیا یه‌ک تنۆکیشی بۆ خۆی تێنه‌کرد. مات و بێده‌نگ سه‌ری جه‌لیکانه‌که‌ی توند کرد‌ه‌وه.

ئهم کاره‌ی بۆ کریسک شتیکی چاوه‌په‌ری نه‌کراو و وینا نه‌کرا‌بوو. ئەگه‌ر جه‌لیکانه‌که‌ له‌به‌رده‌ستی ئەو و ژێر ده‌سه‌لاتی ئەو با، ده‌لله‌ عاست چه‌مچه‌ ئاویکی بۆ خۆی ته‌ی ده‌کرد و دوا‌ی ئەمه‌ش چه‌ند چه‌مچه‌یه‌کی دیکه‌ی ده‌خوارد‌ه‌وه، تا له‌په‌ل و پۆ ده‌که‌وت، هه‌رچی ده‌بوو با بوویا و قه‌پوسیا، لایه‌نی که‌م ته‌نیا جارێک تێر ئاو بخواته‌وه. ئه‌رگانی پیر له‌ مافی ره‌وا‌ی خۆی چاوپۆشی کردو ئاوی نه‌خوارد‌ه‌وه.

سه‌ره‌نجام ئه‌مرا‌ین زۆری بۆ هات، هه‌یژی دا به‌رخۆی و به‌ده‌نگیکی گه‌راوه‌وه گوته‌ی:

-بابه گهوره! ئەممە چپە دەیکە، وەك ئیمە ناو بۆ خۆشت تیبکە! دوینیش ناوت نەخواردەوه،
ئەگەر بربیارە بمربین، ئەوا هەموومان پینکەوه دەمرین.

-ئەرگان بە خۆین ساردیەوه وەلامی داوه:

-گرنگ نیه دەگوزەری!

ئەمرایین بە دەنگیکى بەرزەوه گوتى:

-نا، ئەممە راست نیه، و زیتەر گوتى: ئەگەر وایى منیش چیدی ئاو ناخۆمەوه!

ئەرگان گوتى:

-ئاخر ناویکی وانه ماوه تەوه، ئەم قسانە لەبەرچپە؟

ئەو زەردەخەنەیه کی گرت و بە خۆی گوت ئای که پیاوی بی عەقلن. لەسەرخۆ سەری باداو

جاریکی دیکە سەری جەلیکانەکەى باداو کەمیک ناوی لە ژیری چەمچەکە کرد و گوتى: هانى با

کریسک لە باتى من بیخواتەوه.

کوپرێژگە دەست و پى ی تیک ئالاور بیدەنگى هەلبژارد، بەلام ئەرگان چەمچەکەى بۆ درێژ کردو

گوتى:

-بگرە، کریسک، بیگرەو بیخۆوه. پیر لە هیچ شتیک مەکەوه. کریسک بیدەنگ بوو.

میلگون، ئەمرایین و ئەرگان هەرسێکیان پینان گوت.

-بیخۆوه.

کریسک دوو دل بوو. لە تینۆتییان هەلکەروزابوو حەزى دەکرد بە فیک ئەم چەند قومه ئاوه

هەلدا، بەلام نەپویرا.

کریسک لە حالیکدا هەولئى دەدا تینۆتییە لە توانا بەدەرەکەى دەروونی خۆى دامرکینیتتەوه و

هەستى دەکرد تووشى سەرەسورمان بووه، گوتى:

-نا، نا، بابە گهوره، خۆت بیخۆوه.

ئەرگان بە بیستنى ئەم قسانە دەستەکانى کەوتنە لەرزین و بە قورسى هەناسەیه کی هەلمژى.

لەگەل تیگایە ئاران و پر لە خۆشەویستییەکەى کورەکەى نەوازشى کردو گوتى:

-دەزانى من لە ژیانمدا چەندەم ئاو خواردۆتەوه؟

تۆ هیتشتا سالانیک بژیەى تا...

ئەرگان دواى چرکەیهک ئەوهای گوت:

- کریسک تیگه‌یشتی چیم گوت؟ بیخۆوه، پیویسته ده‌بی تۆ ئاو بخۆیه‌وه، بگره، له‌به‌ر من نارحەت مە‌به.

کۆره گه‌نجە که جارێکی دیکه که ئاوه‌که‌ی خوارد‌وه، ته‌نیا بۆ چرکه‌یه‌ک هه‌ستی کرد که تینوه‌تیه‌که‌ی شکاو له‌ دوا‌ی ئه‌و چرکه‌ساته‌ کورته‌دا یه‌کسه‌ر هه‌زی ئاو خوارد‌نه‌وه‌ی زیتێر تا‌وی سه‌ند. ئه‌م جارە‌یان ئه‌و هه‌ستی به‌وه کرد که تامی ئا‌وی گه‌نی‌وی له‌نا‌و ده‌مدا ما‌بۆ‌وه. به‌لام ئه‌مه گرن‌گ نه‌بو، ته‌نیا هه‌ر ئا‌وی. ئیدی هه‌ر تام و جو‌ریک ده‌بی با بی.

ته‌نیا ئاو بخواته‌وه. به‌لام ئه‌و ئا‌وه‌ش ده‌م به‌ ده‌م له‌ که‌مبو‌ونه‌وه‌ دا‌بو...

له‌م کاته‌دا ئه‌رگان به‌ها‌وه‌زە‌کانی خۆ‌ی گوت:

- باشه‌ دوا‌ی ئه‌مه چیبکه‌ین؟ تینوه‌ ده‌لین چی بکه‌ین؟ با له‌ سه‌ر ها‌ژوانی خۆ‌مان به‌رده‌وام بین؟
بۆ ما‌وه‌یه‌ک بیده‌نگی با‌لی به‌سه‌ر ئه‌و نا‌وه‌دا کیشا، هه‌ر هه‌موو ته‌ماشای ده‌ورو‌به‌ری خۆ‌یان ده‌کرد.

به‌لام جگه‌ له‌ ته‌میک‌ی ئه‌ستور له‌ دو‌ولای به‌له‌مه‌که، هیچ شتی‌ک له‌ جیهاندا نه‌بو،
ئه‌مرا‌ین به‌ هه‌ناسه‌یه‌کی قول گۆمی بیده‌نگیه‌که‌ی شله‌قاند:

- بۆ کوی بچین؟

دیارنه‌بوو میلگون له‌به‌رچی و به‌ شی‌وه‌یه‌کی چا‌وه‌ری نه‌کرا‌و توورپه‌ بوو گوتی: بۆ کوی مانای چی،
ده‌بی برۆین بچو‌لین، باشتره‌ برۆین تا ئه‌وه‌ی لی‌ره برۆینیه‌وه!
ئه‌مرا‌ین قسه‌که‌ی بری و گوتی:

-ئاخر چ جیا‌وا‌زیه‌کی هه‌یه؟ له‌م ته‌مه ئه‌ستور‌ه‌دا چ بچو‌لینیه‌وه و چ نه‌جو‌لینیه‌وه وه‌ک یه‌که
رۆیشتن به‌ره‌و خالیکی نادیار چ سوودو که‌لکیکی هه‌یه؟
میلگون به‌هارو ها‌جیکی پته‌وه ناره‌زایی نیشاندا:

- من به‌م ته‌مه، به‌م ته‌مه ئه‌ستور‌ه‌ی تۆ با‌یه‌خێک نادهم، تیگه‌یشتی چیم گوت؟ من لیده‌خو‌رم
و بۆی ده‌رۆم، و ده‌نا ئه‌م به‌له‌مه نه‌حله‌تیه‌ وه‌رده‌گێرم و تا هه‌موومان ژیر ئاو بکه‌وین بیسه
خۆراکیکی باشی ئه‌م ماسیا‌نه! تیگه‌یشتی ده‌لیم چی ئه‌مرا‌ین ریشۆ، ده‌بی برۆین، تیگه‌یشتی؟
کریسک خۆ‌ی له‌ با‌ریکی خراب و ناخۆشدا هه‌ست پیکردو له‌به‌ر ره‌فتاره‌که‌ی مامه‌ میلگون ته‌ریق
بۆ‌وه.

به‌رای شهو ره‌فتاره‌که‌ی مام میلگوت راست نه‌بوو و نه‌ده‌بووایه به‌مجوره بی، به‌هه‌ر حال میلگون له باوکی بچووکتر بوو. له‌بهر شهو‌ی گوزرانیک روهی داوه یا له وره‌ی شهو یا له وینا‌کردنی شه‌م چوار که‌سه "نه‌یوخیه" دا ده‌بی. ناهاوسه‌نگیه‌ک هات‌بیتته‌ناراوه.

هه‌مویان دل به‌ خه‌م و داماو و بی‌ده‌نگ بوون. میلگونیش خوی له‌ حالیکدا به‌ ده‌م هه‌ناسه برکیوه بی‌ده‌نگ بوو.

شه‌مرایین سه‌ری له‌بهر‌خوی نا. به‌لام شه‌رگانی به‌ سال‌چوو ته‌ماشای شه‌ولای ده‌کردو سه‌رو سیمای وه‌ک هه‌مان ته‌مه شه‌ستوره‌که له هه‌موو لاره چوار ده‌وری ته‌نی بوون و یه‌خسیری کردبوون، نه‌ده‌کرا بی‌رن و لی‌ی ر‌هت بن. له‌ کۆتاییدا شه‌مرایین له‌ ژیر لی‌وه‌ه گوتی:

- میلگون، نارحمت مه‌به. من هه‌ر شه‌وها قسه‌یه‌ک بوو کردم، له‌ ده‌مم ده‌رچوو، هه‌لبه‌ته ره‌یشتنمان له‌ چه‌قین و مانه‌وه‌مان باشته. تو راست ده‌که‌ی، وهرن ده‌ی سه‌ول لی‌ده‌ن با‌ مجوولین ده‌ی.

شه‌وان جمان جاریکی دیکه‌ش ده‌نگی سه‌وله‌کان و پیکه‌اتنیان له‌گه‌ل ناوی ده‌ریادا بلندنه‌بووه سه‌وله‌کان به‌ هوی شله‌قانی ناوی ده‌ریاوه بلندنه‌وی ده‌بوونه‌وه و ناوی وه‌ستاو و نارامی ده‌ریا به‌بی شه‌وه‌ی شوینه‌واریک به‌ دوا‌ی به‌له‌مه‌که‌وه به‌جی به‌یللی و به‌بی هه‌ست و خواست شه‌ق ده‌بوو له‌ هه‌مان کاتدا ویک ده‌هاته‌وه.^{۱۲}

به‌لام وا ده‌هاتنه به‌رچاو که‌ ناجوولینه‌وه. ده‌تگوت له‌ جی‌گایه‌ک و له‌ناو بازنه‌یه‌کی ته‌لیسماویدا گیربوون. وه‌ک بللی‌ی هه‌مان باری ناله‌بار بوو که‌ جاریکی دیکه‌ش میلگونی ده‌ه‌ری کردو له‌ پیستی خوی برده‌ دهر. به‌ تووره‌یه‌یه‌که‌وه گوتی:

- گوئی بگره، شه‌مرایین هه‌ی ریشو، من شه‌مه‌ تاریک و سه‌نگینه‌ی تو به‌ هیچ نازام و چه‌ز ده‌که‌م هه‌رچه‌نده‌ی له‌ توانام دایه‌ خیراکه‌م. ته‌کان بده‌ هه‌ی ریشو، سه‌ول لی‌ده، خه‌و نه‌تباته‌وه، گویت لی‌مه، من بایه‌خ به‌و ته‌مه‌ی تو ناده‌م! — و له‌م کاته‌دا میلگون به‌ هه‌موو هی‌زو توانای ده‌ستی به‌سه‌ول لی‌دان کردو به‌ تووره‌یی و گه‌رمیه‌وه گوتی: - ده‌ی‌ی ها سه‌ول لی‌ده! سه‌ول لی‌ده گیانه‌که‌م!

شه‌مرایین نه‌ی ویست پتری تو‌ره‌ بکا، به‌لام چونکی هه‌ستی بریندار ببوو، هاته‌ ناو بازنه‌ی شه‌م یاریه‌ شیتانه‌وه!

چه‌نده‌ی به‌له‌مه‌که‌ خیراتر ده‌بوو به‌تاوتر ته‌مه‌که‌ی ده‌بری و ده‌ریشت، دیارنه‌بوو بوچی و به‌ره‌و کوئی ده‌چی، شه‌مرایین و میلگون پیکه‌وه و به‌بی شه‌وه‌ی یه‌کدی به‌جی به‌یلن به‌ دل‌ره‌قی و تووره‌یه‌یه‌کی

۱۲ - ویک هاتنه‌وه: ده‌هاتنه‌وه یاریه‌ک.

دردانهوه لهسهر سهول ليدانيان بهردهوام دهبوون، پړيك دهتگوت دتوانن له تمهكه به پيشكهونهوه و له سنووری بې کوتايی هودا دهرچن.

نوکی سهولهکانی که به نارپکی پريشکه ناوی بهههمو لایهکدا دهرپژاند، دهرپيسکانهوهو شلپ و هورپان لهم لاو هولاوی بهلهمهکهدا دهگهيشته گوی. دم و چاوی نارهقاوی و گرژی سهول لیدرهکان له کاتی کورپوونهوهو سهول لیدانيان دا. دا دههاتنهوهو کاتی که به ههمو تواناوه سهولهکانیان له ناوهکه ددها، ناو قهديان راست دهکردهوه، بو سهروه دههاتنهوه، به ههناسهی قوول و هانکه هانکيکی زورهوه: ها، ها، ها، ها.

له پيش و له پاش، له ههر چوار دهورياندا تهنيا تمه بوو. ميلگون له حالتيکدا ححه نحمی دهکردو سينگی خوی ساف دهکردهوه، به کينه و وهك بلای ی به مهبهستی هاندان و جوولاندنيان هانکه هانکی دههینا خوی.

سهههتا کريسک هاتهوه سهر خو و كهوته ژير کاريگهري توندي هم ههلس و كهوته، بهلام له دواييدا تيگهيشته كه هم كاره، کاريکی بې سوود و ترسناکه. گهخهکه به زندهق رزاويهوه به نهراگانی ريش سپيدا ههلهدهروانی تا بهلکه هوه هم پيشپرکينه شيتانه کوتايی پی بينی. بهلام دهتگوت هوه ههر بوونيشی نيه.

نيگا نهنديشاويهکانی له جيگايهکی ديكه دابوو و سيمای هوه له حالتهتيکی نازادو بې گری و بهندا دهديترا. دم چاوی هوه پيرهميژده يان به هوی گريان يان هوه فرميسکانهی که به عادهت له چاويده دههاتنه خواری، تهر بوو. هوه بهبې جووله لهسهر كوشينهکهی ناو بهلهمهکه دانيشتبوو و دهتگوت ناگای لهوه نيه کهچی له چوار دهوريده رودا.

بهلهمهکه دهرويشته، له حالتيکدا تمه نهستورهکهی دهپری و ديارنهبوو و بوچی و بو کوی مل دهنی... .

هانکه هانکی سهول لیدرهکان لهناو تمهکهدها دهنگی دهداوه. هم باره ماويهکی زوری کيشا. بهلام ورده ورده سهول لیدرهکان ههناسهيان لهبهريپراو بهره بهرهش خيرابی کم بووه. به زووی ههرودوکیان له گهرمان ههناسهيان تهنگ ببوو و ههناسه پرکی ببوون، سهولهکانيان کهنار خست. ميلگون سهری خوی ههلهپری.

هم جوړه حالتهی وشياريهکی تال سهری ههلهدا. هوان نهياتتوانی لهناو تمهکه دهرچن و سنووری هودا ردهت بن.

هه موو شتیك له باری پینشویدا مابۆوه: شهپۆله كان بى جووله و مردوو، تاریكى و ناديارى يه كى زۆر و ته مێكى ئهستورى وادا كه نه ده كرا بپرن. به له مه كه ماوه يه كه له سه ر حسیبى په له په لى پینشوى خۆى له خۆیدا ده سوپراوه.

ئه مه چ كارێك بوو كردیان؟ بۆچى؟ و ئه گه ر له شوینى پینشوى خۆیاندا مابانه وه چیان لى به سه ر دههات؟

هیچ و هیچ!

هه ریه كێك له وان له م باره و بابه ته وه بپری ده كرده وه. له م سه رو به ندانه دا ئه رگان گوتى: ئیستا گوى بده نه من. — ئه و وشه كانى يه كه يه ك و به بى په له په ل ده گوت و رهنگه ده یویست به م هۆیه توانای خۆى به فێرۆنه دا، چونكه دوو مه ی رۆژى بوو كه نه ئاوى خوار دبووه و نه زادى برى بوو. ئه رگان له سه ر قسه كه ی خۆى به رده وام بوو گوتى:

— رهنگه ئه م ته م تومانه ماوه يه كى زۆر بكیشى. له م جوړه پینشهاتانه زۆر رووده دن. خۆتان باش ده زانن. ته م حه وت، هه شت، بگه ره ده رۆژیش، وه ك مه رگ و مر دن به سه ر ئاوا بى داده دا، وه ك نه خۆشى و په تا، رووى ده ریا داده پۆشى و تا وه ختى خۆیشى دانیه نار په ویتته وه و هیچ كه سێك نازانى كه ی وه ختى ره وینه وه ی دى. ئه گه ر ئه م ته مه له و ته مانه يه كه چاره نووس و رۆژگارى ئیچه بخته ژیر رکیفی خۆى. له و ماسیه وشكه وه كراوانه كه مێك ماوه تازه وه ختى كه ئاومان نه بى به كه لكى چى دى. ئه و ئاوه یش كه هه مانه ئه مه يه كه ده یبینن — ئه رگان جلیكانه ی ئاوه كه ی راشه قاند و له شلپه شلپه كه یدا دیار بوو كه چۆرێكى له ته پلى بنى داماره.

هه موویان مات بوون و پیره مێرده ش گه لاقوبى لێكرد. هه موویان ده یانزانى كه پیره مێرده كه ده یویست چى بلى. ده یویست بلى كه ده بى رۆژى ته نیا جارێك. ئه ویش به ئه ندازه ی بنى چه مچه كه ئا و بخوړیتته وه بۆ ئه وه ی بتوانى ئه و نه ده ی ده كرى ده ست به ئاوه كه وه بگېرى، به لكه ئه وه دنیا به سه ر باره كه دا سه ركه وتن و كۆتایى هاتنى روژمى ته م تومانه كه به چاوى خۆمان بپینن، كه ده ریا كراوه ئه ستیڤه و خۆر به ده ركه وتن، ئه و حه له هه موو شتیك روون و ئاشكرا ده بى. ئه وه ئه گه ر هاتوو به خت و ناوچه وانمان كړدى و گه یشتینه وه وشكایى.

هه رواش بوو نه ده كرا ریگای ده رچوونى كى ديكه هه بى. به لآم به گۆته گۆتو سه بر و دانبه خۆدا گرتن زۆر ئاسانه، ئه وه ی كه مرۆڤ له جیهانى خه یال و ئه ندیشه دا بوى ده چى و ده یكا، هه میشه له ژيانى خۆیدا بوى ناچیتته سه ر. ئیستا ئه م ره نجوانه پر به دل حه زیان له قومى ئا و بوو، ئه ویش نه ك به قه درا بى بنه چه مچه يه ك، به لكه زۆر زۆر له مه پتر له تینووتیان هه لگه ر روزابوون.

نەرگان دەرکی بهم باره ناهه موار بن بهسته ده کردو بۆ خودی تهویش له ههمووان دژوارتر بوو. پیره میپرده له بهر چاوی مرۆف وشک دهبوو. دم و چاو و چههره ی پر قلیش و چرچ و لۆچ و قاوه بی تهو له ژیر { کاریگه ری تهو دهرده ی که له ناو دهروونیه وه هه لده قولاً، رۆژ به رۆژ رهش ترو پتر دهبوو. له چاوه فرمیسکاویه کانیدا جوړه شیوان و ئالۆزی و تین و تایه که به دهرکه وتبوو. بۆ مرۆقیکی تهوها به سالاجوی که نهفت ناچار کردنی خو ی به ددان به خو داگرتنی بهرانبه ر نازارو تهزاییکی وادا کاریکی ههروا ئاسان نه بوو.

به لām تادوا تنۆکه خوینی و تا دوا تریه ی دلّی، وه که رهگی درهختیکی که به رهو وشکه وه بوونه، پایه داری خو ی دهناند. هه لبه ته نه ده کرا ته م باره رۆژ درێژه بکیشی. پیوویست بوو هه رچه کی که له توانادا بوو و ده کرا بۆ رزگار کردنی تهوان که هه ر ناهییکی رزگار بوونی تهوانی تیده گه را. روون بکریته وه.

نەرگان درێژه ی به قسه کانی خویدا:

- بیرم کرده وه که ده بی بهردهوام ته ماشای ئاسامان بکه م و گو ی راگرم که چرگی^{۱۳} قوتبی له ئاسماندا ده فری یان نا، چرگی قوتبی تاکه په رنده یه که که ته م کاتانه به سه ر ده ریاوه ده فری. ته گه ر ئیمه له مابینی دوورگه و وشکاییدا بین. تهوا چرگی قوتبی ده توانی ری نیشاندهری ئیمه بی. هه موو په رنده یه که له سه ر ده ریاوا ته نیا ری ک و راست ده فری. به هیه چ شیویه کی دیکه نافری و هیه چ ریگایه کی دیکه ناگریته بهر. ته نیا راسته و راست ده فری. چرگی قوتبیش ته وهایه، میلگون که سه ری له بهر خو ی نابوو، خه م لی نیشتوانه و به په شیویه وه پرسی:

- ته دی ته گه ر له نیوانی دوورگه و وشکاییدا نه بووین چی؟

نەرگان جاریکی دیکه ش به خوین ساردیه وه وه لām می داوه:

تهو حه له هه رگیز چرگی قوتبی نابین.

کریسک دهیوویست به وردی بزانی که بۆچی چرگی قوتبی به سه ر ده ریاکانه وه ده فری و چ پیوویستیه کی بهم کاره یه.

به لām میلگون پیشی لی پریه وه. به جوړه و خه مباریه که وه پرسی:

- ته گه ر چرگی قوتبی له یادی بچی و به سه ر سه ری ئیمه دا نه فری و حه زیکا به لایه کی دیکه دا

بفری. ته وسا که چۆن؟

۱۳- چرگ: بالنده یه که له توخمی باز.

پیره مېرډه ديسان هوه به خوښسار ديه وه گوتی:

- نه وساکه قهت چرگی قوتبی نابینین.

میلگون به تور په بیه که وه گوتی:

یه معنی نابینین؟ له هه موو باریکدا چرگی قوتبی نابینین؟

له دوایدا دهر سپین که نیمه بوچی لیږه به ناواریه ماینه وه؟ میلگون که له پینشدا زیتور توره ببوو و قره قری ده کرد، له پر دایه قاقای پیکه نین و کپ بووه. هه موویان له باریکی نااساییدا بوون. هه موویان بیدهنگ بوون و نه یاننده زانی چی بکن.

میلگون له م کاته دا بریاری کاریکی دابوو. به هه موو هیزی ناو له پی له دهسکی سهوله کاندا و له شوینی خوی دهر هینان. له دواپی بو مبه سستیکی نادیار چوو هه سر پیشه وه دی به له مه که وه له حالیکدا که پارسه نگی به لادا هاتنی خوی به هوی سهوله کانه وه دداوه، به ته واری راست بووه. نه هه هیچی گوت و نه که سیش بایه خی پیدا. له دواپی به دنیا یه ک تور په بی و به هه موو هیزی وه ک بلای ی به سهوله کان گه ف و هه ره شه له که سینک دهکا روهی له ته مه هه ستوره که کردو یه ک به خوی هاواری کرد:

- نای، هه دیله سه گ، هه ی جادوو گه ری بایه کان! له گهل تو مه، هه گهر تو خوی "با" ی و

هه گهر که لاکه سه کیکی تو پیو نی، نه بایه ی تو له کو پیه، له چ گوریکی ته نگ و تاریک دای؟

رهنگه تو هه دیله سه گ، گوله سه گان دهری تو یان دابی و توش نازانی بچیته ژیری کامیانه وه و کامیانه سوار ی خوت بکه ی، یان دته وی، هه هه موویان له خوت بیه پی نی و کاتت نیه شنه بایه که هه لکه ی؟

یا له بیرت کردوه که نیمه لیږه وه که تو له چالاییه کدا دانیشتووین، خه ریکه دهر زینه وه. مه گهر نازانی مندالیکنان له گهل دایه، نه م کوریزگه ناوی گه ره که، ناو، ناو، تیده گه ی؟

پیته ده لیم مندالیکنان له ته کدایه که یه که م جاریه تی بیته ناو دهر یاه. نه مه چ مامله تیک بوو که له گهل نیمه تدا کرد؟

نایا نه مه چ شکو و رومو ته تیکه؟ ده لیم هه گهر له شه یه کی گه نیو نی و خوی بای، وه لام بده وه، گویت لییه؟

نه م بایه هه لکه و نه م ته م تومانه راماله. دیله قور گویت لییه یان نا؟ ناخر لافاوو باو بوړانیک هه لسیته، تر سناکترین لافاو هه لسیته، نای دیله سه گ، هه موومان راماله ناو ناوی دهریا، لیگه ری با هه موومان ژیر ناوی دهریا بین. گویت لییه یان نا؟

من تف لهو لموزه توو کاویت ده کم و تی ی دهریم! ته گهر تو خوی تم بیانهی دهی... دهی
هه لکه باو بوزان و لافاو هه لسیته و نقومی ناو تهو دهریا به مان بکه، دنا تهی دهله سهگ منیش لیت
دهمه گوله سه گینک، گوله سه گینکی دیکه، ههی هیچ و پوچ، به لام من سوارت نام. وهره، وهره،
تهمه بگره، تهمه بگره و تا تیرده بی بیمژه!!

میلگون تهوهای جوین به جادو گهری بایه کاندا، گیانه وهره یکی نادیارو بایه کی نادیار که گویا له
ژیر رکینفی تم گیانه به ره خه یالی و نادیاره دابوو. میلگون تا تهو کاتهی نه که وتبووه لرخه لرخ و
تهواو له هیژو توانا نه که وتبووو. ژور جارن هاواری ده کردو ناگای له خوی پرابوو و داوای له خودا
ده کرد هه لکاته بایک.

له دوا پیدا سهوله که ی به توندی هه لدا ناو دهریا و له سه ره هه مان شوینی سهول لیدهران دانیشته. له
حالیکدا دم و چاوی خوی له نیوان دهسته کانیدا شار دبووه، له پر به دهنگینکی بلند و به شیوه یه کی
ترسناک له کورژنی گریانی دا. هه موویان له برشت که وتبوون و بیده نگیان لینکردبوو. به لام تهو که
ناوی منداله کانی خوی ده ژمارد له تاو گریان هه ناسهی وه گیر هاتبوو. کریسک که قهت نه ییدیتبوو
که وهره کانیش بگریهن. سهرا پای نازای له شی که وته له رزین و به چاوی فرمیسکاویه وه روو له نهرگان
گوتی:

- بابه گه وهره، بابه گه وهره! تهمه چیه تی؟ بوچی ده گری؟

پیره میژده که لهو ده مه دا دهستی کورپژکه که ی ده گوشی و نارامی ده کرده وه گوتی: مه ترسه
روله، تهمه ش به سه ره ده چی، ههر نیستا نارام ده گریته وه. تو بیری لی مه که وه. تم شتانه په یوه ندیان
به تووه نیه، به سه ره ده چی.

له راستیشدا، به ره به ره میلگون نارامی گرتیه وه، به لام دهسته کانی چون به دم و چاویه وه گرتبوو
لای نه دهردن، له کاتیکدا نور نور ده گریا.

به جوژه په شوکاوی و کف و کولیکه وه له هه ژمهت گریانه که شانه کانی به رزو نهوی ده بوونه وه.
ته مرابین له سه ره خو به له مه که ی لهو سهوله نریک کرده وه که سه ره ناو که که وتبووو. تهو سهوله که ی بو
ژیر به له مه که راکیشاوه و پاشدان به رزی کرده وه له شوینه که ی خویدا دابناوه.

ته مرابین به هه ستیک ی پر له هاو دهردی و خه مه وه به ملگونی گوت:

- میلگون، نارام بگره، مافی خوته، مرژ تووشی لافاوی دهریایی باشتره نهک له ناو تم ته مه دا
گیر بخوا، ده باشه دهی که می دان به خوتدا بگره. به لکه تهو دهریا به و تم بهری داو بگریته وه، چی
بکه یین، چیمان له دهست دی...؟

میلگون هیچی نەدەگوت، سەری تەواو لەبەر خۆی نابوو و وەك شیتان پشتی کور کەردبۆو و دەترسا تەماشای دەورو بەری خۆی بکا.

بەلام تەم هەر ئەوها وەك خۆی خۆینساردو مەرگ بار بەسەر ئۆقیانوسدا بلاوبۆووەو جیهانی لەناو تاریکیەکی بی وینەدا نقوم کەردبوو نەبا یەك هەبوو نە گۆران کارییەك. هەر چەندەش میلگون دەمەقالەو سەرکیشی لەگەڵ بادا کەردی. ئەو-جادووەگەری بابایەکان لە مەر هەر هەموو ئەمانەو هەر لال بوو، هەتا تۆرەش نەبوو لە جی ی خۆیشی نەجولاً و تۆفان و باووبۆرانی بۆ هەلنەکردن. ئەمرايين بەسەولەکانی خۆی وردە وردە سەولێ لیئەدا تا لە هیچ جینگایەك گیر نەبی و نەوہستی، بەلەمەكە بە جۆرپێکی هەستپیتنەکراو بەسەر ئاوەکەو دەخزی.

ئەرگان بیدەنگ و لەناو دەریادا لەناو بیرو خەییالی خۆیدا رۆچوو، رەنگە جارێکی دیکە و رەنگە بۆ دواچار لە ژیانیدا بیرو لەپەریە دەریاییەکە ی خۆی دەکەردەو.

کریسک ئەرگانی لەناو بیرو خەماوی و پیرانەکە ی خۆی دا بری و لەسەر خۆ پرسی:-

- بابە گەرە! بابە گەرە! بۆچی چرگی قوتبی بەسەر دوورگاندا دەفری؟

ئەرگان وەلامی داو:

- ئەمن لەبیرم چوو پیت بلیم کە لەم جۆرە تەمە ئەستوراندەدا تەنیا ئەم پەرەندە دەتوانی بەسەر دەریادا بفری.

ئەم پەرەندە بۆ راو بەسەر دوورگاندا دەفری و جاری واش هەیه کە بیچوہ سەگی دەریای بە چنگان دەرفیتنی.

چاوەکانی ئەوهان کە لە تەم و شەوی تاریکدا وەك رۆژ دەبینی. لەبەرئەوہیه کە ئەم چرگە گەرەترین و بەهێزترینیانە کریسک بە لیوی وشک و لەسەرەخۆ گوتی:

- چەند باشدەبوو کە ئەگەر من ئەو چاوانەم دەبوو. من لە هەمان کاتدا تیدەگەیشتم کە ئیمە بە کام ئاراستە ی بادا دەجوولین، زووتر دەگەیشتینە وشکایی، زۆر زۆر ئەوہندە ی کە حەزمان دەکرد...

ئەرگان ناھێکی هەلکیشا:

- ئاھ کە ژیان هەرکەسەو چاوی لیئەتی.

ئەوان بیدەنگ بوون و لە دوای ماوہیەکی زۆر ئەرگان تەماشایەکی کورەکە ی کردو گوتی:

- بۆ تۆ زۆر سەخت و دژوارە؟ ددان بە خۆتدا بگرە، ئەگەر دان بە خۆتدا بگری ئەوا لە داھاتودا دەبیئە راوچیه کی گەرە، ددان بە خۆتدا بگرە نازیزەکەم زۆر بیر لە ئاوەکەو.

بیر لە شتیکی دیکە بکەو، بیر لە ئاوەکەو.

کریسک زۆر گوێرپایه‌لانه هه‌ولیدا که بیر له ئاو نه‌کاتهوه به‌لام سوودی نه‌بوو. هه‌رچه‌نده‌ی پتر هه‌ولیدا که بیر له ئاو نه‌کاتهوه، زیتیری تینوو ده‌بوو. زۆر ئاره‌زووی خواردن و پاروه نانیکێ ده‌کردو تا گه‌یشته ئهو راده‌یه‌ی حال و باری تێک چوو هه‌زی ده‌کرد وه‌ک میلگون هاوار بکا.

ئهو رۆژه به‌مجۆره کۆتابی هات. تێکراپ رۆژه‌که چاوه‌ڕێ بوون و ئومێده‌وار بوون که به‌لکه له دوور ده‌نگی شه‌پۆلێک بێ و شنه‌بایه‌کی تازه هه‌لکاوه‌کام ته‌مه به‌و گۆشه‌وه که ناریکێ دیکه رابمائی رینگایه‌کی ده‌ریازبوون له رووی ئه‌واندا بکاته‌وه. به‌لام بێده‌نگی به‌سه‌ر ده‌ریادا حوکم فه‌رما بوو، بێده‌نگیه‌کی بێ جووله، بێده‌نگیه‌کی مه‌رگبار که گوێچکه‌وه که‌لله‌ی مرۆقی به‌زان ده‌هیتنا. و هه‌موویان تێکراپ کاته‌که و به‌بێ پسانه‌وه له تینووتییان نازاریان ده‌کیشاو ده‌یانویست هه‌ر نه‌بێ لیویان ته‌ر بکه‌ن.. ئه‌مه زۆر ترسناک بوو که مرۆق له نیوان ده‌ریای بێ سنووردا بێ و له تینووتییان بمری.

به‌ره به‌ری شه‌و حال و باری میلگون روو به‌وپه‌ری خراپێ گۆرا. ئهو ده‌می لێک نه‌ ده‌کرده‌وه هه‌یچ شتێک له چاوه‌کانیدا نه‌ده‌خوێندراوه.

ناچار بوون قومی ئاوی بده‌نی تا گه‌رووی ته‌ر بکا. ئه‌رگان ئاگای له کریسک بوو و ده‌بیدیت که کورپێژگه‌که ناتوانی چاو له چه‌مچه‌ ئاوه‌که هه‌لگرێ. له‌به‌رئه‌وه زۆری بۆهات. سه‌ره‌تا بۆ ئهو له دواییدا بۆ ئه‌مرايين چهند دلۆپه ئاویکی له چه‌مچه‌که کرد. به‌لام ئهو یه‌ک تێک ئاوی نه‌خواردوه. ئه‌م جاره‌ش جه‌لیکانه ئاوه‌که‌ی له ژێر کوشینی به‌له‌مه‌که داناه. ماوه‌یه‌کی درێژ به‌بێ جووله، به‌ گه‌رمی و به‌ وردی سه‌ر گه‌رمی بیر کردنه‌وه وله شوپینی خۆی دانیشته.

ده‌تگوت نه‌ تینووتی نازاری ده‌داو نه‌ ناخۆشیه‌کی له له‌شدا هه‌ست بپێ ده‌کرد. ئهو له‌سه‌ر کوشینی به‌له‌مه‌که کپ و ئازام به‌بێ سه‌ر لێشێوان، وه‌ک دالێک به‌سه‌ر به‌ردی‌که‌وه گه‌رسابووه. پیره‌میره‌که ده‌یزانی که چ چاره‌نووسێک چاوه‌ڕێ ی ده‌کا. له‌به‌رئه‌مه زۆر بویرانه، بۆ ئه‌نجامدانی دوا ئه‌رکی خۆی له ژباندای، پاشاوه‌ی هه‌یزو گوری خۆی کۆ ده‌کرده‌وه. ئهو له‌م چرکه ساتانه به‌ ده‌ست و نه‌کردنی سه‌بیله‌که‌ی نازاری ده‌کیشا،

زۆری هه‌ز ده‌کرد بۆ دواجار سه‌بیلێک به‌ر باکا، ئهو له‌م چرکه ساتانه‌دا بیری له‌په‌ری ده‌ریایی ده‌کرده‌وه.

ئهی په‌ری ده‌ریایی مه‌زن، له‌ کوی له‌ باسکه مه‌لان دای؟

ئهو خۆی ده‌یزانی که له ناستانه‌ی دواچرکه ساتیدا تا چ ئه‌ندازه له تواناو شایسته‌ی خۆی به‌رخورداره. ته‌نیا شتێک که‌وای لی ده‌کرد ده‌ست له ئه‌نجامدانی پلانه‌که‌ی هه‌لگرێ. کریسک بوو که

لەو رۆژانەدا زۆری دلّ لە لای بوو و ھۆگری ببوو بەردەوام خۆی لە پالّ ئەو پیرەمیژدەو دەچەسپاند و لە کەناری ئەودا گەرمی و کۆمەگینکی ھەست پێدەکرد.

دلی بەم نەوجەوانە دەسووتا. بەلام ھەر لەبەر خاتری ئەو دەبوایە ئەو کارە ئەنجام بدا کە پلانی بۆ کیشابوو ئەویش گیان لە دەستدان بوو....

بەم چۆرە ئەو دوارۆژە درێژ و خەم ئەنگیزە ی ئەرگانی ریش سپی کۆتایی ھات.

شەو بوو، شەویکی دیکەش داھاتەو.

بەلام ئەم شەویش وەك شەوانی رابردوو ھەوا گۆرانکاری بەسەردا نەھات. تەم ھەموو شتیکی لەناو دەریادا بە ھەمان حالی نارامی تەواو و سەپەو لە ژێر رکیفی خۆی نابوو. و جارتیکی دیکەش تاریکی ئیوارە داھاتەو کە شەوی بۆ کۆتایی و دووردریژی لە توانا بەدەری ترسناکی بەدواوە بوو. چەند خۆش بوو نیوہشەو بايەك ھەلی کردبا یان لافاویك یان ھەر شتیك دەبوو، روویدا، تەنیا ئاسمانی ساف و ئەستێرە دەدیتران! بەلام شەو ئومیدی شتیکی وای نەدەدا. ھیچ شەپۆلێك بەسەر ئاوەو نەدەدیتراو ھیچ بايەك نەدەجوولا _ ھەموو شتیك لە بێدەنگیەکی بۆ پایان و لە تارکیەکی بۆ کۆتاییدا رۆچوو. بەلەمیکی تاك و تەنیا لەناو تارکییدا بە خۆوە چەند کەسیکی کە بە دەست ئازاری برسێتەو.

ئازاری تینویتی لە گیانەلا دابوون، لەسەر خۆو بە ئارامی بەرەو چارەنووسیکی نادیار و مەحکوم لەناو تەمیکی ئەستوردا چەرخەلی دەدا.

کریسک تینەگەیشت کە بە تەواوی چ کاتیك بوو خەو بردیەو. بەلام لەبەر ھیلاکی و تینویتی لە توانابەدەر ماوەییکی زۆر نەیتوانی بنوی. وای دەھاتە بەرچاو ئەو دەردە ی کە جەزەبە ی گیانی دەدا، کۆتایی نابۆ. ئەو تەنیا ئاوی دەویست، تەنیا ئاو و ھیچی دیکەنا، ھەستی برسێتە بەرەبەرە وەك ئازاریکی سووك دەروونی، لاوازی دەبوو، بەلام تینوہتە کە تا دەھات. زیترو زیترو ئازاری دەدا و ھەلی دەپروکاند. ھۆیەك بۆ چارەسەرکردنی ئەم دەردە لەبەر دەستدا نەبوو و دەست بە ھیچ کۆییەك رانەدەگەیشت.

کریسک سەردەمی مندالی بەبیرخۆی ھیناوە. رۆژانیك کە زۆر نەخۆش و تايەکی داغی لی بوو کەوتبوو، حالّ و باری زۆر خراپ بوو و زۆری تینو بوو، دایکی یەك بست لە پشت سەری دوور نەدەکەوتەو و بەردەوام پارچە پەرۆیەکی تەری بە نینو چەوانە داغ و سوور بۆو کەمی ئەو دادەھینتا، بە

دزیهوه دهگریاو له ژیر لیوهه شتیکی دهخویند، له تاریک و روونی روښنایی بهر شهپلته^{۱۴} و لهسهراییکي که له دوردا ودهنوزی ددها، دم و چاوی دایکی بهسهریدا هاتهوه، باوکی له مالّهوه نهبوو، ټهو له ناو دهریادا بوو. کریسک هزی دهکرد که باوکی زوتر بگهړیتهوه مالّهوه، هزی دهکرد چۆره ناویکی بهسهر لیوهه بنین، بهلام نه ټهمهوه نه ټهو خواستهی نههاتنهدی.

باوکی زور لیتهوه دور بوو و دایکیشی ناوی نهدهدایه. دایکی هر پارچه پهروزی تهر دهکردو بهسهر لیوهکانیهوه دنا.

بهلام ټهم کاره تنیا بو چرکهساتیک دهره دوزاری ټهوئی نارام دهکردهوه، و دیسان ناوی دهویستهوه و تینوهتیهکهی کاری بوو، رکیتی لیسهند بوو.

دایکی لهبهری دهپاراوه تهمی ی دهکرد که ناو نهخواتهوه، دهیگوت دهبی ددان به خوتدا بگری ی و نهخوشیهکه دهپهړی و چاک دهبیوه، دایکی دهیگوت:

- وره بده بهرخوت، عهزیم، بهره بهیان چاک دهبیوه، تو لهبهر خوت هر ټهمه بلیوه و دوبارهی بکهوه: "مشکی ناوی، ناوم بدهیه." ټهوساکه دهینی حالت باشتر دهبی. نازیم لهبهر مشکی ناوی بیارپوهو تکای لیبکه، با به راکردن بی، ناوت بو بیینی.... تو تنیا پر به دل و به تهواوی تکای لی بکه....

کریسک لهو شهوهدا، له حالیکدا لهگهلا تینویتی له جهنگدا بوو، ټهم ویرده جادووییهی دهگوتهوه و بهراستیش چاوهړی بوو که ټیستا نا ټیستا مشکه ناوی بهراکه پاک دیت و ناوی بو دهینی. ټهو بی پسانهوه دهپاراوه: "مشکه ناوی، ناوم بدهیه، مشکه ناوی ناوم بدهیه، و له دوایدا گهرچی لهناو کورپی تادا بی هیز دهبوو ورپینهی دهکردو بهلام لهگهلا ټهوشدا بهردهوام دهپاراوه "مشکه ناوی، ناوم بو بیینه." مشکی ناوی ماوهیهک سهرو کهللهی بهدهرنهکوت، بهلام ټهو بهردهوام هر ورته ورتی بوو و دهگریاو دهنالایهوه:

"مشکه ناوی ناوم بدهیه" سهرهنجام مشکه ناوی هات. گیانی ساردو وهک شنهی نیوهړیانی سهرووبارهکانی ناو جهنگل، وهگپهینان و دیتنی له توانادانهبوو. دیاربوو که به تهواوی ههواپهکی ناوی رهنګ، وهک پهپوله له بالهفره دایه. مشکیکی بچکوله له حاللی بالهفره دا باله نهمهکانی خوی له سهروچاوو لاشان و مل و لهشی کریسک هلهدهسوه بهمجوره حال و باری ټهو کهمی چاکتر بزه، رهنګه

۱۴ - شهپلته: شاپسته.

مشکه بچکۆلانه که ئاویشی ددهایه و بهموکووری و تاسوقیکهوه تا ماوهیهکی درێژ ئاوی دهخواردوه و ئاوه که بهردهوام زۆرتر دهبوو و له دهوهرهیدا ههڵدهقولی و دهپرژا سهردهم و چاوی ئهوه. کریسک بهربهیانی بهلهشینکی سووک و تهرو تازهیهکهوه له خهوه ههستا. ئهگهر چی زۆر لاواز ببوو. دواتریش ماوهیهکی زۆر ئهم مشکه ئاو دهرو ئاوهینهههه له میسک دهرنهدهچوو. چۆن ئهوه شوه کاتی که حال و باری زۆر له خرابیدا بوو بهراکهراک به سوڤاغی ئهوه داها. ئاوی دایهوه دهردهکهی گیانی پهراوند...

ئێستا که کریسک لهناو بهلهمدادا ماندو بووه و لهبرشت کهوتوه له تینۆتیدا ههڵدهکروزا. ههر ههموو ئهوه شتانهی بهیهر هاتهوه. چهند باش بوو جارێکی دیکهش ئهم مشکه بچکۆلانه جارێکی دیکهش دههاتهوه! کورده که لهم ساتهدا به دهرد و زانیکی قول و خهمیکی گهروهه بیری له دایکی دهردهوه که ئومیدی پهیدابوونی مشکی ئاوی له دلیدا چاندبوو. ئهوه به حسرهتهوه.

به بیری دههاتهوه کاتی که حالی خراب بوو و به زهمهت ههناسهی ههڵدهمژی و ئهوهنده تا سوقی ئاو خواردنهوه بوو. چۆن دایکی به میهرهبانیهوه سهری بهسهردا شوڤ کردهوه. سیمای دایکی چهند فیداکارنهو غهم ئهنگیز بوو که تا رادهی بهرانگیزیبون بوو و بهچ پهشویهکهوه ئامادهبوو له رینگای ئهوه قوریانی بداو ئهوهی تهماشای ئهوهی دهکرد. دهبی چاویکی پر له ترس و پارنهوه تهماشای ئهوهی دهکرد. دهبی ئێستا حالی دایکی چۆن بی چی بکا؟

خهم دهخوا، دهگریه و ههموو دهم له کهنار دهریادا ههر چاوهڤی دهکا. بهلام وهلامی: له دهریا نابیهو هیچ کهسیک ناتوانی لهم رۆژه رهشهدا یارمهتی ئهوه بدا.

بی گومان ژنان و مندالان له دهوهرهیه گردهکهی سهگه بهلهکدا مهشخهلی ئاگرهشینه دهکهنهوه بهم هۆیه هیوای پیندهبهخشن. شایهه لهپر ترووسکهی خۆشیهک پهیدابی. بهلی ئهوانهی لهناو دهریادا گوم بوون. له رۆخی دهریادا پهیدابنهوه.

لهم کاتهدا ئهوان لهناو بهلهمهکهیاندا له فهزایهکی تاریک و بی گیان لهسهه خۆ دهخولانهوه و لهسههخۆ و ئارام له تاریکی تهمی ئهستوری شهوا، دوا ئومیدی دهریازبوونی خۆیان له دهست ددها. نا، هیژهکان زۆر نایهکسان بوون. له لایهکدا تاریکی ئهبهدی که پێشی بهدهرکهوتنی رۆژ جیهانی بوونی تهنیهوه، و له لایهکی دیکهدا چوار تن مهحکومی چارهنووس بوون لهناو بهلهمیگدا، بهبی ئاو، بهبی خۆراک و بهبی ئهستیره و رینما لهناو ئوقیانوسدا گیریان خواردبوو قهت کریسک تاریکی ئهوهی له سروشتدا نهیدیتبوو و ههرگیز نهیدهتوانی لهم تهمنه کورتهدا رهنج و ئازاری تینوتهیهکی

وا له راده به دهری به خه یال دابی. ټو بو ټو هوی به سه رخویدا زال بی، دهستی کرد به بیر کرده وه له مشکی ناوی که رژیٹیک له رژیژان ناوی دایمو له به لای رزگار کردو چاکی کرده وه...
 کریسک به بی مانو بوون ټو ویردهی که دایکی فیری کردبوو له بهر خوی دوو باره ده کرده وه:
 "مشکه ناوی، ناوم بدهیه، مشکه ناوی ناوم بو بیته، ټه گهر چی هیچ موعجیزه یه که روینه دا، به لام ټو به رپه ری موکری ده پاراوه و درژیژهی به بانگ کردنی مشکه بچکوله که ددها..
 ټو مشکه بو ټو بووه سومبلی ټومید..

مشکی ناوی، ناو بیته:

کوره که له حالیکدا خوی مانوو ده کرد، هه ولی ددها به جوړیک پیری تینویتی له میثکی خویدا نه هیللی، جاریک خه وه کوتکه دهیرده وه جاریک دیکه به ناگاده هاته وه، گوی ی ددهایه قسه کانی ټهرگان و ټه مراین. ټم دووانه ماوه یه کی درژیژ سرتوختیان بوو. قسه کانیان عه جیب و غه ریب بوو نه ده کرا تیان بگا. قسه کانیان بچر بوو و ناو ناوه نااشکراو ناروون بوون.
 کریسک قسه کانی ټهرگانی باشت ده ناسیه وه، چونکه ریک له پال پیره میرده که دانیشتبوو. ټهرگان به زه جمهت قسهی ده کردو زور به زه جمهت هه ناسه ی هه لده کیشاو به به ره له ستیه کی ته واوه هه وللی ددها به سه ر گیرانی دهنگی و لرخه لرخی سینگیدا زال بی.

به لام دهنگی باوکی که دورتر له که ناری سه وله کان دانیشتبوو، خراپتر دهاته گوی ی..

ټه مراین که وه بللی ی که سیک له ویدا گوی له قسه کانی ټو راده گری به گهر میه که وه له ژیر لیوه دهیگوت:

- بابا گه وره، بیربکه وه، من که نابی ناموژگاریی ټو بکه م، ټو مرژیژکی به هوش و تیگه یشتوی.

ټهرگان به موکوری له سه ر بوچوونه کانی خوی وه لامی داوه:

- زورم بیر کرده وه، باشیشن بیر کرده وه، بهو جوژه باشت ده بی.

بو ده میک هه ردوویان بیدهنگ بوون و پاشدا ټه مراین گوتی:

- هه موومان له ناو به له می کداین، ده بی چاره نوو سیسمان یه ک بی.

پیره میرده به خه میکی گه وره وه له ژیر لیوه گوتی:

- به للی، گوتت چاره نووس، چاره نووس، دواپی به دهنگی کی گیراوه گوتی:- هه موو که سیک

ټه مه ده زانی که چاره نووس پیشوخت دیارکراوه، هه ر له بهر ټه وه شه ده لین له چاره نووسراو، بته وی بیان نه ته وی ده بی خوتی بدهی به دهسته وه نیستا که دوا دواپی کاره که مانه ده بی یه کیک به پی ی خوی

بهره و چاره‌نوسه‌که‌ی بچی، بۆ ئه‌وه‌ی چهند رۆژتیک‌ی دیکه‌ش ئه‌وانه‌ی ماوه‌نته‌وه‌ بئیه‌ن خۆت بیری لی بکه‌وه، ئه‌وه‌ هاتو ریگاکان نه‌کرانه‌وه، به‌ هه‌موو توانا ملی ریگاتان گرت، وشکانیش له‌بهرچاوتانه، به‌لام بۆ زیندوو‌مانه‌وه‌تان چهند قومه‌ ئاو‌یک‌ی که‌متان هه‌یه، باشه، ئه‌مه‌ عاقلانه‌یه، ئایا ئه‌وه‌ ئازاد‌ه‌ر نیه‌؟!

ئه‌م‌رایین وه‌لام‌یک‌ی ناروون و ئاشکرای داوه‌ و دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌ردوو‌کیان بیده‌نگ بوون.

کریسک هه‌ول‌ی دده‌ا بنو‌ی و به‌رده‌وام بانگی مشکه‌ بچکۆله‌ رهنگ ئاویه‌که‌ی ده‌کرد، وایده‌زانی که‌ هه‌ر کاتی خه‌وی لی‌که‌هوت، مشکه‌ بچکۆله‌ش په‌یداده‌ی... به‌لام هه‌ی هو خه‌و له‌ کوی ی بوو... مشکه‌ ئاوی، ئاوم بده‌یه!

ئه‌رگان پرسی: باشه، میلگون چۆن؟

ئه‌م‌رایین وه‌لام‌ی داوه‌: هه‌روه‌ک پیتشوو راکشاوه، په‌رده‌می‌رده‌ که‌می خۆی وه‌خراند و له‌ دوا‌ییدا له‌ ژیر لی‌وه‌وه‌ ورته‌و ورتیک‌ی کردو گوتی:

- ده‌ل‌ی ی راکشاوه، هه‌ر کاتی به‌ ئاگاهاته‌وه، بۆی بگی‌ره‌وه‌ ئه‌م‌رایین به‌ ده‌نگیک‌ی له‌رۆزکه‌وه‌ به‌ زۆر به‌ کۆخه‌یه‌ک‌ سینگی خۆی ساف ده‌کرد گوتی: - باشه‌ بابه‌ گه‌وره، هه‌روه‌کو گوتمان، هه‌ر کاتی به‌ ئاگاهات بۆی ده‌گی‌رمه‌وه.

- پی‌ی ده‌ل‌ی ی که‌ من ریزم لی‌ده‌نا، ئه‌و راوچیه‌کی لی‌هاته‌وه‌ مرۆقتیک‌ی ناعاقلیش نیه، من هه‌میشه‌ ریزم بۆی هه‌بووه.

مشکه‌ ئاوی، ئاوم بده‌یه!

له‌ دوا‌ییدا ئه‌م‌رایین شتی‌یک‌ی گوت که‌ کریسک به‌ ته‌واوی قسه‌کانی ئه‌وی نه‌بیست. به‌لام ئه‌رگان وه‌لام‌ی داوه‌:

- نا ناتوا‌م سه‌بر بگرم، مه‌گه‌ر نایینی؟ له‌ توانامدا نه‌ماوه، سه‌گی باش دوور له‌ چاوان ده‌نۆی. من خۆم، من مرۆقتیک‌ی گه‌وره‌ بوون و ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم، من هه‌میشه‌ په‌ری ده‌ریاییم له‌ خه‌ودا ده‌دیت، تۆ له‌م ناگه‌ی، من ده‌مه‌وی بۆ ئه‌وی بچم...

ئه‌وان دیسانه‌وه‌ له‌ باره‌ی شتی‌که‌وه‌ قسه‌یان کرده‌وه، له‌ کاتی‌کدا کریسک بانگی مشکه‌ ئاوی ده‌کرد. خه‌و بردی‌ه‌وه.

مشکه‌ ئاوی، ئاوم بده‌یه!

دوا قسه‌ی که‌ گوی‌ی لی‌ بوو ئه‌مه‌ بوو که‌ باوکی له‌ ئه‌رگان نزیک بۆوه‌و گوتی:

-بابه گوره له بیرته که بازرگانه کان به خویان و ناسکه کانیانه وه هاتبون تهوریان بهشتی دیکه دهگوریه وه. له بیرته کابرای زه به لاهی سیسه دهیگوت که له مهمله که تیکی دور، مرۆقینکی گوره هه بو به سه ر ده ریادا ده رۆیشت، ئاخر ئەم جۆره که سانهش هه بوون...
ئهرگان وه لآمی داوه:

- ئەو زۆر زل بو، له هه رچی گوره هه یه زل تر بو. به لآم بۆ ئیمه گوره ترین بو نه وه ر، ئەوپه ری ده ریایه له ویوه ئیدی کریسک که وت بو وه خه، به لآم به لیلی له هه ندی وشه ده گه یشت.
- هیوره وه، که می بیریکه وه.

- کاتی هاتوه، من ژینانی خۆم به سه ر بر دوه، پیشم لی مه گره... له توانام دانه ماوه، چیدی ناتوانم...

- له م تاریکیه دا...

- چ جیاوازیه کی هه یه...

- من هیشتا قسه کام بۆ تۆ نه کردوه.

- قسه ته واو نابی، دواي ئیمهش ته واو نابی..

- له م تاریکیه دا...

- ئیوه خۆتان ئاگادارن، له ویدا که می ئا هه یه...

ناو له پیککی گوره، پان و زیر به سه بری و به پارێزه وه له سه ر سه ری کورپژگه که دنرا، ئەو له جیهانی خودا تیگه یشت که ئەم دهسته، دهستی ئهرگان بو... ماوه یه که ئەم دهسته گه رمو سه نگینه له سه ر سه ری کوره که دابوو، ده تگوت ده یویست، ئەو — له سه ری کریسک پاسداری بکاو ئەوی له بیربی و یادی بکاته وه...

کریسک له خه ونپی وا بو که پیاده به سه ر رووی ده ریادا ده روا و به ره و ئاقاریک ده چی که ده بی رووبه ره و وشکایی بی و بتوانی هه ر چه ندیکی ده یه وی. ئا و بخواته وه.

هه نگاوی دنا، نقومی نا ئاوه که نه ده بو. له هه موو لایه کدا دیه نی عه جاییب و سه رسوره یه نه ر بو تا چا و کاری ده کرد، له هه موو لایه کدا ده ریایی پاک و روون و دره وشاوه پان بیۆه. له جیهاندا جگه له دریا و هیچ شتیکی دیکه نه بو. ته نیا دریا و ئا بو. و ئەو له سه ر ئاوه که. هه ره که به سه ر زه ویدا برۆا. ئەوها ده رۆیشت.

شه پۆل له هه موو شوین و لایه کدا، ئارام و ریک و پیک، له ژیر پرته وی تیشکی خۆردا شه پۆلی ده دا. له وه نه ده گه یشت که ئەم شه پۆلانه له کوپوه ده هاتن و بۆ کوی ده چوون.

كريسك تاك و تهنيا بهسەر ئاوى دەرياوه ههنگاوى دەنا. لهسەرەتا واى به خەيالدا هات كه له پيشى ئەرگان و ئەمرايىن و ميلگونەوه راى كردو رۆيشت تا ئەو بەدۆزبۆتەوه و خێرا هەواليان بۆ بيىنى. بەلام له دواييدا زانى كه جگه لهو هيچ كەسيك لهوى نەبوو. ئەو هاوارى دەکرد، بانگى ئەوانى دەکرد، بەلام كەس وەلامى نەداوه. نه كەسيك لهوى بوو نه دەنگيك دەهات و نه سيپەريك دەديتەرا. ئەو نەيدەزانی ئەوان چيان لیتەت و بۆ كۆى ون بوون. ترسى لى نىشت.

ئىدى نەيدەتوانى هاوار بكا. له هيچ لايەكەوه زەوى نەديتەرا، بەسەر دەريادا راى دەکرد، هەناسە پرکى ببوو. هيىزى تيدا نەمابوو، بەلام له هيچ شويتنيك نزيك نەدەبووه، له جيگاي خويدا مابووه، تينويتنيكەى زۆرتر دەبوو زيت بى هيىزو تواناى دەکرد. لەناو ئەم گيرۆدەييه پەلەوهريكى ديت كه بەسەر سەريهوه دەفري. ئەو پەلەوهره "ماسيگره" بوو كه دەگهرا شويتنيك بۆ هيلانەى خۆى بەدۆزبۆتەوه، به قاوو قيژ به ئاسمانهوه دەفري و بەلام له هيچ جيگايه كدا شويتنهوارى وشكاييهك نەدەديتەرا. له هەموو لايەكدا شەپۆلى بى كۆتايى بەسەر يەكدا دەهاتن.

ئەردەكى لوور به دەنگيكي پر له سام و شكۆوه دەينالاندو بەم لاو بەو لاوا دەفري. كريسك گوتى:

- ئاى ماسيگره! پيم بلئى، زەووى له كوييه. له كام لايە، من تينوم!

ئەردەكى لوور وەلامى داوه:

- هيشتا وشكاني له جيھاندا پەيدانەبوو، له هيچ جييه كدا نيه! له هەموو لايەكدا تاو چاو پر

دەكا تەنيا هەر ئاوهو هەر ئاوه!

كوپريژگه كه هەوالتيكي ئەوانەى لى بزر ببوون، پرسى و گوتى:

- ئەدى ئەوانى ديكه له كوين؟

ماسيگره وەلامى داوه.

- ئەوان نەماون، به دواياندا مەگهري، ئەوان له هيچ شويتنيكدا نەماون. ترس و هەراسانى و

خەفەتى تەنيايى. ترس و كەسەريكى زۆر له رادەبەدەريان خستە دلئى كريسك. حەزى دەکرد لهوى

رابكاو نەميىتى و سەر بۆ بيابان هەلگرى. بەلام هيچ جيگايهك نەبوو پەناى بۆ ببا، له هەموو لايەكدا

هەر ئاو و شەپۆلى بى پايان بوو.

ماسيگره لهو پەرى ئاسۆداو بوو به خالتيكى رەش و لەبەرچاوان ونبوو.

كوپره كه به دەنگيكي پر له پارانەوه گوتى:

- ماسيگره له گەل خۆتم ييه، تەنيا ليىرەم به جى مەهيىله!

بەلام ئەردەكى لىو ۋەلامى نەداۋە بە خىرايى بە دۋاى ئەو زەۋى و جىھانەنى كە ھىشتا بوونى نەبوو، بە پانتايى ئاسمانى سەردەريا لە حوكمى چاۋان بزر بوو.

لەتاۋ گەرمى تىشكى خۆر مرۆڧ چاۋى مۆلەق دەما، كرىسك دەم بەگريان و چاۋ پر لە فرمىسك لە خەو بەئاگاھات و ھىشتاش ھەر ھەستى بە ترس خەم و دلەراۋكەو بىچارەبى خۆى دەكرد. لەسەر خۆ چاۋە فرمىسكاۋىبەكانى ھەلپىناۋ تىڭگەبىشت كە خەۋى بىنبوھ. بەلەمەكە ھىدى ھىدى بەسەر ئاۋى دەريادا لە مەلە مەل دابوو. دنيا خەرك بوو بوولپلە دەبوو و تەمىكى خۆلەمىشى بە ھەموو لايەكدا بلاۋ بىۋە. وا ديار بوو شەو كۆتايى ھاتبوو و بەرەبەرەى بەيان بوو. كرىسك تەكانىكى دا، دەستى بەرەو ئەرگان درىژ كورد و لە ژىر لىۋەۋە گوتى:

- بابە گەرە، ئاۋم دەۋى، من خەنم دىت... بەلام كەسى بەردەستان نەكەوت، شوپىنى ئەرگان لەناۋ بەلەمەكەدا چۆل بوو.

- كرىسك جارىكى دىكەش گوتى:

- باپىرە:- بەلام دىسانەۋە كەس ۋەلامى نەداۋە.

- كوپرېڭگە سەرى بلند كورد، راجلەكى و زرىكاندى: باپىرە

ھۆ باپىرە لە كۆى؟

ئەمرايىن بەتەكانىك لىنى نرىك بوۋە، جىگەر گۆشە شىرىنەكەى خۆى توند گرتە باۋەش و گوتى:

- قاۋقىژمەكە ۋاز لەم دادو ھاۋارە بىنە، چىدى بانگى بابە گەرە مەكە! ئەو چۆتەكن پەرى دەريايى.

بەلام كرىسك گۆى بەم قسانە نەداۋ و ھاۋارى كورد:

- بابە گەرەكەم لە كۆبىيە؟ بۆ كۆى چوۋە؟ باۋكە ھەۋلى دا كورەكە ھىمن كاتەۋەو گوتى:

- مەگرى رۆلە ھاۋار مەكە! ئارامت بى، كورە شىرىنەكەم، بابە گەرە نەماۋە. چىدى مەگرى.

بابە گەرە پىي گوتم كە ئاۋت بەدەمى. ھىشتا چۆرە ئاۋپىكمان ماۋە، تۆ مەگرى، من ئاۋت دەدەمى.

تكا دەكەم مەگرى. تەمەكە بەم زوۋانە دەپەۋىتتەۋە، ئەوسا دەبىنى...

كرىسك ئۆقرەى لەبەرپرېابوو بەھەموو ھىژو گورپىكى كە تىبىدا بوو كە خۆى لە باۋەشى باۋكى

راپسكىتى. لە ئەنجامى ئەم جولە جولە بەلەمەكە بەم لاۋ ئەۋلادا لاۋنىو دەبوو. ئەمرايىن نەبىدەزانى

چى بكاۋ گوتى:

- ھەر ئىستا سەۋل لىدەدەم و بەلەمەكە داژۆم! بىنە، ئىستا دەكەۋىنەرى! ئاى، مىلگۆن،

ھەئسە دەى راستبەۋە، دەلىم راستبەۋە! سەۋل لىدە باپرېين!

میلگۆن دەستی بەسەول لێدانکرد، بەلەمەکه لەسەرەخۆ بەسەر ناوەکه‌دا رویشت، ئەوان سەرلەنوی ئەناو تەم و مژگیکی سپی چروپه‌کپارچه که وه‌ک پێشوو سەرانسەری ئەو ناو‌ه‌ی داگرتبوو. دیارنەبوو بۆ کۆی و بۆچی جمان.

بەم‌جۆره ئەوان بۆ پێشوازی روژگیکی نوێ چون، ئەوان ئیستا لەناو بەلەمەکه‌دا سی‌کەس بوون. مشکی ئاوی، ئاومان بەدیه!

لەپاشان که کریسک که‌می‌ تۆتکه‌ی گرت. ئەم‌رایینیش سه‌وله‌کانی گرتە دەست، هەردووکیان که‌وتنه سه‌ول لێدان خیراتر بۆی جوولان. دیسانه‌وه دیارنەبوو بۆ کۆی و بەره‌و چی دەرۆن، بەلام کریسک که به‌ ونبوونی ئەرگانی پیر چه‌په‌سابوو، به‌ هه‌تیویاری له‌ داو‌ه‌ی بەلەمەکه‌دا دانیشتبوو و دل پر له‌ خه‌م و که‌سه‌ر لشم و هۆری گریان‌ی بوو. باوکه‌و میلگۆنیش په‌ژم‌رده‌و غه‌مگین بوون. بەلام نەده‌یاتوانی یارمه‌تی خۆیان نه‌هی کریسک بده‌ن. ته‌نیا کارگیکی که له‌ ده‌ستیان ده‌هات، ئەوه‌بوو که‌سه‌وله‌کان به‌ ده‌سته‌وه بگرن و به‌به‌رده‌وامی سه‌ول لێبده‌ن. سه‌ولیان لێده‌داو بۆی ده‌جوولان، ته‌نانه‌ت بۆ ئەوه‌ی سه‌ول لێبده‌ن له‌ جوله‌داین چیت‌نا، ده‌م و چاویان لەناو ته‌میکی سپی لیل و تاریک ده‌هاته‌به‌رچاوان...

هه‌موویان له‌گه‌ڵ به‌دبه‌ختیه‌کی گشتی و هه‌مه‌لایه‌ن، به‌دبه‌ختی بیچاره‌یی، به‌دبه‌ختی بی‌ ئامانی، یه‌عنی برسیه‌تی و تینویتی، سه‌ریان له‌ راکردن نابوو.

له‌باره‌ی هه‌یج شتی‌که‌وه مه‌ته‌قیکیان لێوه‌نه‌ده‌هات، ده‌ترسان قسه‌یه‌ک بکه‌ن. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک میلگۆن وا‌زی له‌ سه‌وله‌کانی هه‌یناو به‌ده‌نگی‌کی غه‌ماوی به‌ئه‌م‌رایینی گوت:

- بیته‌ ئاو دابه‌ش که!

ئه‌م‌رایین ئاوی ناو ته‌پلی بنی جلیکانه‌که‌ی به‌چه‌ند جوورعه‌یه‌ک و به‌چه‌مچه‌یه‌ک به‌سەر هه‌ریه‌کی‌ک له‌سه‌رنه‌شینیانی به‌لەمەکه‌دا دابه‌ش کرد. ئاوه‌که تام کۆن و ناخۆش بوو. به‌لام له‌و ئاوه‌ش هه‌رکه‌می‌ک ما‌بۆوه. ته‌نیا به‌شی سی‌چوار جاری دیکه‌ی ده‌کرد. هه‌یج یه‌کیان به‌و ئاوه‌ تینویتیان نه‌شکا.

دیسان هه‌رچاوه‌رێ‌ی مه‌رگه‌مووشی بوون. چاوه‌روانی سه‌رسوورپه‌ینه‌ر ده‌ستی پینکرد که ئایا که‌ش و هه‌واکه ده‌گۆرێ، یان نا؟

ئیدی هه‌یجیان پێشبینیه‌کی ئومید به‌خشی نه‌ ده‌کرد. هه‌موویان ماندوو وه‌رس ببوون، ناچار بارگیکی بی‌ وینه یاخه‌گیریان بوو، له‌ناو به‌لەمەکه‌دا دانیشتبوون و به‌بی‌ ئامانج و مه‌به‌ستی‌ک له‌ناو ته‌مه‌ توانا برۆکینه‌که‌دا ده‌خولانه‌وه. جگه‌ له‌وه‌ی خۆیان بده‌نه‌ ده‌ست قه‌زاوقه‌ده‌ر چاره‌سه‌کی دیکه‌یان

نه بوو. تم دهم له دهمی پتر توانای نهوانی بیهیزو لاوازتر ده کرد. تنیا جاریکیان میلگون دواي چهند جوینیکی تهروتازه. به دهنگیکی له رزوک و پر له نفرتهوه گوتی:

- من نامادهم برم! تنیا نهو ته مه له بهین بروا، خوم له ناو به له مه که وه له دریا دهاویم، تنیا به چاوی خوم گوشه ییکی دنیا بیبیم!

همراین متهقی نه کرد. تنیا ناو ریشی نه داوه، نهو نیستا له ناو به له مه که دا له جیی ریش سپی بوو. نهو پییشینییه کی دیکه نه بوو بیکا. جیگاییک نه بوو رووی به له مه که به رهو نهوی لیخوړی. کات تیده پهری. به له مه که هر بؤ خوی له جوولاندا بوو، جاریکیان به بیخ جووله دوه ستاو جاریکی دیکه یان سه رله نوی ده که وته وه جو له.

هممو ساتیک ترسی مردن پتر دهبوو، قوره ی زگیکی برسی و له توانا به در له گهل تینویتییه کی له راده به در تیکهل دهبوو، توانایان نه ده ماو له پرشت و پهل و پو ده که وتن.

کریسک به نیوه چاو چوقانیکه وه له دواوه ی به له مه که راکیشا بوو. سه رومیشکی گران بوو و وړوگیښوو، به دژواری هه ناسه ی ددها، هممو ده قیه که له نه نجامی برسیتی و سکه خالیه که ی حال و بالی تیکده چوو. هممو دهم ههستی به تینویتی ده کرد.

زور زوری ههست به تینویتی ده کرد.

مشکه ناوی ناومان بؤ بیته!

نهو کوره به رده وام مشکه ناوی ناوگیږی سویند ددها، داواي یارمه تیی لی ده کردو هه ولی ددها له هوش خوی بچی، نیستا نیدی بؤ قوتار بوونی له ناو یاده و ریه کانی نهو ژبانده ده گهرا، که له دامینی گردی سه گه به له کدا مابووه و که نیستا وه که هفسانه خوی دهنواند و کهس دهستی پتی نه ده گه بی.

له سه رخو له بهر خویوه دهیگوت: "مشکه ناوی، ناومان بؤ بیته!" و له بهر نه وه ی سه ری دهورا، دهیپتیا بهر چاوی خوی که چون یارییان ده کردو وه که دی دره ختیک له سه ر گردیکی به گیا و گول داپوشراوه وه خلور دهبونه وه، نای که هم یارییه چند خوش و پیکه نیناوی بوو! کریسک له یارییه دا له هممو مندالان چاپوکترو به هیزو گور تریوو. دهبوا به به را کردن به سه ر گرده که بکه ون و له ویشه وه ریک وه که کاریتیه کی لووسکراو که له نشیوه که دا کرابیتته وه، به دهوری خویدا چه رخله بخواو به رهو خوار خل بیتته وه. دهبوا دهسته کان ریک به خوره بنوسیتتری. له سه رته دا دهبوا به خوت هه ول بده ی تا به ته واوی ریگای خلور بوونه و دهت ده دوزیه وه. دواي نهو دوو سی جارن به دهوری خوتدا گهوز دده ی نیدی خوت له خوتدا تلت ددهاو خوت بؤ نه ده گهراوه. له خه نی و خوشیاندا قاقا پیده کنی، ناسمان جاریک بهم لاو جاریکی دیکه بهو لادا دهوراوه، هه وره کان چه رخ ددهن و دهبریسکیتته وه،

دره خته كان به دهوری خۆياندا چهرخه له يان دهدا و ده كهوتن. هه موو شتيك ناويژان ده بوو لهو ناسمانه دا، به لّام خۆر له ناسماندا له پيڤكه نينان شه قى ده برد. له هه موو لايه كه وه قاوقيزى مندا لان بهرگوى ده كهوت. به رهو خوار خيراو خيراو تر تل ده خۆى. دم له ده مى پتر و خيراو تر خلور ده بيه وه له م سه رويه ندانه دا جاريك دم و چاوى مندا لان و جاريكى ديكه پييه شهت و گيڤرپوه كاني ئه و مندا لانه ي به دواى تودا راده كه ن، به باشتري شيوه به ديارده كه ون و بزرده بنه وه و سه ره نجام له پر ده وه ستى، و ته نيا گوييه كانت ده زرنگينه وه. و ئيده و ئه م كاته ت گرنگترين و به هه ستترين چركه يه. ده بى تا ژماره يه ك _ دو _ سى به خيراوى له شويني خوت راستبويه وه و له سه ر پييان قيت راوه ستى و سه ره سووره نه تگرى. هه موو مندا ليك له جارى يه كه مدا ده كه وى. زور پيڤكه نيناويه، هه موو پنده كه ن، خوتت پنده كه نى. ده ته وى له سه ر پييان خوت راگرى، به لّام دنيا له زيڤ پيتدا ده سوڤتته وه. به لّام كريسك قه ت نه ده كه وت. هه وليده دا له سه ر پييان بوه ستى و ده شوه ستا، له بهر ئه وه هه موو كات موزولوك هه ر له ده ورورخى ئه ودا بوو، و كريسك قه ت نه يده ويست وه فلان و فلئانه مندا لي له مه ره مردوانه. له بهر چاوى موزولوك بكه وى.

به لّام له هه موو كاتي ك خوتترو پيڤكه نيناوى تر ئه وه بوو كه ئه وان پيشپر كيبان له گه ل موزولوكدا ده كردو له سه ر گرده كه وه خۆيان خلورى خواره وه ده كرد. كچوله كانيش ده يانتوانى له سه ر گرده كه وه خۆيان خلور بكه نه وه. به لّام ئه وان ترسنوك بوون و جارى وا ده بوو كه زييان له شتيك گير ده بوو، به لّام ئه مه يان حسيب نه بوو، هه لبه ته له م كاره پيڤكه نيناوى و دلخوتشكه ره دا جيڤا گايه ك له له ش شين و موڤ ده بووه.

به لّام هه ركه ئه و و موزولوك پيڤكه وه خۆيان خلور ده كرد وه كريسك به ناقه ست كه مى ده ستى خۆى خوار ده كرد وه تا خيراويه كه ي بيه وه و پيشى موزولوك نه گريته وه.

ئه وان له نيو قاوقيزو ههات و هاوارو پيڤكه نينى مندا لان، له يه ك كاتدا ده گه يشته ن خواره وه، له يه ك كاتدا تا ژماره ي سى له جيى خۆيان راست ده بوونه وه، و هيج كه سيك نه يده زانى كه كريسك كاتى موزولوكى ده گرت و يارمه تى دهدا تا نه كه وى، چ تام و چيژيكي خوتى ده ديت. ئه وان به بى ئه وه ي ناگايان له خۆ بى يه كديان له باوه شى ده گرت، گوايا هاريكارى يه كدى ده كه ن تا نه كه ون، موزولوك له قولايى دلوه پنده كه نى و ليوه كاني عه جيب سه رنج راكيش بوون. هه ميشه واى ده كرد كه كريسك نه هيلى بكه وى، واى له خۆى ده كرد كه خه ريكه ده كه وى، و كريسك ده بووايه ئه و له باوه شى بگرى و نه هيلى بكه وى، كه س هه ستى به وه نه ده كرد كه ئه وان له م ليك گيربوون و خۆپيڤكه وه نووسانده چ كات و چركه ييكي پر له خوشبويه كى نانا شناو ئه فينينكى پر له ترسيان به سه ردا ده گوزه رادا دلى

شەيداي كىژۆلەكە لەژىر كراسە تەنك و ناسكەكەيدا لە خورپەوليدان دابوو، ھەرجارىكى كەلەشيان بەرپەكدى دەكەوت و كرىسك ھەستى دەكرد كە چۆن چۆنى مەمكۆلە فنجانبىيە سفتەكانى موزلوك كە تازە سەريان ھەلدابوو، دەكەوتنە ناو دەستى و لەم كاتەشدا موزلوك چۆن ەك شەنگەبى دەكەوتە لەرزەو خۆى بە كرىسكەو دەنووساند و چاوەكانى موزلوك لەم كەين و بەين و لەژىر ئەم كارىگەرپەدا مەست و خومار ببوون، بەشپۆھەيىكى چەند پىر لە نەيىنى و ئەفسوناوى دەدرەوشانەو، و سەرانسەرى جىھان، ھەرجىيەكى لەسەر زەوى و لە ئاسماناندا بوو، لەنيۆ پىكەنين و شادومانىيى ئەواندا و لەگەل ئەواندا لە بائقرەدابوون و چەرخەلەيان دەدا.

نەدەكرا كەس پەى بەو بەبا كە ئەمە چ خۆشى و شابى و لۆغانىك بوو!
تەنانەت جارىكيان يەك كەلەخەلكى ناوھۆزەكەيان كەوا كەمىك لە كرىسك ھەراشتەر بوو، بەمەى زانى، و ئەم كورپە دل پر لە قين و نەفرەتە، ەك لەبەر كىژى و ورى نەتوانى لەسەر پىيان بوەستى، ئەھمەقانە خۆى ھاويشتە سەر موزلوك، موزلوك سەلمىيەو و بۆ دواوەكشاو، خۆى لە دەست راپسكاند، و كورپەكە خۆى وا نیشاندا كە سەرى دەسۆرپ و خەرىكە دەكەوى، و خۆى گەياندە موزلوك و خۆى ھەلدا سەرى. كرىسك لەگەل كورپە يەخانگىر بوون. ئەو كرىسكى ئەردى دا. لەگەل ئەمانەشدا شەرەكە بەبى ئەنجام كۆتابى ھات، كەس بەسەر كەسدا سەرنەكەت، لەبەر ئەوئەى كرىسك خۆى نەدەدا بە دەستەو و نەدەبىشى ھىشت دەھىشت موزلوك يارمەتیی بەدا. بەلام تەنيا ھەر ئەو جارە بوو چىدى شتىكى وا رووى نەداو...

ئەو كاتانەى كە تىر يارى دەبوون، بە لەشكى داغ و گەرم و شەلالى نارەقە بەرەو رووبارەكە رايان دەكرد، تا چۆرە ئاويك بۆنەو، كاتىكى ھەر زۆر دلخۆشكەرو شىرين بوو،

مشكە ئاوى، ئاومان دەيە

مشكە ئاوى، ئاومان بۆ بىنە!

سەرچاوەى رووبارەكە لەناو جەنگەلەو دەھات و بەنزىكى جىگای يارىكەى ئەواندا تىدەپەرى. ئاوى رووبارەكە بەخۆرە خۆر بەناو بەرداندا دەرۆيشت و تارىكى و فىنكى تايەتتى ناوجەنگەلەكەى لەگەل خۆيدا دەھىنا، گىاو گۆلى چروپەر لە ھەردوو بەرى رووبارەكەدا روابوون، دەكەوتنە بەرئاو كە و قەدە بلئدەكانيان لەبەرانبەر رەوتى پىر لە شادىي دلخۆشكەرى ئاوەكەدا بەرگريان دەكرد.

جۆيبىارەكە بى خەم و خەيال بۆ خۆى بەرەو دەريا دەرۆيشت، جارىك لە ژىر تيشكى خۆردا دەدرەوشاوە، جارىكى دىكە لە ژىر كەنار دەرياي نشپۆكە دادەخزى و سەراو ژىر ئاوپزان دەبوو ناو ناوھش لە نيۆ گۆگىاو پىنچكاندا بزر دەبۆو.

ئەوان پىنكەۋە دەگەيشتنە دەم ئاۋو جۆگەلە، لەيەك ئان و ساتدا لەسەردەم درىژ دەبون، گياو گۆلەكەيان لادەداۋ بىنپيان بە ئاۋەكەۋە دەنا كاتى ئەۋەيان نەبوو دەست و پليان بشۆن و تا بە گۆلمان ئاۋ بۆنۆنەۋە. ۋەك كىيى سەريان بۆ ئاۋەكە دەبرد، دەم و چاۋيان لە ئاۋەكە دەناۋ ئاۋيان دەخواردەۋە، ئاۋەكە خورپەخورپى بوو ختوكەى دەم و چاۋى دەدان. ۋاى كە خۆش و بەتام بوو!

مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

ئاي مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

ئەوان لە دەم جۆگەلە درىژدەبون ملىان بۆ ئاۋەكە شۆر دەكردەۋە، شانپان پىنكەۋە دەچەسپاندى دەستيان لەناۋ ئاۋەكە دەنا، لەناۋ ئاۋەكەدا دەستيان لەناۋ دەستى يەكدى دەنا، دەتگوت بەھەردووكيان جووتە دەستىكى ھاۋبەشيان ھەيە. پىر بەدل ئاۋەكەيان ھەلدەقوراند، ھەناسەيەكى تازەيان دەدا، بەتام و چىژەۋە ئاۋىكى زۆريان دەخواردەۋە، ھەر كە بە تەۋاى تىر ئاۋ دەبون، دەكەوتنە يارى كردن، دەمىيان بە ئاۋەكەۋە دەناۋ غەلغەلەيان دەكرد، ھەزىيان نە دەكرد ئەۋى بەجىبەتلىن. ھەزىيان نە دەكرد دەم لە ئاۋە سازگارو شىرىنەكە بكنەنەۋە، ەكسى دەم و چاۋى خۆيان لەناۋ ئاۋەكەدا دەدەيت و ەكسەكە بەخىرايى ون دەبوو، بەۋ ەكسە پىنكەنىناۋى و خوارو خىچەى دەم و چاۋى خۆيان پىدەكەنين و بەروۋى يەككىدا دەترىقانەۋە.

مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

ئاي مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

موزلوك بەبى ئەۋى سەرى لە سەر ئاۋەكە بەرز بىكاتەۋە، تەماشاي ئەۋى دەكرد و بە چاۋە بادەمىەكانى بە نىگاي پىر لە مەكرو شەيتانىيەۋە تەماشاي ئەۋى دەكرد، ئەۋىش بە نىگاو زەردەخەنەى پىر لە مەكرو شەيتانىيەۋە ۋەلامى موزلوكى دەداۋە و كارەكانى موزلوكى ۋەك خۆى دوۋبارە دەكردەۋە:

موزلوك شانپىكى لە شان دەدا، دەتگوت لە خۆى دوور دەكاتەۋە، بەلام ئەۋ بەرگىي دەكرد و لاندەكەوت. ئەۋ كاتە موزلوك گوۋىي پىر ئاۋ دەكردو بەدەم و چاۋى ئەۋىدا دەكرد.

ئەۋىش ھەمان شتى دەكردەۋە، قومىكى گەۋرەى لە ئاۋەكەدەداۋ بە فىچقە بەدەم و چاۋى موزلوكىدا دەپىرژاند.

دواى ئەو سەرادوى يەكبان دەنا. لەناو ئاوەكەدا بەدواى يەكديدا رايان دەکرد. بە ھەر شپۆھو رادەيەكى بۆيان دەکرا ئاويان بەسەر چروچاوى يەكديدا دەپرژاند. وەك چۆلەكەى بەرباران سەراپايان ئاوى لى دەتکاوەو بەھات و ھاوارو دەم بەتريقەى پيکەنن لەناو ئاوى جۆگەلەكەدا بەم لاو ئەولادا سەرادوى يەكبان دەنا...

مشکە ئاوى، ئاوم بدەيه!

بۆ کريسک کارىکى زۆر دژوارو ناخۆش بوو ویناى ئەو بەکا کە جاريکى دیکە ئەو ژيان و يارى و خۆشيه نابینتتەو.

دەم لە دەمیدا زیتەر ھەناسەى سوار دەبوو و پيچ و ژانى ھەناوى زیتەر دەکووتنە جۆش، کريسک بە بیدەنگى دەگرياو لەتاو دەردو ژانى خۆى وەك مار پەپکەى کردبوو و بانگى مشکە ئاوى دەکردو دەيگوت:

مشکە ئاوى، ئاوم بدەيه!

ئەم دريژ بىوو و ھەولیدەدا بەناو دنياى خەون و خەيالدا رۆيچى و ھەموو شتیک لە بىرى خۆى بباتەو. و ھەموو شتیکى چوار دەورى وەك خۆيان بوون. پەردەى سىپى تەم و مژ بەسەر سەرياندا دادرابوو. ئەوان، ھەريەكەيان لە جيى خۆياندا، مات و بیدەنگ لە ھيژو پرشت کەوتوو لەناو بەلەمەكەدا لیبکەوتبوون. ھەرەك پيشوو، ديارنەبوو چ چارەنوسىکى رەش چاوەرپيان دەکا. کە لە پرپکدا بەلەمەكە تەکانیکى بە گۆرى دا و کريسک دەنگیکى ترسناکى باوکى کەوتە بەر گوى:

- ميلگون! ميلگون! ئەو چى دەكەى؟ وازيبنە... نەكەى! کريسک سەرى بلندکردو گەشکە گرتى. ميلگون خۆى لەسەر لیوارى بەلەمەكەدا ھاويشتبوو و بەچەمچە ئاوى دەريايى ھەلدەھيناو دەخواردەو.

ئەمرايىن خۆى گەياندە ميلگون تا چەمچەكەى لە دەست بيستنیى و ھاوارى کرد:

- وازيبنە!

بەلام بە دەنگیکى پر لە گەف و ھەرەشەو گوتى:

- لەگەل تۆ مەريشۆ يیشۆ، نزيك نەبيەو، دەنا دەتکوژم! ئەو ئاوە سوپەى کەنەدەکرا لە دەم و زاريش وەرکرى. دەخواردەو ئاوى بەسەر کۆپەلاک و گيانى خۆيدا دەکرد. قورگى دەگريا، لەگەل ئەمەشدا فشارى لە خۆى دەکرد و بە دەستى لەرۆزکەو بە چەمچان ئاوى بە خۆيدا دەکرد. لەم کاتەدا وەك ئازەلنى درندە دانەکانى خۆى نیشان دەداو دەم و چاويشى گرژ دەبوو.

له دواييدا چه مچه كهى بؤناو به له مه كه فري داوه، سه ره نگرى بوو، له سه ره گازهرای پشت لى ى كهوت، پر مه ى دههات و هه ناسه ى ده گيرا، شه به مجوره ى له له ناو به له مه كه دا لى كهوت بوو نه ده كهرا هيج يارمه تيه كى بدرى. كريسك له ترسان خوى گرمؤله كرد بوو، تينويتى زورى بو هيناو به لام شه مراين سه ى له بهر خوى نا، سه وله كانى گرت هه دست و هيدى و له سه ره خو به له مه كه ى به ره و شوينى ناديار هاژوا، شه نه يده ترانى هيج ته گبيرى كى ديكه بكاو يان بير له شتت ك بكا ته وه.

ميلگون جاريك نارام ده بو وه جاريكى ديكه ده كه وته وه له رزه له رز، گيانى گرژ ده بوو، پر مه ى دههات و خهريك بوو له تينه وته يانا فيراقي ره شى ده كرد. به لام دواى ماويه كه سه ى بلند كردو گوتى: - ده سووتيه ته وه، هه موو هه ناوم ده جوزيه ته وه! - يه خه ى خوى دادرى و كراسه كه ى پارچه پارچه كرد.

- بلئى، چى بكه م؟ به چ جورتيك يارمه تيت بده م؟ له پاشان به سه ى ناماژيه كه ى بو جليكانه كه كردو گوتى: - هيشتا قوميك ناو ماوه، نه ختت كت بده مى؟

- نه! تازه. نا! ده مويست هه ول بده م تا شه و را يكي شم، بزيه م شينجا وهك خواله خوشبوو بابه كهوره مان، به لام نه متوانى. لينگه رى با و ابى. شه گينا هه ره هه موو ناوه كه م ده خواره وه نيستا كارى من ته واو بووه من شه روم. نيستا كارى من ته واو بووه... من خوم من هيشتاش توانام هيه هيه پيى ده وريم...

له ناو ده ربايي كدا كه هيج شتت ك نه ده يترا، له ناو ته م و مژي كدا كه نه سه ره تا ى هه بوو نه كو تا ى، و له به ين چون بيستنى قسه ى كه سيكى كه به ره به ره خوى بو مهرگ ناماده ده كرد، زور ترسناك و له توانا به دهر بوو.

شه مراين هه وليده دا به گو يره ى بارى ميلگونى دوست و براى خوى نارام بكا ته وه، شتت كى پيبلئى، به لام ميلگون نه يده ويست گوى به قسه كانى بدا، په له ى بوو، بريارى دا به يه كه زهر كو تا ى به دهر دو زه جمه تى خوى به ينى. له به ره شه مه وهك شيتان له ژير ليوه وه گوتى:

- شه مراين، شه قسانه بو من مه كه، عه ييكي تيدا نيه، نيستا بو شه قسانه دره نكه! من خوم دهر دم به لام نيوه، باوك و كور، خوتان بريارى خوتان بدن.

شه واها باشتره، من بيورن كه شه كاره ده كه م. نيوه باوك و كور بمينه وه هيشتاش كه ميك ناو ماوه...

من هه ره نيستا ده روم... ميلگون شه قسانه ى كردو هه لسا. داها ته وه ليوارى به له مه كه ى گرت بوو، ره تى دهر بد. شينجا هه موو هيترى خوى كو كرد وه. له ژير چاوه وه سه ريكى شه مراينى كردو گوتى:

- ئەي ريشۆ! ريگام لى مەگرە! ئەم كارە پيويستە، ريگام لى مەگرە، خوا ئاگاي لىتتان بى.
 رەنگە بگەنە كەنارنىك بەلام من ھەر ئىستا... بەخىرايى بەلمەكە دوروخەوہ...
 ھەر ئىستا، خۆت مەوہ خرىنە... ئەگەر لىم نزيك بىەوہ بەلمەكە وەردە گەرىنم... باشە، ريشۆ،
 ئىستا سەول لىدە، خىراتر دەي، گویت لىمە، قلىي دەكە مەوہ ها "...
 ئەمرايىن جگە لەوہى بە قسەي ميلگون بكاو گوئى بە نالەو گەف و پارانەوہ كاني بدا چارەيەكي
 دىكەي نەبوو.

بەلمەكە ئاو و تەمە خامۆش و بىدەنگەكەي دەپرى و بەرەو پيشەوہ دەچوو، كرىسك كەوتە
 گريان و بە دەنگىكى پر لە سۆزو بەزەبىەوہ گوئى:

- مامە ميلگون! مامە ميلگون! مەكە، ئەم كارە مەكە!
 رىك لە ھەمان چركەساتدا ميلگون بە ورنىيكي بەرزو پايدارەوہ خۆي لە ئاوي دەرياكە
 ھاويشت. بەلمەكە بەلاداھات و سەر لە نوئى لەنگەرى گرتەوہ. لەو كاتەي كە ميلگون لەنا ئاوي
 ساردى شەختاوي دەريادا پەلى دەكوتا، ھاواري دەكرد:
 - دوور كەونەوہ! برون، دوور كەونەوہ!

ھەر لە چاو چوقانىكدا لەناو تەم و مژەكەدا ون بوو. بىدەنگى بالئى بەسەر ئەو ناوہ داكىشاو لە
 دواييدا سەدای ميلگون كە دوا ھاواري كەسيك بوو كە خەريكي تقووم بوون بوو، بىدەنگىكەي
 شكاند. لىرەدا ئەمرايىن نەيتوانى چىدى خۆي راگرئى، وەلامى ھاوارەكەي ميلگونى داوہ و دەم بە
 گريانەوہ سەرى بەلمەكەي سووراندەوہ و بۆ دواوہ گەپراوہ.

ئەوان يەكسەر گەرانەوہ، بەلام ھىچ شوئىنەوارىكي ميلگون ديار نەبوو، سەرتاوەكە ئارام بوو و
 ھىچى تىدا بەدى نەدەكرا، دەتگوت ھىچ شتىك رووي نەداوہ، و ھەتا ئەو شوئىنەش ميلگونى تىدا
 تقووم بوو، زۆر بە زەھمەت ديارى دەكرا.

ئەوان بە درىزايى ئەو رۆژە لە ھەمان شوئىن خولانەوہ و بۆ شوئىيكي دىكە نەچوون. ئەوان
 ھەردوو كيان لە داخ و كەسەرى ئەو پياوہ خەريك بوو فىراقى رەش بكنە و ھورھور دەگريان.
 كرىسك يەكەم جار بوو لە ژيانيدا بىنى كە باوكى دەگرئى. تا ئەو كاتە ھەرگىز پىشېبىنى شتىكى
 وای نەكردبوو.

بەھىچ كلۆجىك ئەمرايىن نەيدەتوانى ئۆقرە بگرئى، دلۆپە فرمىسكى كە بەسەر ريشى دابارىبوون
 دەسپىنەوہ، دەينالاند و لەژئىر لىوہە دەيگوت:

- ئىستا ئىمە تەنيا ماوينەتەوہ. ميلگون، ميلگونە نازيزو دلئسۆزەكەم!

رۆژەكە كۆتابی دههات، وا دههاته بهرچاوان رۆژ كۆتابی دی. نهگهر خۆر له خالیکی ناسماندا دیاربايه. نهگهر خۆر لهسهر تهه مژكهدا دهبوو، نهگهر خۆر بهسهرده ریاكهوه دیار دهبوو، ئیستا به نارامی له ئاوابوندا بوو. بهلام لهویدا، لهئیتر پهردهی چرو نهستوری تهه و مژدا كه دهه له دهه میدا زیتر چرترو تاریكتر دهبوو، بهلهه مینك بهتهنیا دوو كهس، باوك و كورنك مابونهوه، لهناو ده ریاكهدا سههگهردان دهخولانهوهو دههاتن و دهچوون.

پیش تههه، پیش تهوهی تهه مرابین بهخۆی بلێ وا خهریكه شهه نزیك دهبیتهوه، بریاری تهوهی دا كه ئاوخواردنهوه وهختی هاتوهه و دهبی كه مینك بخۆنهوه، تهه دهیدیت كه كریسك بهچ زهجمهت و دژوارنیک چاوهپۆی ی قومینك ناو دهكا، تهه دهیزانی كه بۆ كورهكهی چهند دژواربوو خۆی بهرانبهه بریستی و تینویتی راگرێ. دان به خۆیدا بگرێ و دهه نهكاتهوه، لهناوچوونی میلگون بۆ ماوهی تیک زۆر بیرۆكهی ئاو خواردنهوهی لهبیر بردنهوه. بهلام تینویتی بهره بهره كاری خۆی كردو ئیستا بههیزینکی دوو بارتعای هیزی خۆی پشكۆی تینویتی گهشاوه و وهك بلێ ی خۆ وهخراندنی بی خواست و مه بهست تهزیهت و نازاری كهه دهكردهوه.

بۆ تهوهی یهك دلۆپه ئاو نهپۆی، تهه مرابین زۆر به پارێزهوه، قومینکی بۆ كریسك لهناو چه مچه كه كرد. كورپژگه كه وهك شیت چه مچه ئاوهكهی قهپاند و یهك بین هه موو ئاوهكهی خواردهوه. ئینجا تهه مرابین كه مینکی بۆ خۆی تیتكرد و بۆی دهركهوت كه تهنیا كه مینکی زۆر كهه ئاو له تهپلی بنی جلیكانه كهدا ماوه.

كریسكیش له سووك هاتنی جلیكانه كه بۆ ناو دهستی باوكی پهی بهه راستیه برد. ههر چه ندهی تهه مرابین مه زه ندهی ده كرد كه دهبی تهوه نده ئاو مابێ، بهلام زانینی تههه بۆ تهه زه برینکی گورچوپر بوو. ئیستا تهه مرابین له خواردنهوهی به شه ئاوهكهی خۆی په لهی نه بوو. تهه چه مچه كهی به دهستهوه گرتبوو و چووبوه ناو بېرو خه یلان، تهه شتهی كه له پرنك به خه یالیدا هات وای مات كرد كه تینویتی له بهرانبهه تهه شتهی به بېرو خه یالیدا دههات ههچ نه بوو.

باوكه چه مچه كهی دایه دهستی منداله كهه گوتی:

- بیهگره، ئاگات لیبی بی. ههر چه نده نه ده بوایه تهه كاره بكا. تهه شكه نهه دانینکی زۆر گهوره بوو بۆ كورپژگه كه چه مچه ئاوه كه به دهستهوه بگرێ و مافی خواردنهوهیشی نه بی. كه تهه مرابین دهستی بهتال بوو، سههری جلیكانه كهی توند كردهوه جلیكانه خالیه كهی له شوینی خۆی داناوه به كوره كهی گوت:

- بیهخۆوه!

كريسك به چه ساويه وه پرسى:

- تهدى تو؟

باوكه به دهنگينكى هيمن گوتى:

- من دوايى... بير له وه مه كه وه! بيخو وه.

ديسانه وه كريسك به بې ته وهى بير بكاته وه تهو به شه تا وه گه نيوه شى خوارده وه.

وهك ته وهى تهو دهيوست برى نه شك، به لام كه ميك سوكتربوو. باوكه پرسى:

- ئيستا، چونه؟

كوپريژگه كه به دهنگينكى پر لههيو او وه له سه ر خو گوتى:

- نه ختيك باشتره.

- مه ترسه، مروقه به بې ته وهى يهك دلوپ ناوى له ناو دهم دابى، ده توانى دوو سى روژان بڙى و به

زيندووبى بيميتته وه. هه موو شتيك بينه بهرچاوى خوت، له هيچ مه ترسه...

كوپريژگه كه هاته ناو قسه كانى باوكى و گوتى:

- هه رله بهر ته مه بوو، تو نه خوارده وه؟

ته مرايىن بهم پرسيا ره غافلگير بوو، نه يده زانى چى بكاو دواى كه ميك بير كرده وه به وشه ييك

وه لامى داوه:

- به لى.

- تهدى به بې خواردن مروقه چهند ده توانى بڙى؟ زور ده ميكه ناغان نه خوارده وه.

- مه رج ناوه و ناو پيويستره. ته گهر ناو هه بى شته كانى ديكه زور گرنگ نين. به لام تو بير له وه

مه كه وه ودره با كه ميك سهول ليده بين و به له مه كه ليخورين. من ده مه وي قسه ت له گه ل بكه م.

ته مرايىن سهوله كانى گرته ده ست و كهوته سهول ليدان و ته وان له سه ر خو به ناو تهم تومانى

سه رده رپا كه دا جمان، ده تگوت له و جيگايه ي كه لى بوون نه يانده توانى قسه بكه ن. باوكه ده بووايه

هيرو وره بداته بهر خو ي. تهو واى بو ده چو كه بهم ريگايه دا ئاساتر ده توانى بير و ليكدانه وه كانى كو

بكاته وه و بو قسه كردن له مه ر باسيكه وه ئاماده بى كه تهنيا به ويناكردن شى دل و هه ناوى

داده خورپاند ئاره قه ي ساردى دهر ده كرد، هه رته نيا سهول ليته ددها به لكو فرمانى به كوره كه شيدا كه

سهول ليده. ته م كار هه چ پيويست نه بوو. له و شوينه ي كه لى بوون بو شوينيكي ديكه پرؤن.

سهوله كانى كه بو كوپريژگه كه له راده به دهر گه وره بوون، ده خستنه كار. تهو ده يتوانى تهنيا سهوليك

به كار به ينى، بو ته وهى هه ردوو سهول به كار به ينى هيشتا مندل بوو، سه ره راي ته ويش به باشى

ههست بهوه دهکرا که منداڵه که زۆر له‌رو لاواز ببوو. به‌هه‌مانجۆریش باوکه‌ش دهم له دهمی زیتەر لاواز ده‌بوو. ئەمە بوو وای کرد که ئەمرايين په‌له بکا کاته‌که راده‌بو‌ردو کۆتایی پینده‌هات.

کریسک هه‌ر چۆنی با سه‌وله‌کانی ده‌جوولانده‌وه، مته‌قی نه‌ ده‌کرد و ئاو‌ری نه‌ده‌داوه. به‌لام ئەوه‌ی ئەمرايينی نازار ده‌دا، ئەمە بوو، سه‌رنجی پشته‌ی چه‌ماوی کورپه‌که‌ی ده‌دا هه‌ستی به‌وه کرد که ئەندام و له‌ش و لاری کورپه‌که‌ی هه‌شتاش وه‌ک له‌ش و لاری منداڵان له‌رو لاوازه. ئەمرايين به‌ دیتنی ئەم دیمه‌نه‌ لیوه‌کانی خۆی کرۆژت و هه‌ستی کرد که دلی ده‌بیته‌ خوین سیلاویکی ده‌ردونازار هورژمی بو هینابوو. به‌لام نه‌یده‌وێرا سه‌ری باسه‌که بکاته‌وه. گه‌رچی هه‌یج چاره‌یه‌کیش نه‌بوو...

به‌ره‌به‌ره ته‌مه‌که تیرترو به‌رچاو تاریکتر ده‌بوو. ئەمرايين له‌ناو‌به‌رو خه‌یالاتی گیان پرۆکیندا سه‌ولتی لێده‌دا و به‌ره‌و پینش ده‌چوو، له راستیدا کاتیکی که‌می له‌به‌رده‌مدا مابوو هه‌رچه‌نده‌ی وره‌و هه‌یژی ده‌دا به‌رخۆی. هه‌رچه‌ند ئەو زۆر به‌ هه‌یزو پرشت بوو، به‌لام برسیته‌ی و تینویتی خه‌یراهه‌یزو توانای ئەویان له‌ بن ده‌هینا له‌په‌ل و پۆیان ده‌خست. ده‌بوایه‌ کورپه‌که‌ی به‌و به‌روخه‌یالاتانه‌ی که له‌م کاته‌دا خۆی به‌ری لێ ده‌کرده‌وه، رابینتی. ده‌بوایه‌ تا خۆی هه‌شتا هه‌یزو توانای تیدا‌ماوه، ئەم کاره‌ بکا.

باوکه‌که له‌وه گه‌یشته‌بوو که ئەویش له‌پاش ئەرگان و میلگۆندا ده‌بی به‌له‌مه‌که به‌جیبه‌یلتی، ده‌یزانی که ئەمە تاکه‌ ریگا چاره‌یه‌که بو‌ پاراستنی گیانی جگه‌رگۆشه‌که‌ی، یان به‌لانی که‌م دوا‌خستنی له‌ناو‌چوونی کورپه‌که‌ی تا ئەو راده‌یه‌ی که ده‌کرێ چه‌ند دلۆپینک ئاو له‌ناو جه‌لیکانه‌که به‌شی بکا. ئەو نه‌یده‌توانی بزانی که‌ تم و مژده‌که ئەو شه‌وه یان رۆژی داها‌توو ده‌ره‌ویتیته‌وه، ئەو نه‌یده‌توانی بزانی که هه‌تا ئەگه‌ر که‌ش و هه‌وا دره‌نگ یان زووش خۆشی بکا، کورپه‌که‌ی توشی به‌ توشی چ چاره‌نووسیه‌که‌وه ده‌بی و ئەوه ئەگه‌ر کورپه‌که‌ی له‌ناو ده‌ریادا به‌ته‌نیا به‌ینیته‌وه، چۆن چۆنی ده‌توانی قورتاری بی و، بو‌ ئەم پرسیاره‌ وه‌لامیه‌کی نه‌بوو ته‌نیا ئومیدیه‌کی ها‌تته‌دی ئەم پرسیاره‌ که هه‌تا که‌م و مه‌حالیش به‌هاتبا به‌رچاو، ئەوا باوکه‌ هه‌ولتی ده‌دا به‌ری لێ بکاته‌وه، ئەوه‌بوو که ئەگه‌ر هه‌واکه‌ خۆش و روون بیته‌وه، به‌لکه‌ ئەمە خوايه‌و به‌له‌میه‌کی گه‌وره له‌به‌له‌مه‌کانی سپی پیسته‌کان به‌ ئاقارده‌دا ره‌ت بی. باوکه‌ بیسته‌بووی که‌ناو ئاویک سه‌روکه‌له‌ی سپی پیسته‌کان له‌و ناوه‌دا په‌ی‌دا‌ده‌بی، ئەوان له‌ ماوه‌یه‌کی دووری که‌ناره‌کانی ئەوه‌ری رۆخ ئوقیانوسه‌وه ده‌هاتن بو‌ ئەنجامدانی کاره‌کانی خۆیان له‌ وڵاته‌ دووره‌کانه‌وه بو‌ کیشوهریه‌کی ئەوه‌ری دنیا ده‌چوون. ئەمرايين خۆی هه‌رگیز ئەوانه‌ی نه‌دیتبوو، به‌لام بازرگانیه‌کی که هه‌موو شتیکی ئەو دنیایه‌ ده‌زانن و خۆشیان چوونه‌ته‌ ناو ئەو به‌له‌مه‌ زه‌به‌لاح و گه‌ورانه‌ی سپی پیسته‌نه‌وه، ئەمه‌یان ده‌گی‌راوه.

تهنیا موعجیزیه کی وا، که نه گهر ههواکه ی خۆش بکا، نه گهر ریگایان پینک بکهوی، نه گهر سپی پیستان به له مه که له ناو ده ریادا ببینن، تهنیا هم جوړه ریکه که ته لاوازه کلاورژنه ی ئومیدیکې لاواز، دووره باوهر و وه بگره مه حال، به للام به ههر شپوهیه که بی، کلاورژنه ییکې ئومیدی له دلې باوکه دا دروست ده کرد.

ته مرابین خۆی ناماده ده کرد تا ته مانه بو کوره که ی بدرکینې و ئینجا خوا حافیزی لیبکا. جگه له مه شه پیوست بو له کریسک بگه یه نی، و فرمانی پیندا که ده بی تا دوا هه ناسه ی، تا دوا چرکه ساتی که هۆش و ههستی له بهر داماو له ناو به له مه که دا بمینتته وه.

نه گهر ده کری که دوا ی ته واو بوونی ناوه که، بمری، ده بی ههر له ناو به له مه که دا بمری، نه که خۆی له ناو ده ریا باوی. وه که چۆن نه رگانی پیرو میلگون ناچار بوو بیکه ن و ئه ویش، واته باوکه شه که ده ییکا، هیچ ریگا چاره ییکې دیکه ی نه بوو، ده بووا یه خۆی بداته ده ست توورده یی و زه بری سرووشت به دوا ی ته واندا بچی.

به للام بیرو لیکدان هه ی کورپژگه یازده ساله ییه که، له سه رانسهری جیهاندا، له ناو تاریکاییه کی ته م و مژاوی، له ناو ده ریا ی بی کۆتاییدا ته نه ده ماوه مه حکومی مه رگیکې پی به ییی تینویتی و برسیتی ده بوو. ته مرابین کپ و بیده نگ ده بوو. له هیزو توانای مرۆڅ به دوور بوو.

له م چرکه ساته دا ده رکی به وه ده کرد که ناتوانی کوره که ی تهنیا به جیهیلې و لیکې ده داوه که نه گهر پیکه وه بمرن باشتره ...

به خیرایی تاریکی بالی به سه ر ته و ناوه دا کیشا. تاریکی شه وه سینیکې ته ماوی بالی به سه ر ده ریادا کیشا. نه گهر سه ول لیدان و به ره و شوینیکې نا دیارچوون له رۆژدا کاریکی بیسوودو بی مانابوو، شه و زۆر خراپتر. به له مه که له شوینی خۆیدا به نارامی مه له مه لی ده کرد. هیچ هیوایه که له ئاسۆدا نه ده دیترا که داخوا ههواکه ی که می ساف و خۆشتر بکاته وه. ده ریا له ناو ته مدا لی راکشابوو.

باوک و کوره له ناو به له مه که دا درپژ بوون و توند یه کدیان له باوه شه گرت، نه باوکه خه و ده چوه چاوه کانی و نه کوره. هه ردوو کیان به ده ست برسیتی و تینویتی له گیانه لا دا بوون و بیران له وه ده کرده وه که داخوا چ چاره نو سینک چاوه رپیه نه

کاتی کریسک له باوه شی باوکه دا درپژ بوو، به ته واوی ههستی به وه کرد که باوکی له ماوه ی شه چهنه رۆژده چهنه له رو لاوازو بیته یز بووه. باوکی ههروه کو جارن تهنیا ریشییکې پر وزیر ی ما بۆوه.

کورپژگه که به در پیتایی ئەو شەوہە که خۆی بە باوکیەوہ دەنووساند و لە میهرەبانی خۆی و دلسوتان بەباوکی، ئارام و بیدەنگ فرمیسکی بۆ هەڵدەرێت. هۆگر بون و خۆشەویستی کورە بۆ باوکی، ئەو هەستە ئەزەلیەیی که پیشتر لای نادیار بوو، درکاند.

زمانی ئەو لە ئاست دەرپینی ئەو هەستە لال بوو، ئەم هەستە لە گیان و دەروونیدا، لە خوین و لە دوو تویی دلیدا شارابۆو. پیش ئەو ئەو هەمیشە خۆی بەو هەڵدەدا که لە باوکی دەچی. لاسایی هەلسان و دانیشتنی باوکی دەکردهو و ئارەزووی لەو بەو که وەک باوکی بی، بەلام ئیستا خیر خیرا ئەوہی بۆ دەردەکەوت که باوکه کت و مت خودی ئەو، باوکه کە پیتشوری ئەو و ئەویش بەردەوامی باوکیەتی. لەبەر ئەمانە دل بە حالی باوکه، وەک بە حالی خۆیشی دەسووتا، ئەو لە کەرۆکی دلێوہە مشکە ناوی سویند دەدا که ناویان بۆ بیستی:

مشکە ناوی، ئامان بۆ بیئە!

مشکە ناوی، ئامان بەدیە!

بەلام باوکه، ئەگەر چی سات لە دواي سات خۆراگری بەرانبەر تینویتیئە توانا پروکینە که دژوارتر دەبوو و لەشی توانای خۆراگری نەبوو، لەگەڵ ئەمەشدا بیری لەوہ نە دەکردهو قومیک ئاو بۆ خۆی تیبکا. هەموو هەناوی گری گرتبوو، وشک هەڵدەهات و وەک بلای ی لە ژیر مەنگەنەیی ئاسندا هایشتراوہ، گرژ دەبوو جینگلی دەدا، سەری هارپی لێو دەهات، ئیستا تیدەگەیشت که میلگون لەدوادواي چرکه ساتەکانی ژیانیدا چەندە ئەشکەنجە و نازارکیشاوہ. بەلام زۆر خۆی بەوانەوہ خەریک نە دەکرد، ئیستا ئیدی بیرکردنەوہ لە ئاو، ئارەزووی تینویتی شکاندن بۆ ئەو مانەییەکیان نەمابوو، ئەگەر جگەر گۆشەکەیی نەدەبوو، ئەگەر دەیتوانی خۆی ناچار بکا که کورەکەیی لەناو ئەو شەوہ تاریک و تەنۆکەدا، که لە باوہشی ئەودا خەوتبوو، بەجیبھیلی، ئەوا دەمیەک بوو کۆتایی بەو دەردوئازارە یەک ووشەییە هیئابوو، هەرچەندەیی هیچ هیواپەکی بەو نەبوو که کورەکەیی زگار دەبی، بەلام سەرەرای ئەمانەش، لە پیناوی کورەکەیی و بۆ ئەوہی ژیانی ئەو هەر تۆزقالتیک درێژبکاتەوہ و زیتەر بەردەوام بی، تا دوا سنوور رەخساندنی ئەو ئومیدەیی پاراستبوو، و ئیستا هەول و زۆرانبازی و ئومیدی باوکه بۆ ئەوہ بوو، ئیستا باوکه دواخواست و لیکدانەوہو کردەوہکانی خۆی لەوہدادەیت، و لە پیناوی هەموو ئەو شتانەدا دەبوایە بەزوترین کات بەلەمەکه بەجیبھیلی. بەلام تەنیا لەبەر کورەکەیی نەیدەتوانی ئەم کاربکا، نەیدەویرا کورە ئازیزەکەیی بداتە دەست چارەنووس و بڕوا بەلام دواخستن و بیرکردنەوہ زۆر لەمە پتریش ترسناک دەبوو، دواھیزی پینویتی بۆ دل و جورئەت دانە بەرخۆی لە دەست دەچوو.....

کاتی زیندوو مانه وهی باوکه کۆتایی پیدیهات... چۆن و به چ زمانیک ته مه به کۆره که ی روون بکاته وه؟

چۆن پینی بلێ که هه ره له بهرخاتری کۆره خۆی وازی لیده هینی و ده روا؟ باوکه له دوا چرکه ساته کانی ژیا نیدا بوو ما وهی له بهرده مده نه مابوو...

ده تگوت کۆره که په ی به بهرو خه یالاته کانی باوکی بردبوو له پهر له ژیر لیوه وه گوتی: - باوکه! و زیتر خۆی به باوکیه وه چه سپاندر مشکه ئاوییه که ی خۆی سویندا وه:

مشکه ئاوی، ئاومان بدهیه!

مشکه ئاوی ئاومان بدهیه!

ئه مراین ددانه کانی له جیره وه برد، له خه م و نازارو په ژاری خۆی نالاندی و نه یویرا دوو قسه بکا. ئه و له دنیای خه یالیدا خوا حافیزی له جگهر گۆشه که ی ده کرد و ئه م خوا حافیزییه هه رچه نده ی ئه و نده ش زیتر هه لپه یانی دوا هه نگاو بو ئه و دژوارترو پر ئازارتر ده بوو. ئه وه شه وه ئه و ده رکی به وه کرد که به بی چه ند، چۆن هه موو ژیا نی رابردوی پیش ئاهه نگیک و ده و رانی ئاماده گی بو وه بو ئه و شه وه ی ژیا نی ئه و.

ئه و ته نیا بو ئه وه هاتبو وه دنیاو بو ئه وه ش ده مرد، تا وه کو به هه موو تین و توانای بوونی خۆی له بوونی کۆره که یدا ده وام بدا.

باوکه ئه و کاته که مات و خامۆش به بیده نگی ما ئاوا بی له کۆره که ی ده کرد، به ری له م کاره ده کرد وه، بو خۆی شتیکی نو ی ده دیته وه. ئه و هه موو ته مه نی هه روا بو وه که ئیستا هه یه، بو ئه وه ی بوونی خۆی تا دوا هه ناسه بخته سه ر بوونی کۆره که ی. ئه گه ره ئه و پیشتر به ری له م مه سه له یه نه ده کرد وه. ته نیا له به ره ئه وه بو وه که هۆیک بو ئه و کاره نه بو وه و بیانیکی به ده سته وه نه بو وه.

لیره به بهر خۆی هینا وه که پیش نه وه ش شتی واهاتۆته پیشه وه که ئه و به ره له میشکیدا، وه ک بروسکه ی ئاسمانان، بریسکا وه ته وه، ئه و ئیستا به بهر خۆی هینا وه و تیگه یشت له وه ی که رۆژیک که ئه وان له گه ل میلیگونی خوالینخۆشبوو که سانیک دیکه ی هاوهۆزه کانی دره ختیکی زه به لیا حیا ن له جهنگه له وه ده به ری وه، توشی چ باریک هات، دره خته خه ریک بوو ده که وت، ئه و له و کاته دا، به ریک که وت، ئه و له و لایه بوو که دره خته که ی به سه ردا ده که وته خوار و به سه ر هه رچییه ک دا بکه و تایه وردو هه رای ده کرد، هه موو به یه ک ده نگ ها واریان کرد:

- کۆره ئاگاداره!

ئەمرايىن لەم رووداوە لە پڕە ترسناکە و شەك بوو، بەلام تازە درەنگ بوو: درەختەكە بە ھەموو لق و پۆپ و گەلاو قەديەو، وەك بروسكە دەيشرخاند، ئاسمانيشى سەروين دەکرد، بەشيشكى لەسايستە شينە پيرزەببەكەى جەنگەل ھەلدەكەندو ھەلدەدا ئاسمان و بى ئامان بەرووى ئەودا خۆر دەبۆو. ئەو لەو چرکە ساتەدا تەنيا بېرى لە شتێك کردەو، و ئەويش كريسك بوو، ئەو ھەلە كريسك زۆر بچووك و تاقانەى بوو، ئەو كاتە پسوولك نەھاتبووە دنيا، ئەو لەو چرکەساتەدا لە ئاستانەى مەرگيشكى ھەتمى و بېچەندو چوندا بوو، ئەوكاتە بېرى لەو کردەو كە كورپشكەكەى شتێكە لە دواى خۆيدا دەبیتتەو ھە خودى ئەو، ماوەى نەبوو بېر لە ھېچ شتێكى ديكەبكاتەو. درەختەكە بەھارو ھوژميشكى زۆر ترسناك لە تەنیشت ئەودا كەوتە سەرزەمین و دنيايىك تۆزو خۆل و گەلاى بەسەرو كۆپەلاكى ئەودا كەرد. لەو كاتەدا ھەموويان ھەناسەبەكەى ئاراميان ھەلگيشا و ھاواريان كەرد: ئەمرايىن قوتارى بوو، ئەمرايىن سەپ و ساغە!

ئىستاكەش كە ئەو رووداوەى بەبەرخۆى ھېناو، دەرکى بەو كە ھەرھەمان بوونى كورپەكەيەتتى ئەوى كەردۆتە ئەو پياووى كە ئىستا ھەبە، ئەو لە تىكراى تەمەنى خۆيدا ھېچ شتێكى باشترو بەھېزترى لە ھەستى باوكايەتتى نەدیتو و فيزىش نەبوو. ئەو لەبەر ئەم ھەستە، لەناو جگەر كۆشەكانى، بەتايبەتتى زۆر مەنتەبارى كريسك بوو.

ھەزى دەكەرد ئەمانە بۆ كريسك باس بكا، بەلام ئەوى ناپەھتت نەكەرد، بەبى ئەم قسانەش ھال و بارى كورپەكە خراب بوو....

سەردەمى ژينى باوكى كۆتايى دەھات...

مشكە ئاوى، ئاومان بەدەبە!

مشكە ئاوى، ئاومان بۆ بېنە!

سەردەمى ژينى باوكى بەسەر دەچوو....

ئەمرايىن دووسى يادووەى ديكەشى ھەبوو كە زۆر ناخۆش و دژوار بوو لەبەرخۆيان بباتەو. ئەگەر چى لەم كاتەدا زۆر لە تەنگانەدابوو، بەلام ھەزى نە دەكەرد بەرلەووى ئەو يادووەريانە بەبېر خۆى بېنیتتەو. بەرەو جىھانتيكى ديكە پرا. ئىستا بەردەوام بېرى لەو دەكەردەو كە دەبى بەلەمەكە بەجىبھيتلى و خواحافيزى لەو بېرو يادگاريانە دەكەرد...

ئەو ھەر لە سەرەتاو ژیەكەى خۆى خۆش دەويست. سەير ئەمە بوو كە ئەو لەناو دەريادا بوو. لى رۆن و ئاشكرا بوو بېرى لەو شتە دەكەردەو، كە ھاوسەرەكەى لە مائەو بېرى ليدەكاتەو. ھەر لە رۆژانى يەكەمەو، ئەو ھا بوو، ژنەكەى دەيزانى ئەو لەناو دەريادا بېر لە چيدەكاتەو ئەويش دەيزانى

که هاوسه ره که ی بیر له چی ده کاته وه... بیرو خه یالاتی یه که ئەم دەرک کردنه و چوونه ناو بیرو خه یالاتی یه که لهو مهودا دووره دا، نهی نی شاراه ی ئەوان و خۆشی ژیا نی نیوان ئەوان بوو که هیج که سێک په ی بی نه ده برد.

کاتی که هیشتا کریسک نه هات بووه دنیا به لام ئەو له ی نیشانه کان که ده کرا باوهری پیبکری، یان نه کری، سهریان دهره ی نا بوو کاتی که ئەم رایین له دهریا گه رابوو به هاوسه ره که ی گوت:

- ئیمه کوریکمان ده بی؟

ژنه که ی ترسا، به لام بروسکه ی شادی له چاره کانی دهره شان وهو گوتی:

- له سه ره خۆ قسه بکه، له مه چیتر گویمان لیده بی! تۆ چۆن ده زانی؟

- تۆش ئیمه ر بیرت له هه مان شت ده کرده وه، زۆر هه ز ده که ی که کوریکمان بی.

- ئەدی تۆ؟

- تۆ که ده زانی که من ده زانم تۆ بیرت له چی ده کرده وه، منیش هه روا بیره که مه وه، وهک تۆ

بیرت لی ده کرده وه.

- من ئەوهام بیر کرده وه، له بهر ئەوه ی تۆ به مجۆره بیرت کردۆته وه که زۆر هه زم له وه یه کوریکمان

هه بی...

هه رواش بوو. به مجۆره ی که دلێ ئەوان خه بهری دا بوو، هیشتا کریسک نه بیوو، به لام ده بوایه خیرا

بیته دنیا. ئەو کات و ژوانه به ره به ره کاتی دا هات.

لهو رۆژانه دا هاوسه ره که ی شهروالیکی چه رمه ی کۆن و پاره پاره و پیناوی ئەوی له بهر ده کرد، و

هۆی ئەم کاره شی ئەوها روون کرده وه: له بهر ئەمه شهرواله که ی ئەو ده پۆشم هه تا کاتی که بۆ

راوه ماسی ده چیته ناو دهریا وه، گیانی پیاوانه و مهردانه ی له گه ل ئیمه دا بینه یته وه، ئەگینا ئەو

بوونه وهره ی که ده بی بیته دنیا. له ری ی راست لاده دا نا سالخ ده بی. ئەو رۆژانه ژنه که ی بهو قون و

شهرواله کۆنه یه وه، بۆ ئەو شوخترین و ئازیزترین ژن بوو...

شوخ و شهنگ و ئازیزترین ژن!

ئەو رۆژانه ی که ئەوان، بیران لهو شته چکۆلانه ده بوایه ببن به دایک و باوکی، ده کرده وه،

رۆژانیکی پر له شله ژان و لیوریتۆ له خۆشی بوو...

ئەو بوونه وهره چکۆلانه ش کریسک بوو...

ئیسنا ده بوایه له ئەو و هه رچی په یوه ندی به وه وه هه بوو، بۆ هه تاهه تایه خوا حافیزی بکا.

سهرباری نه‌وهی، جاریتکیان که کریسک که‌می فراژی ببوو، دایکه له کاتیکه تووره‌بووندا پی ی گوت: ههرکه کریسک نه‌بوو، بۆ‌ئهو زۆر باشت بوو.

ئه‌وسا که کریسک مندالیک بوو، له‌وه قسه‌یه زۆر تووره بوو و ههر که باوکی له ده‌ریا گه‌راوه. به‌پیداگریه‌وه لینی پرسی:

- کاتیک من نه‌بووم، له‌وه کوی بووم؟

دایکه‌وه باوکه له‌وه پیکه‌نینان خهریک بوو دلپان له‌وه خویته‌وه و به‌بی‌ئوهی قسه‌یه که‌ن، ته‌ماشاییکی یه‌کدیان کرد، دایکه‌وه زۆر له‌زه‌تی له‌وه ده‌دیت که باوکه ناتوانی به‌هیچ جوریک وه‌لامی بداته‌وه و چۆن چۆنی وه‌لامی بداته‌وه که کاتی‌ئهو نه‌بووه له‌وه کوی بووه.

ئیس‌تا باوکه ده‌یتوانی پینی بللی کاتی‌ئهو له‌وه دنیا‌یه‌دانه‌بووه، له‌ناو خوینی باوکیدا بووه، له‌پشتی باوکیدا بووه، له‌ویوه چۆته ناو سکی دایکی و ئینجا هاتۆته دنیاو، ئیس‌تاش کاتی‌ئهو هاتوه باوکه به‌ره‌وه نه‌بوون و دنیا‌یه‌ده‌م بڕوا، ئهو له‌بوونی کوره‌که‌یدا جاریکی دیکه‌وه زیندوو ده‌یتته‌وه تا له‌ئهو به‌ئوهی کوره‌که‌ی دا دووباره‌یتته‌وه دنیا...

به‌للی باوکه ئهو قسانه‌ی به‌ کوره‌که‌ی ده‌گوت و دل‌خۆش ده‌بوو که به‌ره‌مردنی ئهو قسانه‌ی به‌ کوره‌که‌ی ده‌گوت، به‌لام ئیس‌تا ئیدی هه‌موو شتی‌ک کۆتایی پیده‌هات، وه‌چه‌وه نه‌وهی ده‌پراوه. باوکه به‌باشی له‌وه گه‌یشته‌بوو که ژیا‌نی کریسک ئهو په‌ری یه‌ک دوو روژی‌کی دیکه‌وه درێژه ده‌کیشی و زیتیر ناژی، ئه‌مه‌ش به‌ده‌ختی و مال‌و‌یرانی باوکه بوو، نه‌ک ئهو‌ی که ده‌بوایه له‌ پیناو کوره‌که‌یدا به‌له‌مه‌که به‌جی‌بیه‌لی و خۆی به‌ ده‌ریادا بدا...

سهره‌پای سه‌رای ئه‌مه ئه‌مرا‌ین هه‌زی ده‌کرد له‌ دواچه‌کساتی له‌ کوره‌که‌ی بگه‌یه‌نی‌ئهو که ئهو ده‌بی‌ئهو ماوه‌ی که له‌ ژیا‌نیدا ماوه، یادی ئه‌رگان و مامه‌ میلگونی زۆر به‌ منته‌باری و ریزه‌وه بکه‌وه.

ئیس‌تا ئه‌وان نه‌ماون، بۆ‌ئه‌وان جیا‌وازی نیه‌ گه‌ر یادپان بکاته‌وه یان نا، به‌لام ئه‌م کاره‌ بۆ‌ مرۆ‌قه‌ خۆی پێ‌ویسته. تا چه‌که‌یه‌کیش به‌ره‌ له‌ مردن ده‌بی‌ئهو جو‌ره‌ که‌سانه‌ به‌ سوپاس و نرخ زانیه‌وه یاد بکریته‌وه...

به‌لام پاشان، باوکه‌ییری کرده‌وه که ره‌نگه‌ کوره‌که‌ی خۆی بیر له‌مه‌ بکاته‌وه..

ههر که کریسک به‌ ناگا‌هاته‌وه، سه‌یری به‌وه‌هات که ئهو شه‌وه له‌ کاتی‌ نووستندا جی‌گه‌ی له‌ شه‌وانی به‌ری گه‌رمتر بوو. ئهو خۆی له‌ژیر ئهو چه‌رمه‌ دۆزیه‌وه که باوکی له‌به‌ری ده‌کرد، چاوه‌کانی هه‌له‌پیناو سه‌ری بلند کرد، باوکه له‌ناو به‌له‌مه‌که‌دا نه‌بوو. ئهو له‌ جی‌گای خۆی راپه‌ری و به‌ گا‌گۆلکی

لهناو به له مه که دا روښت، نالو فەر یادیکی جگه بربر له ناو هندی دلّه پر دوردو که سه ره که یوه هه لسا. که له پانایی ده ریا خاموش و ته ماویه که دا دهنگی داوه. نالو شپوهن ته نیان و پراو پر له ناو میندی و ژان و نازاری شه ماویه کی زور دهنگی ده داوه، شه شه ونده ی شین و شه پور کرد تا پرستی له بهر پراو له ناو به له مه که دا لپی که وت، له دوا پیدا سه ری به بنی به له مه که دا ده کیتشاو به رد هوام هه نسکی ددها. شه گریان و زارییه، به جیه پانایی شه کیکی ثابینی شه، به زهیی و خو شه ویستی و خه م و دوعای شه له هق باب و با پیرانی بوو که شه ویان هینا بووه دنیا...

کورده که له ناو به له مه که دا راکشابوو، سه ری هه لته ده هینا و چاوی چوقان دبوو، نه جینگایه که هه بوو ته ماشای بکاو نه په نایه که تا په نای بو ببا، هه ره هه مان ته م و مزی چری رهنگ شیری له هه موو لایه کدا بلاو ببووه، شه جار هیان ده ریا که میک شه پو لئی ددها، به له مه که ی ته کان ددها و له جینگای خو ی چهر خه له ی پیده ددها، کریسک به دلئیکی پر له خه مه وه ده گریاو سه رزه نشستی خو ی ده کرد که بوچی خه و بر دییه وه. چونکه شه وای بیر ده کرد ده وه که شه گه ر به اتباو نه نوستبا، هه رگیز نه یده هیشته باوکی بروا، به چنگ و ددانان دای ده نووسایه و ریگه ی روښتینی لیده گرت، شه گه ر پینکه وه گیانیان بدابا، شه گه ر زووتر له برسیتی و تینویتی دا بمر دبان، باشتر بوو له وه ی که شه له بارئیکی وا تر سنا کدا تا ک و ته نیا می پینته وه. شه ده گریا، لو مه و سه رزه نشستی خو ی ده کرد که بوچی کاتی هه سستی کرد که به له مه که له نیوه ی شه ودا له شه نجامی زه برئیکی له پرو له نا کادا ته کانی خو ارد و هه لبه زیه وه و مه له مه لی کرد، له خه و بیدار نه بووه، رانه پهری و هاواری نه کرد...

چون دیه هیشته باوکی خو ی به ده ریادا بدا! مه گه ر شه ویش له گه ل باو کیدا خو ی به گه ر داوه تاریک و تنوکه که دا دانه ددها!

کورپیژگه که له حالئی کدا به دهم گریانه وه هه موو نازای ده له رزی، له هوش خو ی چوو. دوا ی ماویه یکی که م، تینویتی پتر له پیندا هورژمی بو هینا، وه بلی ی ده ویست به رانه ر له شکر ی خه م و په ژاره پاشه کسه بکا. کورپیژگه هه تا له خه ویشدا هه سستی ده کرد که وا چون له ده ست بی تاویدا نازار ده کیشی تینویتی هه ناسه ی له بهر ده بری. شه وسا به خشکه خشک خزی و خو ی گه یانده جه لی کانه ناوه که و دیتی که ته په دوری جه لی کانه که یان که میک شل کردو ته وه تا ناسانتر بتوانری ده ری کیشری، و چه مچه که ش له ته نیشت جه لی کانه که بوو، شه ناوی بو خو ی تیکرد، به بی شه وه ی بیر له هیچ شتی که بکاته وه، ناوه که ی هه لقوراندو لیوه پینکه وه نوساو و فورگ و گه روی گرژی خو ی ته ر کرد. ویستی دیسان قومی ناو تیبکاته وه و بیخواته وه، به لام توانی بهر له تینویتی خو ی بگری شه مه کاره نه کا. ناو که مابووه ته نیا به شی جار تی که یان دوو جاری دیکه ی ده کرد...

له دواييدا كورپيژگه كه دلزارو بيزار دانېشت و بېرى كردهوه بۆچى بهبى ئەوهى باوكى دوو قسهى لهگه‌لدا بكا، رۆيشت. خو نقوم بوون له ئاوى دهرىاو لهگه‌ل باوكيدا بۆ ئەو ئاسانتر بوو، بهلام ئېستئا تهنىبايى و ترس و ههترهش رژان ئەوها دەست و پېنى كۆت كردهبوو كه تواناى نيه ههنگاو بۆ دهرهوهى بهلمه‌مه‌كه بهاوى، خوئى له ئاوى دهرىادا بهاوى، ئەو پريارى دا ههركه برشتىكى هاته‌وه‌به‌ر، ئەم كاره بكا...

تاقى نيوه‌رۆ بوو و رهنگه شتېكېش له نيوه‌رۆ رابردبوو، كريسك به‌سه‌ر شه‌پۆله تاريك و روونه‌كان ته‌م و مژدا واى ويناكرد. كه‌وا، خوئى له خاينىكى په‌ره‌گه‌ى ئاسماندا دهره‌وشيتته‌وه، بهلام هيشتاش پريشنگى له‌په‌رده ئەستورره‌كه‌ى ته‌مدا، كه به‌سه‌ر ئوقيانووسدا بلاو ببۆوه و بهبى جووله‌ وه‌ستابوو، نه‌ده‌گه‌يشته سه‌ر دهرىا، ته‌م پى له‌پى ته‌نكتر و هك دوو‌كه‌لى چيلكه‌و چالى وشك تا ده‌هات رهنكى روناك و ئاوى ده‌بوو.

بهلام له‌گه‌ل ئەمه‌شدا له دوورى په‌نجا شېست مه‌ترى دهره‌به‌ريدا، جگه له ئاويكى مه‌نگ و تاريك كه له چوار دهرىادا شه‌پۆليده‌دا، هېچ شتېكى ديكه نه‌ده‌ديتزا.

كورپيژگه نه‌په‌ده‌زاني بهلمه‌مه‌كه به‌ره‌و كوي بهاژوي، ئەگه‌ر بشيزانيبا، توانا و هيزى سه‌ول ليدانى نه‌بوو. ئەو به‌خه‌م و كه‌سه‌ره‌وه ته‌ماشاي سه‌وله‌كاني باوكى و سه‌وله‌كاني ميلگوني ده‌كرد كه به‌ريكى به دريژاي ليواى بهلمه‌مه‌كه دانرابوون. ئېستئا بهلمه‌مه‌كه خوئى له خوئيدا ده‌خولاوه و له‌نيوته‌مه‌كه‌دا به‌ره‌و شوئينيكي ناديار ده‌چوو. تهنىبايى له هه‌موو لاوه تهنگيان به كوره هه‌لچنى بوو، ترسيكى بى كۆتايى و وه‌رزكه‌ر بالى به‌سه‌ر هه‌موولايه‌كدا كيشا بوو.

به‌ره‌به‌رى ئيواره، ديسانه‌وه كورپيژگه هه‌ستى به تينويئيه‌كى له راده‌به‌ده‌ر كردو له‌تاو برسيتى و لاوازى سه‌رى سوورا.

نه‌هه‌زى ده‌كرد سه‌يرى ئەملاو ئەولاي خوئى بكا نه‌له جپى خوئى بجوولئيه‌وه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا خوئى جپگايه‌ك يان شتېك نه‌بوو كه بتوانى ته‌ماشاي بكا. هه‌تا ئەگه‌ر ويستباى خوئى بگه‌يه‌نيتته جليكانه ئاوه‌كەش بۆى ئەسته‌م و زه‌حه‌مت بوو. ئەو له‌سه‌ر چنگان كه‌ميك چوه پيشتر، مانديوو وه‌ستا. ئەو خيرا له‌وه گه‌يشت كه چيتر ناتوانى بجوولئيه‌وه. ده‌ستى به‌به‌رده‌م و چاوى خوئيدا گرت و ترسى خوئى ره‌وانده‌وه ده‌ستى و هك ده‌ستى گيانله‌به‌ريئى كه مۆمياكراو. باريك و بجووك ببۆوه.

ئەمجاره‌يان ئەو له‌وه زياتر ئاوى خواردده‌وه كه ده‌بووايه بيخواته‌وه. ئېستئا وه‌بگره ئاوه‌كه ته‌واو ببوو و تهنيا به‌شى جاريكى ديكه‌ى ده‌كرد، ئەگه‌ر جاريكى ديكه بيخواردباوه، تنۆكئىك ئاوه‌نماوه.

به لّام ئىدى له كن ئەو هيچ شتتېك نرخی نەمايوو. بههەر حالّ دهيوبيست ئاو بخواتهوهو تىنويىتى بشكى. ئەوهندهى هەست به برسىتى نە دهكرد، سكى ژانتيكى له رادهبهدهرى دهكرد و ژان و پيچى پيدا دههات.

چەند جارتيك له هۆش خۆى چوو و دههاتهوه هۆش، به لّام بهلهمهكه بوخۆى دهجوولّاوه، لهناو تەمهكه دا مهلهمهلى بوو و ئەو تەوژمانەى با كه تازه هەلياكردبوو له گەلّ خوياندا دهبرد.

كوپريژگه كه بو چركه ساتييك پريارى دا كه خۆى به دهريادا بدا، به لّام تواناي ئەم كارەى نەبوو. هەلّسا سەر ئەژنويان، خۆى خستە سەر ليوارى به له مهكه، دەستی له وديوى به له مهكه شوپر بونوه، به لّام هيژو تواناي ئەوهى نەبوو خۆى بهاويته ناو ئاوى دهرياوه، ئينجا دوا تواناو گوپرى خۆى له دەستدا، به جوړتيكى ئەوها كه هەتا هەولّي ئەدا كه ئەو چەند تنوك ئاوى له ناو جهليكانه كه دا مابۆوه، بخواتهوه.

ئەو له ناو به له مهكه دا لپي راکشابوو، دهگرياو داواى يارمەتى له مشكه سهقاكهى خۆى دهكرد: مشكه ئاوى، ئاوم بو بيينه!

به لّام مشكه ئاوى هيچ سهروسوزاغيتكى نەبوو، دەم له دەميدا تىنويىتى وروژمى بو دههينا. ديسان ئەو هاوينەى هاتهوه ياد كه رووت و قووت له ناو رووباردا مهلهى دهكرد.

ئەو كاته ئەو تەمهنى له حەوت سالّ پتر نەبوو. ئەوسالّ هەويتهكهى زۆر گەرم بوو داوينى جهنگەلّ داغ دەبوو و مرۆفّي هەلّده پروكاند. ئەوان له ناو زەمهندهكه ميوهى جهنگەليان ليّ دهكردوهو له پاشان مهلهيان دهكرد. داک و خوشكهكهى مهلهيان دهكردو هيئندهيان شەرم لەو نە دهكرد. هەردو كيان رووت دەبوونهوه، پيسته رەنگ گەمبه كهيان دەبريسكاوه، دەستيان به بەر مهمه كانيانهوه دهگرت و بەترس و لەرزوه خويان له ئاوى رووبار دههويشت، شلپه شلپيان دهكردو زاق و زريقيان بوو. هەركه ئەو بەدرّيژايى رووبارهكه راي دهكردو له كه نارهكه خۆى فريّ دەدا نيژ ئاوهكهوه، ئەوان دەستيان بو دەبرد و ئەوهندهى پيّ پيئدهكه نين تا ئاگايان له خۆدهبرا، به تاييهتى دايكه به خوشكهكهى دهگوت: "سهيركه، چەنده له باوكى دهچي، كت و مت ئەوه" جگه لهوهى، كه زۆرى پيّ پيئدهكه نين، به خۆشى و حەزتيكى زۆرو عەبيارييهوه دهكهوتنه پسكه پسك و چەند شتتيكيان بهيهك دهگوت..."

به لّام ئاو، وهك سۆلاويىكى بيّ كوئايى، له ناو رووبارهكه دا هاژەى دههات، ئەوهندهى حەزت ليى بوو، دهتتوانى بيخويهوه مهلهى تيئدابهكى... .

مشكه ئاوى، ئاوم بدهيه!

هاتهوه بهرچاوی که دیسان رۆخی هه‌مان رووباره‌و، وهك بلّی ی دیسان هه‌مان زستانی گهرم و پرۆکینه و نه‌و به روت و قوتی له‌ناو رووباردا مه‌له ده‌کا، له که‌ناره‌که‌دا رای ده‌کرد، خۆی له ناوه‌که ده‌هاویشته، به‌لام هه‌ستی به‌فینکایی ته‌وژمی ناوه‌که نه‌ ده‌کرد. جارێکیان خۆی له‌ناو تراویلکه‌ی ئاودا ده‌دیت و جارێکیان له‌ناو ته‌م دا. له‌ناو ته‌م ته‌مه‌دا مه‌له‌ی ده‌کرد و بناوی لێده‌دا، له‌ناو نه‌و ناوه‌دا هه‌لده‌له‌مرزی، به‌لام دایکی پینه‌ده‌که‌نی، ده‌گریاو به‌که‌سیکی نا‌ئاشنای ده‌گوت: "ته‌ماشاکه، چه‌ند له‌و ده‌چی!" و لشم هه‌وریش ده‌گریا... فرمیسه‌که سویره‌کانی دایکی به‌سه‌ر گۆنایدا ده‌هاتنه خواری..

کریسک له‌ جه‌رگه‌ی شه‌ودا له‌ نه‌نجامی ته‌که‌نه‌کانی به‌له‌مه‌که‌و هاژه‌ی شه‌پۆلان له‌ خه‌و بیدار بۆه، چاوه‌کانی کرده‌وه ته‌سته‌یره بارانیکێ به‌سه‌رسه‌ری خۆیه‌وه دیت، ئه‌هیک له‌ قوولایی ویژدانیدا هه‌لسا! له‌و چه‌ند رۆژدا یه‌که‌مجاربوو که‌ ته‌سته‌یره له‌ ئاسمانی شیندا و له‌ نیوان په‌له‌ هه‌وری ره‌شدا به‌سه‌ر ده‌ریاوه ده‌یان جریواندو ده‌دره‌وشانه‌وه. تاوه‌کو چه‌ند جار مانگ له‌ نیوان په‌له‌ هه‌وراندا هاته‌ده‌ر، و له‌ دوایدا بزده‌بۆه. کورپژگه‌ مات و بیده‌نگ بوو — مانگ و ته‌سته‌یره، با و شه‌پۆل ئومید به‌خشی جو‌له‌ی ژیان بوون. هه‌رچه‌نده‌ی ته‌م و مژ هه‌شتا لیره‌و و له‌وی مابوو و هه‌رجاریکی به‌له‌مه‌که له‌ نیو میگه‌لی ته‌مدا راده‌بوو، دیسانه‌وه‌ش په‌رده‌یه‌کی تاریک و تنۆکی ته‌م نه‌و ناوه‌ی ده‌ته‌نیه‌وه، به‌لام ته‌م باره‌ ماوه‌نیکێ درێژی نه‌خایاند. ته‌میکێ زۆر که‌وته‌ جمان، له‌ باری ویستاو هاتبوه‌ده‌ر، باو و شه‌پۆل ته‌ویان دابوو په‌ش خۆیان و بلاویان ده‌کرده‌وه.

کورپژگه‌ به‌ چاوی پر له‌ فرمیسه‌که‌وه ته‌ماشای ته‌سته‌یرانی ده‌کرد. نه‌و نه‌یده‌توانی سه‌ول لێدا. نه‌یده‌زانی چۆن ئاراسته‌ی ته‌سته‌یران ببینیته‌وه. نه‌یده‌زانی مل به‌ره‌و کوی بنی، نه‌یده‌زانی به‌ره‌و کوی و چه‌چاره‌نوسیکێ له‌به‌رده‌مدایه، به‌وانه‌ شادبوو، شادبوو که‌ شه‌پۆل ده‌جوولانه‌وه و گوی ی له‌ شلپ و هه‌وری شه‌پۆلان ده‌بوو، شادبوو به‌وه‌ی کزه‌با هه‌لی کردبوو و به‌له‌مه‌که‌ی به‌سه‌ر شه‌پۆلاندا ده‌هاژوشت. نه‌و له‌ خه‌م و خۆشیا‌ن ده‌گریاو بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که‌ ته‌گه‌ر ئاو و خۆراکی ده‌بوو، ده‌یتوانی نه‌و ژیا‌نه‌ی خۆشی بووی. به‌لام باش ته‌وه‌شی ده‌زانی که‌ ئیستا که‌ توانای ته‌وه‌ی نیه‌ له‌ جیگای خۆیدا راست ببینیته‌وه، هه‌ستی ده‌کرد که‌ ژیا‌ن و ته‌مه‌تی به‌ره‌و کۆتایی ده‌چن و ها‌کا به‌م نزی‌کانه‌ له‌ تینۆتیا‌ندا ده‌خکی....

به‌لام به‌له‌مه‌که‌ به‌خه‌یرایی شه‌پۆله‌کانی ده‌بهری. به‌بێ سه‌ول لێدان و به‌بێ فه‌رمانی که‌سیک له‌گه‌ل ته‌وژمه‌که‌دا ده‌ریشته.

ئىستا ئىدى بە جۆرىكى ناديار ئاسۆى دەريا دەدیترا، پانابى شەو ئاشكراتر پان دەبۆۋە، پەلەپەلى ھەور لەسەر رېگادا، كەمتر دەدیتران. ئەۋىش ۋەك پېشوو لە بېدەنگى دا رۆنەچوبوو و دل و گىيانى عېدلز نە دەكرد. ئىستا ۋا دەھاتە بەرچاۋان كە بوونەۋەرى خويالى و ئەفسانەبى لەنپو تەماندا ئارام و بېدەنگ دەجوۋلانەۋە. لە دامىنى بادا، خۇيان بەدەردەخست و بزر دەبوونەۋە، تەمىيان بە ھەموو لايەكدا دەرواندەۋە پەراگەندەيان دەكردن.

ھەر كە مانگ لە پشت ھەوراندا ھاتەدەر، سەر پروى دەريا ۋەك بلېى گىيانى دەھاتەبەر، شەپۆلى دەداۋ دەدرەۋشاۋە، و سەرلەنۆى خامۆش دەبۆۋە رووبار گىيانىكى دەھاتەۋەبەر، دەپروانى و بېرى دەكردەۋە: (كام ئەستېرە، ئەستېرەى ئىشكچىيە؟ كام ئەستېرە ھى بابە گەورەبە، كامەيان ھى مامە مىلگۆن و كامەيشيان ھى باۋكەمە؟ ھۆ ئەستېرەى نە لەم رۆژانەدا ئپو بەدەردەدەكەوتن و نەدەدیتران و خۇشتان نەتان دەتوانى ئىمە لە ژېر تەم و مژەكاندا بېينن. بەلام ئىستا من تاك و تەنىام و نازانم بەرەو كۆى مل دەنېم، بەلام ئىستا ترسم نەماۋە، لەبەر ئەۋەى ھەموومان دەبېنم لە ئاسماندا دەجروپىنن، بەلام نازانم كامە كامەبە پەيوەندى ھەرىكەتان بەكپوۋە ھەبە. ئپو لەم شتانەى بەسەرماندا ھات گوناھىكتان نې، لەبەر ئەۋەى ئىمەتان لەناۋ دەريادا نەدەدیت. تەمىكى چر ئىمەى لەبەرچاۋى ئپوۋەدا ون كرددبوو. ئىستا من تەنىام. ئەۋان، ھەرسىكىيان بەمەلە رۆيشتن. ئەۋان ئپوۋەى ئەستېرەيان زۆر خۇش دەۋىست. ئەۋان ھەموو دەم چاۋيان لە رى ئپوۋە بوو تا بە ھۆى شوئىنى ئپوۋە رېگا كە بەرەو كەنارەكان بېيننەۋە. بابە گەورە دەيگوت ئەستېرە ھەرگىز رېگا لە مرۆڧ ناگۆرن و ونىيان ناكەن. ئەۋ دەۋىست فېرى منىش بكا... نا ئپوۋە گوناھىكتان نې. منىش بە خېراى دەمرم... من ناوم نەماۋە، يەك تۆزقال ھېزىم تېدانەماۋە، نازانم بۆ كۆى دەچم...

فېرە ناۋىكەم ماۋە، كە زۆر زۆر كەمە. ئىستا دەخۆمەۋە، ئىدى تېمدا نەماۋە، ھېزىم لەبەرپراۋە. ئىمپۆ كچكىكى ھەينانەم جوى و خواردم، بەلام جارىكى دىكە ناتوانم بېخۆمەۋە، ھېلنجم دىتى و دى برشىمەۋە. دل و ھەناوم تېكەھەلدى...

ئىستا دوانتۆك ئاۋ دەخۆمەۋە. ئەگەر لەۋ دىنبادا يەكمان دىتەۋە. دەمەۋى پىتان بلېم، ئەى ئەى ئەستېرەبەنە، بابە گەورە، مامە مىلگۆن و باۋكەم زۆريان ئپوۋە خۇشدەۋىست...

ئەگەر تا بەيانى ژيام، جارىكى دىكە مال ئاۋايتان لېدەكەم... " بەلەمەكە خېرا كەوتەۋە ناۋ پانتاىكى پان و بەرىنى تەماۋى، سەر لەۋى ھەموو شتىك لەبەرچاۋان ون بۆۋە و ھەشتەبا نەدەدیترا. بەلام بار شەپۆل، بەھەمان شپوۋەى جاران بەلەمەكە يان بۆ پېشەۋە راپېچ دەكرد. ئىستا لەمەۋدوا كرىسك بايەخى بەھېچ شتىك نەدەدا. دۋاى ئەۋەى دوانتۆك ئاۋە گەنىوو و تام كەرخەكەى خواردەۋە،

هەر لەوی له تەنیشت جەلیکانە خالییەکە، لە دواوەی بەلەمەکەدا، لەو جینگایەیی که هەر بابە گەورە بەزۆری لێی دادەنیشت. راکشاو نامادەبوو گیانی خۆی بسپێری، چیدی ترسی له تەم و مژ نەبوو، تەنیا داخی ئەوەی دەخوارد که ئەستێرەکان لەچاو ونبوونەووە رەنگە درەفەتی ئەو نەبێنی خواحافیزیان لێبکا... دەم له دەمی حال و بالی خراپتر دەبوو...

دیارنەبوو چەند وەخت بوو له حالی له هۆش خۆچوون و خەوتندا لێی کەوتبوو، رەنگ بوو نیویدی شەو بوو، یان بەرەو کۆتایی دەچوو دیارکردنی کاتەکه گران بوو. تەمیکی تەنکی وەك دوکەلی دەم با. بەسەر رۆی دەریادا پان بۆو. چارەنووسی کمان هەیه، سەر و دەری چارەنووسمان پەیدا دەبێ.

رەنگ بوو کورپێژگە که گۆی ی لێ بێ، رەنگیش بوو نەبیستی و بەلام ئەو گۆی ی لێی بوو... ئەو لەپەر گۆی ی لێ بوو که مەلێک له ئاسماندا بال دەکوێ و بە دەنگێکی وەك فیکەو چریکە، لەبەر زانیکی که مەدا بەسەر بەلەمەکەدا له فیکە ی بالی داو تیژ تێپەری، ئەو له جینگای خۆ راجلەکی و راپەری، ئەوەی تەنیا توانی بێنی که مەلێکی گەورە و بەهێز بوو، بە بالە گەورەو کراوەکانی بەسەر سەری دا فێری. کورپێژگە که له خۆشیا یەك به خۆی هاواری کرد و قیژاندی:

چرگ! چرگ- و لەو کاتەدا توانی ئاراستە ی فرینی چرگی قوتبی و ئاراستە ی تەوژمی با له میشکی خۆیدا دیاری بکا با له لای چەپ و له دواوەیدا هەلی دەکردو که مەلێک له بن گۆی ی چەپی دەدا.

کریسک بە هاوارێک که له قوولایی دلبەو هەلسا، شوین و ئاراستە ی فرینی چرگە کە ی کردە رینمایی خۆی و له هەمان کاتدا شوینی فەرماندەیی بەلەمەکە، که زووتر ئەرگانی لێدادەنیشت. گرتە دەست و بەلەمەکە ی بەرەو ئەو لایە که چرگە قوتبێه که گرتیبە بەر، لێخوری.

دیارنەبوو که چرگە که له کوێو دێ و بۆ کوێ دەچی، له دوورگە یە کەو بەرەو کیشوهرێک یان له کیشوهرێکەو بەرەو دوورگە یێکی نادیار دەفێ. بەلام کریسک لەبیری بوو که ئەرگانی پیر دەهنگوت، ئەم مەلە بەسەر دەریادا تەنیا بەهینێکی راست و رێک دەفێ. ئەم مەلە بەهێزترین مەلێکە که به شەوان و له هەوا یەکی تەماویدا دەفێ. ئیستا کورپێژگە که بەلەمەکە بەرەو ئەو لاو ئاراستە لێدەخوری که چرگە کە ی بۆ فێری.

بەلام بەلەمەکە بەسەر شەپۆلەکاندا دەفێ. با بێ پسانەووە بەردەوام دەهات. تەم پەراگەندەو تەنک بوو رێک رووبەر و رۆی کورەکه، ئەستێرە یەك دەدرەوشاوه له ئاسمانی ساف و شیندا دەبریسکاوه. کریسک ئاگادار بوو که ئەستێرە که رێک لهو لایەبوو که ئەو بەلەمەکە ی به ئاراستە ی لێدەخوری. کورە که بیری کردووه که دەبێ ئەو ئەستێرە لەبەرچاوی ون نەکا، دەبێ هەمیشە تەماشای بکاو بەرەو ئەوی بڕوا، لەبەر ئەوە ی چرگە که ش بەرەو ئەوی، ئەو لایە که ئەستێرە کە ی لێهەلاتووه، فێری، ئەو ئەم

ئەستىرەي نەدەناسى و ناويشى نەدەزانى، بەلام بەھيچ جۇرىك چاوى لىھەلنەدەگرت، بەپشت گەردەنى ئاراستەو ھىزو تەوژمى باكەي ديارى دەگردو لەبەرخۆيەو دەگوت:

"رىك و بەردەوام بە! من ناوى تۆ نازام، بابە گەورە دەيتوانى ناوى تۆم پىبلى، بەلام ئەي با، بۆمن وەك برايك بە، كپ مەبەو، ئاراستەي خۆت مەگۆرە، ئاخەر خۆ تۆ دەتوانى ماوھىيىكى درىژ بەو جۇرەي كە بۆت دەست دەدا، بىننەو. ھۆ بايكە، يارمەتيم بە، كپ مەبەو. من ناوى تۆ فېر دەم و ناويكت لىدەنيم. دەتەوئ ناوت لىننيم ئەرگان؟ ناوى تۆ بەناوى ئەرگانى بابە گەورەم، دەبەم و ھەمىشە ھەر بەو ناو دەھينم. تۆش دواتر دەمناسى..."

كوريژگە كە ئەم قسانەي بەبەرگۆيى بادا ھەلدەدا و ھەولیدەدا بايكە رازى بكا تا پايەدارو وەك خۆي بىننەو و ھىزو تواناو وەري پىبەخشى. چاويشى لەو ئەستىرە رىنمايەي، كە بەلەمەكەي بەئاراستەي ئەولیدە خورى، ھەلنەدەگرت و پىي دەگوت: "ئەي ئەستىرەكەم، من تۆم خۆش دەوئ. تۆ لەكەشكەشانى فەلەك، لەبەرانبەر من و زۆر دوور لەمن جىگايەكت ھەيە، تۆ گەورەترين و شوخترين ئەستىرەي. تكات لىدەكەم، مەرۆ. لەجىي خۆتدا بىننەو، خامۆش مەبەو! من پەلەپەلمە بۆلاي تۆ بيم. چرگەكە بەرەو لاي تۆھات. نازام بۆ كوئى لەشەقەي باليدا بۆ دوورگە يان كىشەورىك ئەگەر بىتو بۆ دوورگەپەكيش فرىيى، لىنگەرپى با لە دوورگەدا بمر. ھۆي ئەستىرەكە، مەرۆ خامۆش مەبەو! من ناوى تۆ نازام، لىم تەورە مەبە. من دەرفەتم نەبوو ناوى تۆ بزاتم. باوكم دەيتوانى ناوى تۆم پىبلى. ئەگەر دەتەوئ، من بەناوى باوكم ناو دەنيم، ناوت لىدەنيم ئەستىرەي ئەمرايىن. و كاتى كە تۆ لە ئاسمان ھەلدەي درودت بۆ دەنيرم و ناوت دەكەمە وىردى سەر زمانم. و تۆ، ئەي ئەستىرەي ئەمرايىن، يارمەتيم بە، پىش وەخت ئاوا مەبە، مەكوژتو، لەپر لەپشت ھەوراندا ون مەبە..."

كوريژگە كە ئەم قسانەي بەرگۆيى ئەستىرە رىنمايەكەي خۆيدا دەچرپاند. لە لايەكى دىكەو بەرگۆيى شەپۆلەكانى دادەچرپاند "ئەي شەپۆلەينە، ئىستا ئىوئەن كە بەلەمەكەي من لىدەخوړن، ئىوئە بۆمن باشن. ناو لە ئىوئە دەنيم شەپۆلەكانى مامە مىلگون. ئىوئە بەرەو ئەو لايە شەپۆلە دەدەن كە چرگەكە بۆي فرى. ئاخەر ئىوئە دەتوانن ماوھىيىكى زۆر بەرەو ئەوئ، شەپۆلە بەدەن. ئەي شەپۆلەكانى مامە مىلگون، رىگاي خۆتان ون نەكەن. من دەمتوانى سەول لىبەدەم و بەلەمەكە لىخورم. بەلام دواھىزو تواناي خۆم لە دەست داو. ئىوئە دەبىنن كە من بە ھەزو تواناي ئىوئە لەناو دەريادا مەلە دەكەم. ئەگەر من بزيەم و نەمرم بۆ ھەمىشە دەزاتم كە ئىوئە لەگەل تەوژمى بايىك دا بەناوى ئەرگان و بەرەو ئەستىرەي ئەمرايىن دەرۆن. و من بە ھەمووان دەلىم كە شەپۆلەكانى مامە مىلگون لە ناو

دهريادا خۇش بهخت و مايه‌ي خيروخوشين. نه‌ي شه‌پۆله‌كاني مامه ميلگون ياريم بكن. به‌جيم مه‌هيلن، به‌ته‌نيام مه‌هيلنه‌وه...

نه‌ستيره‌ي نه‌مرايين له هممو نه‌ستيره‌كاني ناسمان زيترو بو ماوه‌يه‌كي دريژتر ده‌دروه‌شپينه‌وه و تاكه نه‌ستيره‌يه‌ك بوو كه سه‌حه‌ر گاهان له سه‌رانسه‌ري گونبه‌تي شيني پيروزه‌يي ناسماندا ده‌مينيته‌وه و وه نه‌وزو پرته‌وي پاك و دره‌وشاوه‌ي خوي بو هممو لايه‌كدا په‌خشان ده‌كا. پاشدان به‌ره‌به‌ره‌كه هه‌وا بويله‌ ده‌بوو، نه‌ويتر ده‌دروشاوه، دواي نه‌وه‌ش قه‌ده‌ريكي زور به وينه‌ي په‌له‌يه‌كي سپي ناسك و جوان له ناسماندا خوي دهنواند.

به‌م شيوه به‌ياني داهات و نينجا خور له تاقى ناسمانى سه‌ر ده‌رياوه به‌ده‌ركه‌وت. كريسك دلشاد بوو و له هه‌مان كاتدا ترسى ليينيشت، به‌ديتني پرشنگي خور دلخوش بوو و له ده‌ريايي بي سنوورو كوتايي زور ترسا.

سه‌رده‌ريا شينه‌كه له‌ژير تيشكي خوردا ده‌دروه‌شاوه‌و نه‌ختيك ره‌ش ده‌هاته به‌ر چاو و له بيابانتيكي رووت و قووت و چول و هؤل ده‌چوو. كوره‌كه به‌ده‌ست و پل تيك ئالوي و گرژنيكه‌وه سوكان و فه‌رماني به‌له‌مه‌كه‌ي گرتبوه ده‌ست و ده‌يكوشي و هه‌ولئى ده‌دا له‌گه‌ل ته‌وزمي بادا پروا و به‌له‌مه‌كه له‌خورئ. ته‌م كاره ماندوو بيزارو وه‌رسى ده‌كرد....

كوپريژكه له يادي بوو كه چون گيژو وريوو و سه‌رى سوورا، چاوى مؤله‌ق بوو و هه‌موو شتتاك له‌به‌رچاويدا وه‌ك فرپړوك سوورا كه‌وته جووله....
نيستا به‌له‌مه‌كه نازادو بي گري و گول ناوي ده‌رياكه‌ي ده‌بري و كه‌س رينمايي نه‌ ده‌كرد...

كه كوره‌كه به‌هوش هاته‌وه خور نه‌ختيك له تاقى ناسمان به‌ره‌و خورناوا لار ببوه. نه‌و خوي خسته سه‌ر چنگه له‌رزوكه‌كاني، به زه‌جمه‌ت خوي بلند كردو خزايه دواوه‌ي به‌له‌مه‌كه. به‌چاوى نوقاوه‌وه، به‌بي جووله چاوه‌ري بوو تا سه‌ره‌سووره‌كه‌ي ته‌واو بي. دوايي چاوه‌كاني كرده‌وه به‌له‌مه‌كه به‌سه‌ر شه‌پۆله‌كاندا له‌مه‌ل مه‌ل دابوو. به‌لام ده‌ريا، هه‌روه‌ك پيشو، شه‌پۆلى ده‌داو تا چاو كاري ده‌كرد په‌له‌ي سپي بي نه‌ه‌ژمار به‌سه‌ر رووي شيني ده‌ريادا له جووله دابوو. كريسك سه‌ريكي به‌رانبه‌ره خوي كرد، چاوه‌كاني هه‌لپشاوت و له جيگاي خوي چه‌په‌سا، سه‌گه‌به‌له‌كي ديت كه له ده‌رياي شيني پيروزبيدا سه‌رى قيت كرده‌بوه، ده‌هاته‌ده‌رو راسته‌وخو بو پيشوازيي نه‌و خوي هه‌لده‌كوتا! سه‌گه‌به‌له‌كي گه‌وره! كه‌ناريكي پر له گردۆلكه و دۆليني رهنگ خۆله‌ميشتى و ناسمانى كه‌نار به‌رچاو

دەھوت. بەللام سەگەبەلەك، بە گۆي و لاکەلەكەي سىپىبەھە بەسەرھەموو گۈردەكانىدا دەروانى
كەفای پىنكاهاتنى شەپۆلان لەبەرپىيەكانى سەگەبەلەكدا دەدیترا، سەدای نەورەسەكانى كەنار دەريا
دەنگيان دەداو. نەورەسەكان بەرلە ھەموو كەسەك ئەويان دیت. دوو كەلپىكى رەنگ ئاسمانى ئاگرىك
كە بۆ رىنمايى دەريا كرابۆو. لەسەر ھەلدىرەك ھەلكرابوو و ئىستا خەرىك بوو دەكوژاوە، بەسەر
تەپۆلكەكاندا بەھەودابەرز دەپۆو.

سەگەبەلەكى كە لە رۆخ دەريادا دەبەزى
ئەوا ئىستا بەتەنيا ھاتمەوە لات
لەگەلم دا نەماوە بابە ئەرگان
نە ئەمرايىن و نەمامە مىلگون
لەمن پىرسە كە ئەوان لە كوین،
كەتیر ئاوبووم، ئەوسا پىت دەلپم...
كرىسك زانى كە ئەم قسانە ن يەكەم وشەكانى گۆرانىبەكە بەناوى خۆبەھە، گۆرانىبەكە تا دوا
چرەكانى ژيان لەگەلپاندا دەژى...

دەريا لەناو تارىكىدا دەبھاراند و دەينالاند، ورژمى دەھینا، شەپۆلەكانى خۆيان بە تاشەبەرداندا
دەداو بەھەموو لایەكدا دەپرزا، بەردەلوس و سەختەكانى سەرزەوى بەنالەنالى درىژەو پالى بەزەبرى
شەپۆلەكانى دەرياو دەناو.

وہ ئەم زۆرانبازيە — زۆرانبارزى نيوان خاك و ئاو — لە رۆژى خولقانىبەھە، لە چرە ساتى
پەيدا بوونى رۆژو لە چرە ساتى پەيدا بوونى شەو، بەردەوامەو تا وەختىكى خاك و ئاو لە زمانى بى
كۆتايىدا ھەبن، ئەم زۆرانبازيە ھەموو رۆژىك و ھەموو شەوئىك ھەر بەردەوام دەبى.

ھەموو رۆژىك و ھەموو شەوئىك...

.... شەوئىكى دىكەش رابوودەبورد...

باي ئەرگان بەسەر دەريادا گۆھى دەھات، شەپۆلەكانى مامە مىلگون بەسەردەريادا بە دواي يەكدا
دەھاتن و ئەستىرەي داگېرساوى ئەمرايىن لەو پەرەگەي گونىبەتە شىنى فەيروزي سەھەريدا دەدرەوشاوە
..... رۆژىكى دىكە دەستى پى دەكرد...

گوندى بايتىك.. دىسىمبەر ۱۹۷۶ — ژانۋىيە ۱۹۷۷